

Bruksela, 8 maja 2018 r.
(OR. en)

8561/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0114 (COD)

DRS 22
CODEC 720
IA 120

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	25 kwietnia 2018 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2018) 241 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającej dyrektywę (UE) 2017/1132 w odniesieniu do transgranicznego przekształcania, łączenia i podziału spółek

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2018) 241 final.

Załącznik: COM(2018) 241 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 25.4.2018 r.
COM(2018) 241 final

2018/0114 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniająca dyrektywę (UE) 2017/1132 w odniesieniu do transgranicznego
przekształcania, łączenia i podziału spółek**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2018) 141 final} - {SWD(2018) 142 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Przyczyny i cele wniosku

Gospodarka Unii Europejskiej potrzebuje zdrowych i dobrze prosperujących przedsiębiorstw, mogących z łatwością działać na jednolitym rynku. Przedsiębiorstwa takie odgrywają istotną rolę w pobudzaniu wzrostu gospodarczego, tworzeniu miejsc pracy i przyciąganiu inwestycji w Unii Europejskiej. Pomagają one osiągać większe korzyści gospodarcze i społeczne dla całego społeczeństwa. Aby osiągnąć ten cel, przedsiębiorstwa muszą działać w środowisku prawnym i administracyjnym, które zarówno sprzyja wzrostowi, jak i jest dostosowane do nowych wyzwań gospodarczych i społecznych zglobalizowanego i cyfrowego świata, a jednocześnie umożliwia realizację innych uzasadnionych interesów publicznych, takich jak ochrona pracowników, wierzycieli i współników mniejszościowych oraz przyznaje władzom wszystkie gwarancje niezbędne do zwalczania oszustw lub nadużyć.

Mając powyższe na względzie, Komisja przedstawia niniejszy wniosek, wraz z propozycją dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę (UE) 2017/1132¹ w odniesieniu do wykorzystywania narzędzi i procesów cyfrowych w zakresie prawa spółek – kompleksowy zestaw środków na rzecz stworzenia w Unii Europejskiej sprawiedliwych, wspierających rozwój i nowoczesnych przepisów prawa spółek.

Swoboda przedsiębiorczości odgrywa kluczową rolę w rozwoju jednolitego rynku, ponieważ pozwala przedsiębiorstwom prowadzić działalność gospodarczą w innych państwach członkowskich na stabilnych podstawach. Aby wspierać transgraniczną mobilność spółek w Unii Europejskiej, konieczne jest uwzględnienie ich potrzeb i właściwości. W Unii Europejskiej istnieje około 24 mln spółek, z czego około 80 % to spółki kapitałowe. Około 98–99 % spółek kapitałowych to MŚP.

W praktyce jednak korzystanie przez spółki ze swobody przedsiębiorczości jest nadal trudne. Jedną z przyczyn tych trudności jest to, że prawo spółek nie jest odpowiednio dostosowane do transgranicznej mobilności w Unii Europejskiej: nie oferuje ono spółkom optymalnych warunków, rozumianych jako jasne, przewidywalne i odpowiednie ramy prawne, dzięki którym zwiększyłaby się aktywność gospodarcza, w szczególności o MŚP, jak określiła to strategia jednolitego rynku z 2015 r.²

Restrukturyzacje i transformacje przedsiębiorstw, takie jak transgraniczne przekształcenia, połączenia i podziały spółek, są częścią cyklu życia spółek i stanowią dla nich naturalny sposób na rozwój, dostosowywanie się do zmieniającego się otoczenia i poszukiwanie możliwości na nowych rynkach. Jednocześnie wiążą się one z konsekwencjami dla interesariuszy spółek, zwłaszcza dla pracowników, wierzycieli i współników. Dlatego też istotne jest, aby ochrona interesariuszy nadążała za stale rosnącą międzynarodową aktywnością przedsiębiorstw. Dzisiaj jednak niepewność prawna, częściowe

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 46).

² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów Usprawnianie jednolitego rynku: więcej możliwości dla obywateli i przedsiębiorstw, COM(2015) 550 final.

niedostosowanie, a także brak przepisów prawa regulujących niektóre operacje transgraniczne oznacza, że brakuje jasnych ram zapewniających skuteczną ochronę tych interesariuszy. W tej sytuacji ochrona interesariuszy może być nieskuteczna lub niewystarczająca. Transgraniczną działalność spółek może również wspierać otoczenie prawne, które stwarza zaufanie do jednolitego rynku poprzez zapewnienie gwarancji zapobiegających nadużyciom.

W związku z powyższym ważne jest, by uwolnić potencjał jednolitego rynku poprzez przezwyciężenie barier w handlu transgranicznym, ułatwienie dostępu do rynków, zwiększenie zaufania i stymulowanie konkurencji przy jednoczesnym zapewnieniu skutecznej i proporcjonalnej ochrony interesariuszy. Cel niniejszego wniosku jest dwójaki: zapewnienie specjalnych i kompleksowych przepisów proceduralnych dla transgranicznych przekształceń, podziałów i połączeń spółek, służących wspieraniu transgranicznej mobilności w Unii, a jednocześnie zapewniających interesariuszom spółek odpowiednią ochronę w celu zagwarantowania uczciwych warunków prowadzenia działalności na jednolitym rynku. Działanie takie jest częścią tworzenia pogłębionego i bardziej sprawiedliwego jednolitego rynku, co jest jednym z priorytetów obecnej Komisji.

Transgraniczne przekształcenia spółek

Transgraniczne przekształcenie spółki stanowi skuteczne rozwiązanie dla spółek, które chcą przenieść się do innego państwa członkowskiego bez utraty swojej osobowości prawnej i bez konieczności renegotjowania zawartych umów. Przekształcenie jest szczególnie atrakcyjne dla małych spółek, które nie mają wystarczających zasobów finansowych aby poszukiwać drogiego doradztwa prawnego i przeprowadzać transgraniczne połączenie³. Rozumowanie to ma w szczególności zastosowanie do transgranicznych przekształceń w kontekście najnowszego orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) uznał, że swoboda przedsiębiorczości zagwarantowana w art. 49 TFUE pociąga za sobą prawo spółek posiadających siedzibę w jednym z państw członkowskich do przeniesienia swojej siedziby do innego państwa członkowskiego w drodze przekształcenia transgranicznego, bez utraty osobowości prawnej⁴.

W szczególności w swoim niedawnym wyroku w sprawie Polbud⁵ TSUE potwierdził prawo spółek do przeprowadzania transgranicznych przekształceń na podstawie swobody przedsiębiorczości. TSUE orzekł, że swoboda przedsiębiorczości ma zastosowanie, w sytuacjach, gdy z jednego państwa członkowskiego do innego zostaje przeniesiona wyłącznie statutowa siedziba spółki, bez przenoszenia jej rzeczywistej siedziby, jeżeli państwo członkowskie nowego założenia spółki akceptuje jej rejestrację nawet bez prowadzenia przez spółkę działalności gospodarczej w tym państwie: w takim przypadku art. 49 TFUE nie wymaga takiej działalności gospodarczej jako wstępnego warunku możliwości zastosowania tej zasady⁶. TSUE przypomniał również, że w braku harmonizacji państwa członkowskie są uprawnione do określenia kryterium powiązania spółki z porządkiem krajowym, a więc stosują własne wymogi dotyczące zakładania nowo

³ Zob. również ocenę europejskiej wartości dodanej – dyrektywę dotyczącą transgranicznego przeniesienia siedziby spółki (14. dyrektywa o prawie spółek) (Parlament Europejski).

⁴ Cartesio, C-210/06, EU:C:2008:723, pkt 109–112. VALE, C-378/10, EU:C:2012:440, pkt. 32.

⁵ Polbud – Wykonawstwo, Sprawa C-106/16, ECLI:EU:C:2017:804

⁶ Polbud – Wykonawstwo, Sprawa C-106/16, ECLI:EU:C:2017:804, pkt. 33 i n.

powstających w nich spółek⁷. TSUE powołał się następnie na swoje wcześniejsze orzecznictwo, zgodnie z którym ustanowienie statutowej lub rzeczywistej siedziby spółki w zgodzie z ustawodawstwem państwa członkowskiego w celu korzystania z korzystniejszych przepisów samo w sobie nie stanowi nadużycia. W sprawie Polbud TSUE orzekł, że krajowa zasada nakazująca rozwiązanie spółki jako formalny warunek jej transgranicznego przeniesienia stanowi nieuzasadnione i nieproporcjonalne ograniczenie, a więc jest niezgodna z prawem.⁸

Wyrok w sprawie Polbud wyjaśnił kontekst transgranicznych przekształceń spółek. Jednak TSUE, jako organ sądowy, nie może ustanawiać przepisów proceduralnych umożliwiających takie przekształcenia ani określać warunków materialnych w tym zakresie. W braku harmonizacji przepisów dotyczących transgranicznych przekształceń spółek na poziomie europejskim przepisy krajowe mogą nadal określać postępowanie oraz zasady ochrony wspólników mniejszościowych, wierzycieli lub pracowników lub zasady zwalczania nadużyć podatkowych lub innych nadużyć w kontekście transgranicznych przekształceń spółek. W każdym indywidualnym przypadku należy jednak ocenić, czy zasady te są zgodne z prawem Unii Europejskiej, a zwłaszcza z prawem przedsiębiorczości. Prowadzi to do tego, że sytuacja w zakresie pewności prawa jest niezadowalająca, co ma negatywny wpływ na spółki, ich interesariuszy oraz państwa członkowskie.

Obecnie spółki pragnące przenieść swoją siedzibę do innego państwa muszą stosować przepisy prawa państw członkowskich. Tam, gdzie przepisy takie istnieją, są one często sprzeczne lub trudne do łącznego zastosowania. Ponadto ponad połowa państw członkowskich nie posiada regulacji dotyczących transgranicznych przekształceń spółek. MŚP są szczególnie narażone na negatywne skutki takiego stanu rzeczy, ponieważ często brakuje im środków na przeprowadzenie postępowania transgranicznego za pomocą kosztownych i skomplikowanych metod alternatywnych.

Oznacza to również, że ochrona interesariuszy, takich jak pracownicy, wierzyciele lub wspólnicy mniejszościowi, jest często nieefektywna lub niewystarczająca, z uwagi na brak zasad, ich nakładanie się lub ich wzajemną sprzeczność. Jeżeli chodzi o ochronę pracowników, w braku zharmonizowanych gwarancji dotyczących prawa partycypacji pracowników, spółki przenoszące się do innego państwa członkowskiego mogą wykorzystywać transgraniczne przekształcenia i brak odpowiednich gwarancji dla prawa partycypacji pracowników w celu obniżenia poziomu lub całkowitej rezygnacji z partycypacji. Ponadto brak zharmonizowanych przepisów może również prowadzić do częstszego korzystania, w nieuczciwych celach, ze spółek, które nie prowadzą rzeczywistych operacji gospodarczych (tzw. letterbox companies), pozwalając na przykład, w najpoważniejszych przypadkach, zorganizowanym grupom przestępczym na ukrywanie i zatajanie informacji o rzeczywistych właścicielach spółek w celu prania pieniędzy pochodzących z działalności przestępczej.

⁷ Polbud – Wykonawstwo, Sprawa C-106/16, ECLI:EU:C:2017:804, pkt. 40; Daily Mail i General Trust, 81/87, EU:C:1988:456, pkt. 19–21; Cartesio, C-210/06, EU:C:2008:723, pkt 109–112. VALE, C-378/10, EU:C:2012:440, pkt. 32.

⁸ Polbud – Wykonawstwo, Sprawa C-106/16, ECLI:EU:C:2017:804, pkt. 40; Daily Mail i General Trust, 81/87, EU:C:1988:456, pkt. 19–21; Cartesio, C-210/06, EU:C:2008:723, pkt 109–112. VALE, C-378/10, EU:C:2012:440, pkt. 32).

W związku z powyższym wkroczyć musi prawodawca unijny i ustanowić przepisy dotyczące transgranicznych przekształceń spółek, zapewniające odpowiednie i proporcjonalne gwarancje dla pracowników, wierzycieli i wspólników na rzecz stworzenia dynamicznego i sprawiedliwego jednolitego rynku. Parlament Europejski⁹ apelował już o podjęcie działań w tym zakresie. W szczególności ważne jest, aby udział w postępowaniu brali pracownicy lub ich przedstawiciele, zgodnie z 8. zasadą europejskiego filaru praw socjalnych: powinni oni zwłaszcza być w odpowiednim czasie poinformowani i uczestniczyć w konsultacjach w kwestiach istotnych dla nich w kontekście transgranicznych przekształceń spółek. Mobilność spółek musi iść w parze z ochroną krajowych prerogatyw społecznych i prawnopracowniczych.

W świetle powyższych rozważań główne cele zharmonizowanych zasad transgranicznego przekształcenia spółek są dwojakie:

- umożliwienie spółkom, zwłaszcza mikroprzedsiębiorstwom i małym przedsiębiorstwom, przeprowadzenia transgranicznego przekształcenia w sposób uporządkowany, efektywny i skuteczny;
- ustanowienie właściwej i proporcjonalnej ochrony stron, których operacje takie dotyczą w największym stopniu, tj. pracowników, wierzycieli i wspólników.

Wniosek umożliwiłby spółkom przeprowadzanie transgranicznych przekształceń poprzez zmianę formy prawnej, funkcjonującej w jednym państwie członkowskim, na podobną formę prawną funkcjonującą w innym państwie członkowskim. To zapewniłoby spółkom utrzymanie ich osobowości prawnej w trakcie całego procesu, bez konieczności ich rozwiązywania lub likwidacji w państwie członkowskim wyjścia i utworzenie nowego podmiotu w państwie członkowskim przeznaczenia.

Celem jest ustanowienie specjalnego, ustrukturyzowanego i wielopoziomowego postępowania regulującego transgraniczne przekształcenia spółek, zapewniającego kontrolę zgodności transgranicznego przekształcenia z prawem, dokonaną najpierw przez właściwy organ państwa członkowskiego wyjścia, a następnie przez państwo przeznaczenia, z uwzględnieniem wszystkich istotnych faktów i danych. Istotnym elementem tego postępowania jest zapobieganie transgranicznym przekształceniom spółek wówczas, gdy zostanie stwierdzone, że stanowi to nadużycie, a mianowicie w przypadkach, gdy stanowi to sztuczną strukturę, której celem jest uzyskanie nienależnych korzyści podatkowych lub bezpodstawne naruszanie praw pracowników, wierzycieli lub wspólników mniejszościowych, wynikających z przepisów prawa lub umów.

Pierwszym etapem postępowania byłoby przygotowanie planu transgranicznego przekształcenia oraz dwóch sprawozdań adresowanych do wspólników i pracowników, na temat skutków, jakie pociągnie za sobą transgraniczne przekształcenie spółki. Dodatkowo średnie i duże spółki musiałyby wystąpić do właściwego organu wnioskiem o powołanie

⁹ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2017 r. w sprawie transgranicznych łączy i podziałów spółek (2016/2065(INI)), Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2009 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie transgranicznego przenoszenia siedziby spółek (2008/2196(INI)). Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lutego 2012 r. zawierająca zalecenia dla Komisji w sprawie 14. dyrektywy o prawie spółek dotyczącej transgranicznego przeniesienia siedziby spółki (2011/2046(INI)).

niezależnego biegłego do zbadania prawidłowości planu i sprawozdań przygotowanych przez spółkę. Pisemne sprawozdanie niezależnego biegłego zapewni również podstawy faktyczne do dokonania oceny przez właściwy organ, między innymi ryzyka nadużycia, o którym mowa powyżej. Sprawozdanie biegłego podlegające ujawnieniu nie może zawierać jakichkolwiek informacji poufnych przekazanych przez spółkę. Plan przekształcenia i sprawozdania byłyby publicznie dostępne i mogłyby być przedmiotem uwag zainteresowanych stron.

Następnie spółka podczas zgromadzenia wspólników podejmie decyzję, czy kontynuować przeprowadzenie transgranicznego przekształcenia. Decyzja ta, wraz z wymaganymi danymi i dokumentami byłaby następnie przedstawiona właściwemu organowi krajowemu w państwie wyjścia, do którego należy rozstrzygnięcie co do wydania bądź odmowy wydania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia. Kontrola przeprowadzona przez ten organ składałaby się prawdopodobnie z dwóch etapów: w trakcie pierwszego etapu, który trwałby maksymalnie jeden miesiąc, właściwy organ zbadałby, czy transgraniczne przekształcenie spółki jest zgodne z prawem. Organ ten zbadałby, czy wszystkie warunki dla transgranicznego przekształcenia określone w dyrektywie i w prawie krajowym zostały spełnione, w tym czy spółka jest wypłacalna, czy wymagana większość wspólników zatwierdziła transgraniczne przekształcenie podczas zgromadzenia wspólników, a pracownicy, wspólnicy mniejszościowi i wierzyciele są chronieni w zakresie objętym regulacją dyrektywy. Na tym etapie organ ustaliłby ponadto, czy spółka jest sztucznie stworzonym podmiotem. Jeżeli na koniec jednomiesięcznego okresu ustanowionego dla pierwszego etapu badania sprawy organ nie ma zastrzeżeń, wydaje on wówczas zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność przekształcenia. Jeżeli na koniec jednomiesięcznego okresu organ ma pewność, że transgraniczne przekształcenie jest niezgodne z prawem, odmawia wydania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia. Alternatywnie, jeżeli na koniec jednomiesięcznego okresu organ ma poważne obawy, że przekształcenie może być niezgodne z prawem, informuje spółkę, że przeprowadzi szczegółową kontrolę dotyczącą wystąpienia określonego powyżej nadużycia. Szczegółową kontrolę należy przeprowadzić oraz ostateczną decyzję w sprawie należy podjąć w terminie dwóch miesięcy.

Jeżeli po przeprowadzeniu takiej kontroli wydane zostanie zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność przekształcenia, zostanie ono niezwłocznie przekazane do właściwego organu państwa członkowskiego przeznaczenia. Wówczas państwo członkowskie przeznaczenia przeprowadzi kontrolę w odniesieniu do tej części postępowania, która podlega prawu państwa członkowskiego przeznaczenia. Właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia upewni się, że przekształcona spółka spełnia wymogi przepisów prawa krajowego w zakresie zakładania spółek (na przykład, czy spółka posiada rzeczywistą siedzibę na terytorium tego państwa), a także, w stosownych przypadkach, że uzgodnienia dotyczące partycypacji pracowników zostały określone zgodnie z prawem. Po sprawdzeniu zgodności operacji z prawem, spółka zostaje wpisana do rejestru w państwie członkowskim przeznaczenia i wykreślona z rejestru w państwie członkowskim wyjścia. Z tą chwilą przekształcenie stanie się prawnie skuteczne. Wszelka komunikacja między rejestrami powinna odbywać się za pośrednictwem systemu integracji rejestrów przedsiębiorców (BRIS).

Transgraniczne łączenie się spółek

Spółka może również skorzystać ze swobody przedsiębiorczości i w jej ramach z możliwości oferowanych przez jednolity rynek, decydując się na przeprowadzenie połączenia transgranicznego. Spółki mogą dokonywać połączeń transgranicznych z różnych powodów, w tym ze względu na reorganizację grupy, redukcję kosztów organizacyjnych, jak również

w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, tak by uzyskać większe korzyści skali, konsolidację marek lub inne efekty synergii między różnymi dziedzinami tej działalności.

Wprowadzenie dyrektywy w sprawie transgranicznego łączenia spółek¹⁰ ustanowiło postępowanie zharmonizowane na poziomie Unii w odniesieniu do spółek kapitałowych. Doprowadziło to do znacznego zwiększenia liczby transgranicznych połączeń spółek na obszarze UE i EOG. Liczba transgranicznych połączeń spółek zwiększyła się o 173 % w latach 2008–2012, co wskazuje, iż postępowanie ustanowione przez dyrektywę znacznie wzmocniło transgraniczną aktywność w tym zakresie. Interesariusze (tacy jak kancelarie prawnicze, rejestry przedsiębiorców i związki zawodowe) ankietowani na potrzeby przeprowadzonego w 2013 r. studium na temat zastosowania dyrektywy pozytywnie przyjęli nowe regulacje i uproszczenia proceduralne oraz poinformowali o obniżce kosztów i skróceniu terminów dzięki harmonizacji ram prawnych.

Jednak pomimo ogólnie pozytywnej oceny regulacji, ewaluacja¹¹ funkcjonowania dyrektywy w sprawie transgranicznego łączenia się spółek pozwoliła zidentyfikować pewne problemy, które utrudniają uzyskanie pełnej efektywności i skuteczności obowiązujących przepisów.

W strategii jednolitego rynku z roku 2015¹² wskazano niepewność co do prawa spółek jako jedną z przeszkód, na których występowanie na jednolitym rynku skarżą się MŚP, i zapowiedziano, że Komisja „*zbada również potrzebę aktualizacji obowiązujących przepisów dotyczących transgranicznego łączenia się spółek i możliwość ich uzupełnienia o przepisy dotyczące transgranicznych podziałów spółek*”.

Parlament Europejski podkreślił pozytywne efekty dyrektywy, która ułatwiła transgraniczne łączenie się spółek kapitałowych w Unii Europejskiej i ograniczyła związane z nimi koszty i procedury administracyjne¹³. Zarazem jednak Parlament Europejski zwrócił uwagę na konieczność dokonania jej przeglądu, tak by poprawić efekty jej działania¹⁴.

Główne zidentyfikowane przeszkody dotyczą braku harmonizacji przepisów prawa materialnego, zwłaszcza w zakresie ochrony wierzycieli i wspólników mniejszościowych, a także braku tzw. szybkiej ścieżki (tzn. procedur uproszczonych w przypadku mniej „skomplikowanych” połączeń). Ponadto zauważono, że transgraniczne postępowanie w sprawie połączenia spółek w niewystarczającym stopniu integruje cyfrowe narzędzia i procesy (np. w zakresie przedkładania dokumentów organom publicznym lub rozdziału dokumentów między tymi organami). Skrytykowano również to, że pracownicy nie są

¹⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/56/UE z dnia 26 października 2005 r. (Dz.U. L 310 z 25.11.2005, s. 1); uchylona i zastąpiona w dniu 19 lipca 2017 r. przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (kodyfikacja) (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 46)

¹¹ Załącznik nr 5 do oceny skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi.

¹² COM(2015) 550 final. Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów Usprawnianie jednolitego rynku: więcej możliwości dla obywateli i przedsiębiorstw.

¹³ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2017 r. w sprawie transgranicznych łążeń i podziałów spółek (2016/2065(INI)).

¹⁴ W planie działań w sprawie prawa spółek i ładu korporacyjnego (COM/2012/0740 final) podkreślono również, że dyrektywa w sprawie transgranicznego łączenia się spółek była wielkim krokiem naprzód, jeżeli chodzi o transgraniczną mobilność spółek w UE, a zarazem przyznano, że może ona wymagać dostosowania, aby sprostać zmieniającym się potrzebom jednolitego rynku.

w wystarczającym stopniu informowani o szczegółach i skutkach transgranicznego łączenia się spółek. Takie przypadki nieefektywności zostały potwierdzone przez interesariuszy w trakcie konsultacji.

W zakresie ochrony wierzycieli i wspólników mniejszościowych, obowiązujące przepisy dotyczące transgranicznego łączenia się spółek ustanawiają minimalne, głównie proceduralne zasady i pozostawiają istotne kwestie ochrony materialnoprawnej prawom krajowym. Dlatego nadal utrzymują się różnice pomiędzy regulacjami państw członkowskich. Przykładowo dyrektywa ogranicza się do wskazania, że wierzycielom przysługuje ochrona zgodnie z przepisami krajowymi, nie uszczegóławiając tej kwestii. Podobnie dyrektywa ustanawia pewne regulacje dotyczące wspólników w ogólności (np. przekazywanie informacji w formie planu połączenia, sprawozdania biegłych, głosowanie podczas zgromadzenia wspólników), jednak pozostawia państwom członkowskim swobodę decyzji co do wprowadzenia dalszych zabezpieczeń dla wspólników mniejszościowych. Jeżeli chodzi o partycypację pracowników na szczeblu zarządu, obowiązujące przepisy ustanawiają kompleksowe ramy prawne. Jednak zasady te nie wymagają od łączących się spółek, aby przedstawiały swoim pracownikom jakiegokolwiek specjalne i wyczerpujące informacje na temat transgranicznego połączenia. Obecnie sytuacja pracowników rozpatrywana jest jedynie ogólnie w sprawozdaniu zarządu, adresowanym głównie do wspólników.

Co do procedur uproszczonych, obowiązujące przepisy oferują ograniczone możliwości ich stosowania. Przepisy pozwalają na przykład uchylić obowiązek sporządzenia sprawozdania niezależnego biegłego, jeżeli wszyscy wspólnicy wyrażają na to zgodę oraz nie wymagają przedstawienia sprawozdania biegłego ani zatwierdzenia przez zgromadzenie wspólników w przypadku połączenia spółki dominującej ze spółką zależną, będącą w 100 % jej własnością.

Niniejszy wniosek ma na celu naprawienie tych niedociągnięć. Zapewnia on zharmonizowane przepisy służące ochronie wierzycieli i wspólników. Spółka musiałaby zapewnić przewidzianą ochronę wierzycieli i wspólników w planie transgranicznego przekształcenia. Wierzyciele niezadowoleni z proponowanej ochrony mogliby zwrócić się do odpowiedniego organu administracyjnego lub sądowego o udzielenie odpowiednich gwarancji. W przypadku wierzycieli łączących się spółek winno istnieć domniemanie, że połączenie transgraniczne odbędzie się bez ich pokrzywdzenia, jeżeli niezależny biegły ocenił ich sytuację i stwierdził, że nie zostali oni pokrzywdzeni lub jeżeli wierzycielom zaoferowano skorzystanie z prawa do zapłaty, zagwarantowanego lub poręczonego przez osobę trzecią, albo spółkę powstałą w wyniku połączenia.

Państwa członkowskie mogą nadal stosować własne przepisy prawa dotyczące ochrony uiszczania podatków lub składek na ubezpieczenia społeczne, jeżeli przepisy te różnią się od ochrony zaproponowanej w niniejszym wniosku.

Wspólnicy, którzy nie głosowali za transgranicznym połączeniem się spółek lub którym nie przysługuje prawo głosu, będą uprawnieni do wyjścia ze spółki (zbycia swoich akcji lub udziałów) za odpowiednim wynagrodzeniem. Ponadto państwa członkowskie powinny także zapewnić, by wspólnicy łączących się spółek, którzy nie zgłosili sprzeciwu wobec transgranicznego połączenia, ale którzy uznali proponowany stosunek wymiany udziałów lub akcji za nieodpowiednie, mogli zakwestionować przed sądem krajowym warunki tej wymiany, które zostały określone we wspólnym planie połączenia transgranicznego. Poza tym proponowane przepisy zapewniają, że pracownicy będą odpowiednio informowani o tym, jakie skutki dla pracowników wynikają z planowanego połączenia. Wniosek przewiduje także wykorzystywanie narzędzi i procedur cyfrowych, tak w postępowaniu w sprawie transgranicznego łączenia spółek, jak i w celu wymiany istotnych informacji w ramach

systemu integracji rejestrów przedsiębiorstw. Wreszcie, tam gdzie to możliwe, wniosek wprowadza dalsze możliwości stosowania uproszczonych procedur.

Transgraniczne podziały spółek

Spółka może również postanowić skorzystać ze swojego prawa do swobody przedsiębiorczości i przeprowadzić podział transgraniczny. Podobnie jak w odniesieniu do transgranicznych przekształceń i połączeń spółek, transgraniczne podziały oferują spółkom możliwości zmiany lub uproszczenia ich struktury organizacyjnej, dostosowania się do zmiennych warunków rynkowych oraz realizacji nowych możliwości rynkowych w innym państwie członkowskim. Zostało to potwierdzone przez respondentów w konsultacjach z 2015 r. na temat transgranicznych połączeń i podziałów spółek¹⁵. Obecnie mamy jednak do czynienia z bardzo znaczną fragmentacją rozwiązań prawnych dotyczących transgranicznych podziałów spółek w państwach członkowskich UE.

Brak jest zharmonizowanych ram prawnych dotyczących transgranicznych podziałów spółek, mimo iż podziały takie również odgrywają istotną rolę w otoczeniu gospodarczym państw członkowskich.

Obowiązujące ramy prawne UE zawierają jedynie przepisy dotyczące transgranicznych połączeń spółek, podczas gdy transgraniczne podziały podlegają przepisom krajowym, o ile przepisy takie ustanowiono. Dzisiaj mniej niż połowa państw członkowskich posiada krajowe przepisy dotyczące transgranicznych podziałów spółek. W braku solidnych ram prawnych dotyczących transgranicznych podziałów spółek, spółki mają trudności z dostępem do rynków w innych państwach członkowskich i muszą często poszukiwać kosztownych alternatyw wobec procedur bezpośrednich.

Różne krajowe wymogi utrudniają strukturyzowanie operacji transgranicznych i sprawiają, że stają się one bardziej skomplikowane i kosztowne. Nawet wtedy, gdy państwa członkowskie pozwalają spółkom na podział transgraniczny, odpowiednie przepisy krajowe są często rozbieżne lub nawet sprzeczne. W niektórych państwach członkowskich przeprowadzenie bezpośredniego transgranicznego podziału spółki nie jest możliwe.

Niepewność prawna i brak przepisów lub stopień skomplikowania regulacji dotyczących transgranicznej mobilności spółek, oznacza również, że nie istnieją jasne ramy zapewniające skuteczną ochronę interesariuszy. W odniesieniu do niektórych spółek może to nawet prowadzić do potencjalnych nadużyć w ramach korzystania ze swobody przedsiębiorczości. Tak więc istotną sprawą jest stworzenie ram prawnych, zapewniających odpowiednią równowagę pomiędzy potrzebą zapewnienia spółkom w UE otoczenia sprzyjającego działalności gospodarczej, a potrzebą równoczesnej ochrony uzasadnionych interesów zainteresowanych podmiotów.

W strategii jednolitego rynku z roku 2015¹⁶ wskazano niepewność co do prawa spółek jako jedną z przeszkód, na których występowanie na jednolitym rynku skarżą się MŚP, i zapowiedziano, że Komisja „zbadą również potrzebę aktualizacji obowiązujących przepisów dotyczących transgranicznego łączenia się spółek i możliwość ich uzupełnienia o przepisy dotyczące transgranicznych podziałów spółek”.

¹⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2014/cross-border-mergers-divisions/index_en.htm.

¹⁶ COM(2015) 550 final.

Niniejsza część wniosku ma na celu wprowadzenie nowych ram prawnych regulujących transgraniczne podziały spółek. Jego głównym celem jest uregulowanie kwestii związanych z transgraniczną mobilnością poprzez ułatwienie wszelkim spółkom kapitałowym dokonywania podziałów transgranicznych.

Inspiracją dla przepisów dotyczących transgranicznych podziałów spółek są obowiązujące ramy dyrektywy w sprawie transgranicznego łączenia się spółek, a także obowiązujące regulacje dotyczące podziałów krajowych. Regulacje te dostosowane są do sytuacji, gdy spółka ulega podziałowi, nie zaś sytuacji gdy jedna lub więcej spółek przenosi wszystkie swoje aktywa i pasywa na inną spółkę. Zarazem cele zharmonizowanych przepisów dotyczących transgranicznych podziałów spółek pozostają podobne do celów transgranicznych przekształceń spółek:

- umożliwienie spółkom przeprowadzenia transgranicznego podziału w sposób uporządkowany, efektywny i skuteczny;
- ustanowienie właściwej i proporcjonalnej ochrony stron, których operacje takie dotyczą w największym stopniu, takich jak pracownicy, wierzyciele i wspólnicy.

Z uwagi na to, że transgraniczne podziały spółek niosą z sobą podobne ryzyka jak transgraniczne przekształcenia spółek, ustanowienie ustrukturyzowanego i wielopoziomowego postępowania, tak jak w przypadku przekształceń, wymagane byłoby także w odniesieniu do podziałów. Postępowanie takie zapewniałoby kontrolę legalności transgranicznego podziału spółki przez organ właściwy dla dzielonej spółki oraz przez organy właściwe dla spółek przejmujących, z uwzględnieniem wszystkich istotnych faktów i danych. Podobnie jak w przypadku przekształceń, istotnym elementem tego postępowania jest zapobieganie transgranicznym podziałom spółek w przypadkach, gdy zostanie stwierdzone, że stanowi to nadużycie, a mianowicie wówczas gdy mamy do czynienia ze sztuczną strukturą, której celem jest uzyskanie nienależnych korzyści podatkowych lub bezpodstawne naruszanie praw pracowników, wierzycieli lub wspólników mniejszościowych, które wynikają z przepisów prawa lub umów.

Z uwagi na złożoność spraw dotyczących ryzyka nadużycia w sytuacji, gdy podlegająca podziałowi spółka przenosi swoje aktywa i pasywa na istniejące spółki w różnych państwach członkowskich, zdecydowano się uregulować jedynie taką sytuację, gdy w wyniku transgranicznego podziału tworzone są nowe spółki, nie obejmując na tym etapie podziału przez przejęcie, tj. sytuacji gdy spółka przenosi swoje aktywa i pasywa na więcej niż jedną istniejącą spółkę. W kontekście krajowym (czyli w sytuacji uregulowanej w obowiązujących przepisach), postępowanie takie obejmuje badanie ochrony interesów zainteresowanych podmiotów w jednym państwie członkowskim, natomiast w kontekście transgranicznym konieczne mogłoby być zaangażowanie wielu organów z różnych państw członkowskich. Zasadność objęcia zakresem dyrektywy również transgranicznych podziałów przez przejęcie, można by ocenić po tym jak zebrane zostaną pierwsze doświadczenia dotyczące stosowania nowych przepisów na temat transgranicznych podziałów spółek.

Podobnie jak w przypadku transgranicznych przekształceń spółek, pierwszym etapem postępowania byłoby przygotowanie planu transgranicznego podziału oraz dwóch adresowanych do wspólników i pracowników sprawozdań na temat skutków, jakie dla nich wywoła transgraniczny podział spółki. Dodatkowo średnie i duże spółki musiałyby wystąpić do właściwego organu o powołanie niezależnego biegłego do zbadania prawidłowości planu i sprawozdań przygotowanych przez spółkę. Pisemne sprawozdanie niezależnego biegłego zapewniłoby również podstawy faktyczne do dokonania oceny przez właściwy organ, między innymi ryzyka nadużycia, o którym mowa powyżej. Sprawozdanie biegłego podlegające

ujawnieniu nie może zawierać jakichkolwiek informacji poufnych przekazanych przez spółkę. Plan przekształcenia i sprawozdania byłyby publicznie dostępne i mogłyby być przedmiotem uwag zainteresowanych stron.

Następnie dzielona spółka podczas zgromadzenia wspólników podejmie uchwałę, czy kontynuować transgraniczny podział. Uchwała ta, wraz z odpowiednimi informacjami i dokumentami byłaby następnie przedstawiona właściwemu organowi krajowemu w państwie członkowskim dzielonej spółki, do którego należy podjęcie decyzji pozytywnej bądź negatywnej co do wydania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału. Kontrola dokonana przez ten organ dzieliłaby się na dwa etapy: jeden z nich byłby obowiązkowy, a drugi fakultatywny. W trakcie pierwszego etapu, który trwałby maksymalnie jeden miesiąc, właściwy organ zbadałby, czy transgraniczny podział spółki jest zgodny z prawem. Organ ten zdecydowałby, czy wszystkie warunki dla transgranicznego podziału, określone w dyrektywie i w prawie krajowym, zostały spełnione, w tym czy spółka jest wypłacalna, czy wymagana większość wspólników zatwierdziła transgraniczny podział podczas zgromadzenia wspólników, a pracownicy, wspólnicy mniejszościowi i wierzyciele są chronieni w zakresie objętym regulacją dyrektywy. Organ ustaliłby ponadto, czy doszło do utworzenia sztucznej struktury mającej na celu uzyskanie nienależnych korzyści podatkowych lub bezpodstawne naruszenie praw pracowników, wierzycieli lub wspólników mniejszościowych, wynikających z przepisów prawa lub postanowień umowy. Jeżeli na koniec jednomiesięcznego okresu organ nie ma zastrzeżeń, wydaje wówczas zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność podziału; jeżeli jednak organ ma pewność, że transgraniczne przekształcenie jest niezgodne z prawem, podejmuje decyzję negatywną co do wydania takiego zaświadczenia; bądź, jeżeli organ ma poważne obawy, że przekształcenie może być niezgodne z prawem, informuje spółkę, że przeprowadzi szczegółową kontrolę dotyczącą wystąpienia nadużycia określonego powyżej. Szczegółową kontrolę należy przeprowadzić oraz ostateczną decyzję w sprawie należy podjąć w terminie dwóch miesięcy.

Jeżeli po przeprowadzeniu takiej kontroli wydane zostanie zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność podziału, zostanie ono niezwłocznie przekazane do organów właściwych dla państw członkowskich spółek przejmujących. Wówczas właściwe organy przeprowadzą kontrolę w odniesieniu do tej części postępowania, która podlega przepisom prawa poszczególnych państw członkowskich. Organy właściwe państw członkowskich spółek przejmujących muszą zapewnić, że spółki te, w stosownych przypadkach, spełniają wymogi wynikające z przepisów prawa tych państw w zakresie zakładania spółek (na przykład wymóg posiadania rzeczywistej siedziby na terytorium danego państwa). Powinny one również sprawdzić, czy uzgodnienia dotyczące partycypacji pracowników zostały określone zgodnie z prawem. Po sprawdzeniu zgodności operacji z prawem, podział zostanie wpisany do wszystkich właściwych rejestrów przedsiębiorców. Wszelka komunikacja między rejestrami powinna odbywać się za pośrednictwem systemu integracji rejestrów przedsiębiorców (BRIS).

Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Niniejszy wniosek uzupełnia i zmienia obowiązujące przepisy europejskiego prawa spółek, które w wersji ujednoliconej zawiera obecnie dyrektywa (UE) 2017/1132. Jego celem jest dokonanie przeglądu obowiązujących przepisów dotyczących transgranicznego łączenia się spółek oraz zapewnienie właściwych i jasnych ram prawnych pozwalających im na przeprowadzenie transgranicznego podziału lub transgranicznego przeniesienia siedziby spółki. W ujęciu proceduralnym proponowane przepisy są w pełni spójne z obowiązującymi przepisami, których celem jest ułatwienie transgranicznej działalności spółek poprzez transgraniczne łączenie się spółek; w ujęciu materialnoprawnym proponowane przepisy są w pełni zgodne z zasadą swobody przedsiębiorczości zagwarantowaną w art. 49–55 TFUE,

a także z potrzebą ochrony pracowników, wspólników mniejszościowych i wierzycieli. Ponadto wniosek jest spójny z przepisami dotyczącymi mobilności transgranicznej, które ustanowiono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2157/2001¹⁷. Oprócz tego proponowane przepisy są zgodne z podejściem przyjętym w europejskich przepisach o prawach akcjonariuszy, które ustanowiono w dyrektywie 2007/36/WE¹⁸ oraz w odpowiednich przepisach rozporządzenia 2015/848 w sprawie postępowania upadłościowego¹⁹.

Korzystanie z narzędzi cyfrowych, a zwłaszcza wymiana informacji o przedsiębiorstwach, dotyczących transgranicznych przekształceń, połączeń i podziałów spółek dokonywana pomiędzy rejestrami przedsiębiorców za pośrednictwem systemu integracji rejestrów przedsiębiorców (BRIS),²⁰ jest w pełni zgodne z celem digitalizacji przepisów proceduralnych prawa spółek w ramach jednolitego rynku cyfrowego oraz uzupełnia elementy zawarte we wniosku w sprawie cyfryzacji, mające na celu na promocję cyfrowych narzędzi i procesów przez cały cykl życia spółki.

Proponowane przepisy są zgodne z dyrektywą 2009/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskiej rady zakładowej lub trybu informowania pracowników i konsultowania się z nimi w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym (wersja przekształcona), dyrektywą Rady nr 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych, dyrektywą Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, dyrektywą 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającą ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej oraz stanowią w zamierzeniu uzupełnienie tych aktów. W szczególności prawa pracowników spółek biorących udział w transgranicznym połączeniu lub podziale mogą być również chronione zgodnie z dyrektywą 2001/23/WE. Proponowane przepisy mają na celu zapewnienie dodatkowej ochrony pracownikom, zapewniając większą przejrzystość i podnosząc poziom przekazywanych pracownikom informacji na temat planowanego przekształcenia, połączenia lub podziału spółki.

Wniosek przyczyni się do większej transgranicznej mobilności spółek poprzez harmonizację materialnoprawnych i proceduralnych aspektów ochrony wspólników mniejszościowych i wierzycieli, a to z kolei wzmocni transgraniczną aktywność poprzez zwiększenie pewności prawa i związaną z tym redukcję kosztów, wynikających z kosztownych porad prawnych oraz konieczności zachowania zgodności z nieharmonizowanym przepisami państw członkowskich.

¹⁷ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2157/2001 z dnia 8 października 2001 r. w sprawie statutu spółki europejskiej (SE).

¹⁸ Dyrektywa 2007/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie wykonywania niektórych praw akcjonariuszy spółek notowanych na rynku regulowanym.

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego.

²⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/17/UE z dnia 13 czerwca 2012 r. zmieniająca dyrektywę Rady 89/666/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/56/WE i 2009/101/WE w zakresie integracji rejestrów centralnych, rejestrów handlowych i rejestrów spółek.

Spójność z innymi politykami Unii

Inicjatywa ta przyczyni się do sukcesu wielu podejmowanych przez Komisję inicjatyw, których celem jest poprawa funkcjonowania jednolitego rynku poprzez jego pogłębienie, uczynienie go bardziej sprawiedliwym i budowę cyfrowej Europy²¹. Niniejsza inicjatywa będzie również stanowić wkład w plan inwestycyjny dla Europy, zwłaszcza w jego trzecim filarze, skupiającym się na poprawie otoczenia biznesowego w Europie poprzez usuwanie barier regulacyjnych dla inwestycji, zarówno na szczeblu krajowym, jak i na poziomie Unii; dodatkowo stanowi ona wkład w funkcjonowanie unii rynków kapitałowych²², czyniąc ramy prawne dla spółek bardziej przejrzystymi, odpowiedniejszymi i efektywniejszymi, aby stworzyć zachęty dla inwestycji w Europie.

Równocześnie inicjatywa ta jest także spójna z celem stworzenia głębszej i bardziej sprawiedliwej unii gospodarczej oraz jej europejskim filarem praw socjalnych, a zwłaszcza z zasadą nr 8, która ustanawia kilka kluczowych reguł i praw mających na celu wspieranie sprawiedliwych i dobrze działających rynków pracy i systemów zabezpieczeń społecznych²³. W szczególności, dzięki poprawie przejrzystości dla zainteresowanych stron, w tym pracowników, inicjatywa ta bezpośrednio przysłuży się zasadzie stanowiącej, że pracownicy lub ich przedstawiciele mają prawo do informacji i konsultacji w odpowiednim czasie w sprawach ich dotyczących, a zwłaszcza w przypadkach przejęcia, restrukturyzacji i połączeń przedsiębiorstw oraz w przypadkach zwolnień grupowych.

Niniejsza inicjatywa jest zgodna z celem stworzenia w Unii Europejskiej sprawiedliwego i efektywnego systemu opodatkowania przedsiębiorstw²⁴. W ostatnich latach Rada przyjęła szereg środków mających na celu zapobieganie unikaniu opodatkowania przez przedsiębiorstwa. Dyrektywa Rady (UE) 2015/2376²⁵ dotyczy obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w zakresie indywidualnych interpretacji prawa podatkowego i uprzednich porozumień cenowych pomiędzy państwami członkowskimi. Ponadto Dyrektywa Rady (UE) 2016/881²⁶ dotyczy obowiązkowej automatycznej wymiany sprawozdawczości według krajów przez przedsiębiorstwa wielonarodowe. Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164²⁷ ustanawia przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania

²¹ COM(2015) 550 final. Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów Usprawnianie jednolitego rynku: więcej możliwości dla obywateli i przedsiębiorstw.

²² COM(2015) 468 final Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów Plan działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych.

²³ C(2017) 2600 final Zalecenie Komisji ustanawiające europejski filar praw socjalnych.

²⁴ COM (2015) 302 final Sprawiedliwy i skuteczny system opodatkowania przedsiębiorstw w Unii Europejskiej: pięć głównych obszarów działania.

²⁵ Dyrektywa Rady (UE) 2015/2376 z dnia 8 grudnia 2015 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 332, 18.12.2015, s. 1).

²⁶ Dyrektywa Rady (UE) 2016/881 z dnia 25 maja 2016 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 146, 3.6.2016, s. 8).

²⁷ Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz.U. L 193, 19.7.2016, s. 1).

opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego, w tym przepisy dotyczące podatku od niezrealizowanych zysków kapitałowych (exit tax) aby zapobiec unikaniu opodatkowania przez spółki przenoszące swoje aktywa. W dniu 13 marca 2018 r. Rada osiągnęła zgodę polityczną w sprawie wniosku Komisji²⁸ dotyczącego dyrektywy o obowiązkowym ujawnianiu przez pośredników informacji o systemach planowania podatkowego, której przyjęcie jest powinno nastąpić wkrótce.

W szczególności zwiększenie transgranicznej dostępności informacji o spółkach przyczyni się do zapewnienia sprawiedliwego opodatkowania tam, gdzie generowane są zyski. Gwarancje przeciwko nadużyciom w zakresie przekształceń i podziałów spółek, polegającym na tworzeniu sztucznych struktur ukierunkowanych na osiągnięcie nienależnych korzyści podatkowych, będą wkładem w czynione przez UE starania ukierunkowane na zwalczanie uchylania się od płacenia podatków i unikania zobowiązań podatkowych.

Poprzez włączenie przejrzystszych i bardziej zharmonizowanych przepisów mających na celu ochronę wspólników spółek oraz poprawiających kontrolę legalności transgranicznych przekształceń, niniejsza inicjatywa stanowi dodatkowy krok w zakresie środków zmniejszających ryzyko, jakie zorganizowane grupy przestępcze stanowią dla tworzenia i działalności gospodarczej osób prawnych, takich jak spółki. Ryzyka te zostały wyeksponowane przez Komisję w jej sprawozdaniu w sprawie oceny ryzyka związanego z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, które ma wpływ na rynek wewnętrzny i dotyczy działalności transgranicznej, przyjętym 26 czerwca 2017 r.²⁹ W sprawozdaniu tym Komisja podkreśliła podatność struktur korporacyjnych, takich jak spółki, na ryzyko infiltracji przez zorganizowane grupy przestępcze i grupy terrorystyczne. Niniejsza inicjatywa uzupełni ambitne przepisy, które są już stosowane zgodnie z Dyrektywą (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, i zgodnie z którymi struktury korporacyjne powinny ujawnić swoich rzeczywistych właścicieli podmiotom odpowiedzialnym za stosowanie wymogów dotyczących zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu³⁰.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

Podstawa prawna

Podstawą wniosku jest art. 50 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który przyznaje UE kompetencje do podejmowania działań w obszarze prawa spółek. W szczególności art. 50 ust. 2 lit. f) przewiduje stopniowe znoszenie ograniczeń dotyczących swobody przedsiębiorczości, a art. 50 ust. 2 lit. g) przewiduje działania koordynujące dotyczące ochrony interesów wspólników spółek i innych zainteresowanych stron.

Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Istnieje wyraźna wartość dodana, gdy problemy reguluje się na szczeblu Unii, a nie poprzez indywidualne działania państw członkowskich. Główne trudności w przeprowadzaniu

²⁸ COM(2017) 335 final

²⁹ COM(2017) 340 final

³⁰ Informacje o beneficjentach rzeczywistych powinny być również przechowywane w centralnym rejestrze krajowym.

transgranicznych przekształceń i podziałów spółek wynikają z rozbieżnych, sprzecznych lub nakładających się krajowych regulacji proceduralnych, a także z przepisów dotyczących ochrony wierzycieli, pracowników (włączając w to kwestie partycypacji pracowników) oraz wspólników mniejszościowych, a także niekorzystanie z integracji rejestrów przedsiębiorców. Główne przypadki nieefektywności **obowiązujących przepisów dotyczących transgranicznych połączeń spółek** wynikają w większości z rozbieżnych, sprzecznych lub nakładających się krajowych przepisów prawa w zakresie ochrony wierzycieli i wspólników mniejszościowych, z niekorzystania z integracji rejestrów przedsiębiorców lub wywołane są innymi niespójnościami i brakiem pewności prawa w związku z obowiązywaniem w różnych krajach różnych regulacji, np. przepisów prawa dotyczących rachunkowości. Z samej swej istoty wyzwania te wymagają działania na szczeblu unijnym. Państwa członkowskie, działając indywidualnie, nie mogły w sposób satysfakcjonujący przezwyciężyć trudności stojących na przeszkodzie bardziej efektywnemu przeprowadzaniu przekształceń spółek na poziomie transgranicznym, ponieważ po to by mogły dobrze spełniać swoją rolę w kontekście transgranicznym i aby wpływać na poprawę funkcjonowania ponad granicami, krajowe przepisy i procedury musiałyby być kompatybilne. Bariery tych nie można usunąć opierając się jedynie na bezpośrednim stosowaniu art. 49 TFUE, ponieważ wymagałoby to zajmowania się nimi jedna po drugiej przy zastosowaniu przepisów dotyczących postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, które wszczyna się wobec poszczególnych państw, oraz z uwagi na to, że likwidacja wielu barier wymaga uprzedniej koordynacji krajowych systemów prawnych, w tym również podjęcia współpracy na szczeblu administracyjnym.

Wydaje się w związku z tym, że bez działań na szczeblu unijnym dostępne byłyby jedynie niezharmonizowane rozwiązania krajowe, a w konsekwencji spółki, zwłaszcza MSP, nadal musiałyby zmagać się z rozbieżnymi regulacjami krajowymi, utrudniającym efektywne korzystanie ze swobody przedsiębiorczości bez zapewnienia odpowiedniej ochrony interesariuszy. Wynikającymi zaś stąd kosztami dotknięte byłyby w szczególności spółki, ale także inne zainteresowane strony, takie jak pracownicy, wierzyciele lub wspólnicy mniejszościowi.

Podczas gdy główne poziomy ochrony pracowników, wspólników mniejszościowych i wierzycieli nadal byłyby ustalane na szczeblu krajowym, proceduralne ramy ich przestrzegania w przypadku operacji transgranicznych musiałyby zostać określone na poziomie Unii ze względu na pewność prawa i efektywność takiej ochrony.

W świetle powyższego ukierunkowana interwencja Unii jest zgodna z zasadą pomocniczości.

Proporcjonalność

Jeżeli chodzi o zasadę proporcjonalności, proponowane przepisy wydają się odpowiednie, aby osiągnąć cele ustanowienia przejrzystych i odpowiednich przepisów dla spółek, a także zapewnienia ochrony interesariuszom zgodnie z oceną skutków. Ocena skutków objaśnia koszty i korzyści rozpatrywanych w niniejszym dokumencie opcji, jakie wynikają dla spółek, interesariuszy oraz państw członkowskich, biorąc pod uwagę wszystkie konieczne elementy, w tym korzyści społeczne i wykonalność polityczną. Przykładowo szacuje się, że proponowane postępowanie dotyczące transgranicznego przekształcenia przyniesie oszczędności rzędu 12 000 – 19 000 EUR na operację, a spółki działające na rynku wewnętrznym mogłyby w ciągu 5 lat zaoszczędzić łącznie 176 – 280 mln EUR.

Wydaje się, że proponowane działania nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów, a pozytywny wpływ proponowanych środków przewyższa możliwe skutki negatywne (sekcja 6.3 oceny skutków).

Wybór instrumentu

Podstawą prawną dla działań w obszarze prawa spółek jest art. 50 TFUE, który wymaga od Parlamentu Europejskiego i Rady działania poprzez dyrektywy. Dyrektywa (UE) 2017/1132 reguluje prawo spółek na szczeblu Unii. Ze względu na spójność i zwartość unijnego prawa spółek niniejszy wniosek zmienia i rozszerza wspomnianą dyrektywę.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa

Wniosek wprowadza nowe ramy prawne w zakresie przeprowadzania transgranicznych przekształceń i podziałów spółek kapitałowych.

Oceny *ext-post*³¹ obowiązującej dyrektywy w sprawie transgranicznego łączenia spółek³² dokonano w sposób uwzględniający kryteria oceny zgodne z wymogami w zakresie lepszego stanowienia prawa. Główny wkład w ocenę wniosło studium zatytułowane *Zastosowanie dyrektywy w sprawie transgranicznych połączeń* (*The Application of the Cross-Border Mergers Directive*) przygotowane dla Komisji przez zewnętrznego wykonawcę³³, dodatkowe badania³⁴ oraz dwie rundy konsultacji publicznych (2015 i 2017 r.), w których zebrano uwagi interesariuszy na temat funkcjonowania transgranicznych połączeń spółek.

Wynikiem analizy była ogólnie pozytywna ocena dyrektywy w sprawie transgranicznego łączenia się spółek z uwagi na skuteczność, efektywność, adekwatność, spójność i wartość dodaną UE. Ogólnie rzecz biorąc, dyrektywa w sprawie transgranicznego łączenia się spółek doprowadziła do znacznego zwiększenia aktywności w zakresie transgranicznego łączenia spółek, zgodnie z jej celem, którym jest ułatwienie transgranicznych połączeń i zwiększenie możliwości oferowanych przez rynek wewnętrzny.

Jednak pomimo oceny ogólnie pozytywnej, ewaluacja funkcjonowania dyrektywy pozwoliła na zidentyfikowanie pewnych problemów, które utrudniają uzyskanie pełnej efektywności i skuteczności jej działania. Główne przeszkody dotyczą braku harmonizacji przepisów materialnoprawnych, zwłaszcza w zakresie ochrony wierzycieli i ochrony współników mniejszościowych, a także braku w dyrektywie tzw. szybkiej ścieżki (tzn. procedur

³¹ Załącznik nr 5 do oceny skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi.

³² Dyrektywa 2005/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych (Dz.U. L 310 z 25.11.2005, s. 1); dyrektywę tę zastąpiła dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (kodyfikacja) (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 46)

³³ Bech-Bruun/Lexidale, *Studium dotyczące stosowania dyrektywy w sprawie transgranicznych połączeń spółek* (*Study on the application of the cross-border mergers directive*) (wrzesień 2013) http://ec.europa.eu/internal_market/company/docs/mergers/131007_study-cross-border-merger-directive_en.pdf.

³⁴ Schmidt, *Czy istnieje potrzeba uregulowania kwestii połączeń i podziałów transgranicznych oraz przenoszenia siedziby?* (*Cross-border mergers and divisions, transfers of seat: Is there a need to legislate?*) Studium dla Komisji Prawnej Parlamentu Europejskiego (JURI) czerwiec 2016. Reynolds/Scherrer/Truli, *Analiza ex-post ram unijnych w obszarze połączeń i podziałów transgranicznych spółek* (*Ex-post analysis of the EU framework in the area of cross-border mergers and divisions*), Studium dla Parlamentu Europejskiego, grudzień 2016.

uproszczonych). Większe wykorzystanie integracji rejestrów przedsiębiorców mogłoby zwiększyć synergię i tym samym spójność z innymi aktami prawa spółek.

Niniejszy wniosek jest spójny z oceną, a jego celem jest usunięcie głównych, zidentyfikowanych w niej niedociągnięć obowiązujących przepisów dotyczących łączenia spółek.

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Komisja aktywnie współpracowała z zainteresowanymi stronami i prowadziła wszechstronne konsultacje przez cały czas trwania procesu oceny skutków. Proces konsultacji obejmował konsultacje publiczne online, spotkania z interesariuszami, w tym dyskusje z ekspertami z państw członkowskich oraz przeprowadzenie kilku badań. Informacje zebrane wszystkimi tymi metodami dołączono do wniosku.

W 2012 r. Komisja przeprowadziła konsultacje publiczne, aby ocenić kluczowe interesy zainteresowanych stron w odniesieniu do europejskiego prawa spółek i określić przyszłe priorytety unijnego prawa spółek. Zebrano 496 odpowiedzi od szerokiej grupy interesariuszy, obejmującej takie podmioty jak organy publiczne, związki zawodowe, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, związki przedsiębiorców, wolne zawody, inwestorzy, uniwersytety, kuźnie myśli, konsultanci i osoby fizyczne. Zdecydowana większość interesariuszy skupiła się na ulepszeniu warunków prowadzenia działalności gospodarczej i wspieraniu transgranicznej mobilności. Ponadto położono nacisk na poprawę ochrony wierzycieli, wspólników i pracowników w sytuacjach transgranicznych, a także na ułatwienia w tworzeniu spółek i wspomaganie konkurencji w zakresie uregulowań prawnych.

Bardziej szczegółowe konsultacje publiczne online przeprowadzono w 2013 r. na temat transgranicznego przenoszenia siedzib spółek, aby uzyskać pogłębione informacje o kosztach, jakie ponoszą spółki przenoszące swoje siedziby za granicę, oraz na temat zakresu korzyści, jakie mogłoby przynieść działanie UE w tym względzie. Ogółem otrzymano 86 odpowiedzi od organów publicznych, związków zawodowych, organizacji społeczeństwa obywatelskiego, spółek, organizacji przedsiębiorców, osób prywatnych i uniwersytetów, co pozwoliło uzyskać szeroką reprezentację społeczeństwa. Odpowiedzi napłynęły z 20 krajów członkowskich UE, a także spoza Unii. Okazało się, że większość respondentów, którzy rozważaliby możliwość transgranicznego przeniesienia swojej spółki, byłaby pozytywnie nastawiona do wprowadzenia procedury przekształcenia. Uzasadniając pozytywne odpowiedzi, powoływali się oni na korzyści gospodarcze, oszczędności kosztowe dla rynku wewnętrznego oraz poszerzenie dostępnych dla MŚP możliwości przeniesienia się za granicę. Ponadto większość (43 %) respondentów stwierdziła, że orzecznictwo TSUE nie dostarczyło wystarczająco klarownej interpretacji w tej kwestii.

Dalsze konsultacje publiczne, w ramach których otrzymano 151 odpowiedzi, odbyły się w 2015 r. Poświęcone były one transgranicznym połączeniom transgranicznym podziałom spółek³⁵. Jeżeli chodzi o transgraniczne podziały spółek, wprowadzenie nowego

³⁵ Schmidt, *Czy istnieje potrzeba uregulowania kwestii połączeń i podziałów transgranicznych oraz przenoszenia siedziby?* (Cross-border mergers and divisions, transfers of seat: Is there a need to legislate?) Studium dla Komisji Prawnej Parlamentu Europejskiego (JURI) czerwiec 2016.

postępowania spotkało się z ogólnie pozytywnym przyjęciem wśród respondentów, gdyż większość uczestników zidentyfikowała ochronę wierzycieli, ochronę wspólników mniejszościowych i ochronę praw pracowniczych, jako najważniejsze kwestie wymagające uregulowania. Około 72 % respondentów, którzy wyrazili swoją opinię, było zdania, że harmonizacja wymogów prawnych dotyczących transgranicznych podziałów spółek pomogłaby przedsiębiorstwom i ułatwiła działalność transgraniczną, poprzez redukcję kosztów bezpośrednio związanych z transgranicznym podziałem spółki. Za kluczowe kwestie wymagające uwzględnienia uznano zagadnienia proceduralne oraz ochronę interesariuszy. Ponadto 68 % respondentów wymieniło brak pewności prawa wynikający z braku regulacji na poziomie unijnym, jako główną przeszkodę dla przeprowadzenia transgranicznego podziału spółki, zaś 51 % respondentów — czas trwania i skomplikowanie obowiązujących procedur jako poważne źródło problemów. W odniesieniu do transgranicznego łączenia się spółek 88 % respondentów opowiedziało się za harmonizacją ochrony wierzycieli – z czego 75 % poparło podejście polegające na pełnej harmonizacji. Zdecydowana większość z nich uważała, że gwarancja jest najlepszą formą ochrony, a data oznaczająca początek ochrony wierzycieli powinna być zharmonizowana. Ponadto w odniesieniu do ochrony wspólników mniejszościowych większość (66 %) respondentów opowiedziała się za harmonizacją, przy czym 71 % z nich poparło harmonizację w maksymalnym zakresie. 70 % osób optujących za pełną harmonizacją uważa, że wspólnicy mniejszościowi powinni mieć prawo wyjścia ze spółki za odpowiednim wynagrodzeniem. Ponadto 62 % respondentów pozytywnie odniosło się do wprowadzenia postępowania przyspieszonego.

Najświeższe konsultacje publiczne dotyczące prawa spółek przeprowadzono w 2017 r. Odbływały się one w okresie od 10 maja do 6 sierpnia 2017 r. Otrzymano 207 odpowiedzi. Na potrzeby przyszłej inicjatywy Komisja poszukiwała odpowiedzi na szczegółowe pytania dotyczące niedociągnięć unijnych ram prawnych i obszarów uznawanych przez respondentów za priorytetowe.

Wynik konsultacji wykazał szerokie poparcie dla transgranicznych przekształceń zarówno ze strony państw członkowskich, jak i pozostałych interesariuszy, ponieważ około 85 % respondentów wyraziło opinię, że powinno się ustanowić unijny instrument mający zastosowanie w tej kwestii. Jeżeli chodzi o podział interesariuszy na grupy, wszystkie organy publiczne zgodziły się, że brak regulacji proceduralnych dla przekształceń stwarza rzeczywiste przeszkody dla rynku wewnętrznego i że Unia winna zająć się tą kwestią. Kilka organów zgłosiło, że są bardziej zaniepokojone kwestią siedziby spółki niż mechanizmami ochrony interesariuszy, stwierdzając, że udzieliłyby poparcia inicjatywie przekształceń transgranicznych w takim zakresie, w jakim spółki miałyby możliwość przenoszenia siedziby jedynie dla uzasadnionych celów biznesowych, a nie przenoszenia samego adresu i tworzenia spółek sztucznych (letterbox companies) w nieuczciwych celach.

W grupach przedsiębiorców odsetki poparcia dla ustanowienia postępowania dotyczącego przekształcenia spółki kształtowały się podobnie jak w grupie organów publicznych. Około 44 % grup przedsiębiorców uznało tę sprawę za wysoki priorytet dla UE, 22 % za priorytet,

Reynolds/Scherrer/Truli, *Analiza ex-post ram unijnych w obszarze połączeń i podziałów transgranicznych spółek (Ex-post analysis of the EU framework in the area of cross-border mergers and divisions)*, Studium dla Parlamentu Europejskiego, grudzień 2016.

zaś 22 % za niski priorytet. Zarówno związki zawodowe, jak i notariusze wyrazili umiarkowane poparcie dla nowych regulacji proceduralnych dotyczących przekształceń (odpowiednio 74 % i 79 % tych grup uznało tę kwestię za niski priorytet). Obie grupy – związki zawodowe i Rada Notariatów Unii Europejskiej (ciało reprezentujące notariuszy) – zdecydowanie podkreślały, że spółki powinny mieć prawo przenoszenia swojej siedziby jedynie wówczas, gdy towarzyszy temu jej faktyczne przeniesienie, przy czym związki zawodowe dodatkowo podkreślały potrzebę ustanowienia horyzontalnego instrumentu dla pracowników w zakresie informowania pracowników, konsultacji pracowniczych i praw partycypacyjnych. Również środowiska akademickie były zasadniczo za wprowadzeniem postępowania regulującego przekształcenie. Niektórzy przedstawiciele środowisk akademickich zgłaszali, że państwa członkowskie powinny być w stanie określać swoje własne wymagania uznawane przez ich prawo i czy faktycznie wymagają przeniesienia rzeczywistej siedziby. Zgłaszano ponadto, że cyfryzacja powinna być wykorzystywana w najszerszym możliwym zakresie (tj. w celu publikacji informacji oraz w celu wzajemnego komunikowania się rejestrów spółek). Inni sugerowali, że państwo członkowskie powinno mieć możliwość zablokowania przekształcenia jedynie w bardzo szczególnych okolicznościach uzasadnionych interesem publicznym.

Jeżeli chodzi o transgraniczne połączenia spółek, podobnie jak w przypadku konsultacji z 2015 r., większość interesariuszy udzielających odpowiedzi w konsultacjach 2017 r. jako źródło problemów zidentyfikowała te same kwestie: ochronę wierzycieli, współników mniejszościowych i praw pracowniczych.

Większość krajowych organów publicznych, które wypowiedziały się w konsultacjach w 2017 r. stała na stanowisku, że istnieją problemy z obowiązującymi przepisami transgranicznego łączenia się spółek i że problemy te stanowią przeszkody dla rynku wewnętrznego, jednak w zróżnicowanym stopniu. Jeżeli chodzi o stopniowanie ważności, jaką należy nadać działaniom UE mającym na celu zmianę obowiązujących zasad, odpowiedzi były zróżnicowane. W odniesieniu do gwarancji wszystkie organy publiczne udzielające odpowiedzi zgadzały się z opinią, że należy odnieść się do środków ochrony wierzycieli, podczas gdy 70 % było zdania, że należy również odnieść się do środków ochrony współników mniejszościowych. 80 % uznało za istotne zharmonizowanie proceduralnych i materialnoprawnych aspektów ochrony wierzycieli, a 50 % uznało za istotne aby współnicy mniejszościowi byli w stanie zablokować połączenie i sprzeciwić się wymianie udziałów lub akcji.

Organizacje przedsiębiorców, które udzieliły odpowiedzi w konsultacjach w 2017 r. również ogólnie pozytywnie oceniły potrzebę zmiany dyrektywy dotyczącej transgranicznego łączenia się spółek. Kwestie podniesione przez organizacje przedsiębiorców dotyczyły uproszczenia zasad (postępowanie przyspieszone), zharmonizowanych przepisów w zakresie ochrony wierzycieli i współników mniejszościowych, uproszczonych przepisów dotyczących ochrony pracowników oraz usunięcia wymogu podpisywania dokumentacji związanej z połączeniem przed notariuszem, jak to ma miejsce w przypadku niektórych państw członkowskich.

Podobnie związki zawodowe były przychylne zmianom w przepisach dotyczących transgranicznego łączenia się spółek. Były one jednak przede wszystkim zainteresowane zwiększeniem ochrony pracowników poprzez wzmocnienie prawa do informacji, konsultacji i partycypacji. Z drugiej strony notariusze byli w przeważającej mierze przekonani, że obecna dyrektywa funkcjonuje bardzo dobrze i nie dostrzegali potrzeby jakichkolwiek nowych działań UE w tym obszarze.

Jeżeli chodzi o transgraniczne podziały spółek, wszystkie organy publiczne, które wzięły udział w konsultacjach, opowiedziały się za nowymi przepisami dotyczącymi

transgranicznych podziałów, a 40 % uznało inicjatywę w tym obszarze za wysoki priorytet dla UE.

Organizacje przedsiębiorców zdecydowanie poparły wprowadzenie nowych przepisów — 44 % uznało nową inicjatywę za wysoki priorytet, a 26 % za priorytet. Notariusze wyrazili umiarkowane poparcie dla nowej inicjatywy. Związki zawodowe były niezwykle sceptyczne co do podziałów spółek z uwagi na ryzyko dla pracowników, jednak opowiedziały się za wzmocnieniem przepisów dotyczących informowania i konsultacji pracowniczych w przypadku gdyby państwa członkowskie podjęły w tym zakresie decyzję pozytywną.

Zdecydowana większość respondentów popierających wprowadzenie nowego postępowania w zakresie transgranicznych podziałów spółek zgłosiła ogólną uwagę, że postępowanie to powinno być ukształtowane w sposób bardzo zbliżony do regulacji zawartych w obowiązującej dyrektywie w sprawie transgranicznego łączenia się spółek.

Ponadto uwagi interesariuszy zbierano podczas licznych spotkań. Konsultacje w ramach grupy ekspertów ds. prawa spółek (ang. CLEG) w sprawie pakietu dotyczącego prawa spółek rozpoczął się w 2012 r. Od 2012 do 2014 r. posiedzenia grupy ekspertów koncentrowały się na planie działania dotyczącym prawa spółek i ładu korporacyjnego z 2012 r., natomiast w latach 2015 i 2016 głównym tematem posiedzeń grupy były kwestie związane z cyfryzacją. W 2017 r. grupa CLEG odbyła trzy posiedzenia, podczas których dokładnie omówiono kwestie istotne dla pakietu dotyczącego prawa spółek (tj. zagadnienia cyfryzacji oraz transgranicznych połączeń, podziałów i przekształceń spółek). Podczas tych posiedzeń Komisja wezwała ekspertów z państw członkowskich do wyrażenia opinii na temat wybranych kwestii szczegółowych.

W 2017 r. Komisja zaprosiła na spotkania grupy CLEG nie tylko ekspertów z państw członkowskich, ale również przedstawicieli interesariuszy, którzy ujawnili się w wyniku publicznych konsultacji prowadzonych w latach 2013, 2015 i 2017. Interesariusze reprezentowali przedsiębiorstwa, pracowników i zawody prawnicze. Podkreślali oni potrzebę ułatwienia działalności transgranicznej, zarazem jednak wskazali potrzebę ochrony interesów wspólników, pracowników i wierzycieli spółek za pomocą odpowiednich gwarancji. Generalnie mamy do czynienia z szerokim poparciem dla inicjatywy dotyczącej transgranicznych przekształceń spółek, pod warunkiem, że istnieją wystarczające gwarancje. Jeżeli chodzi o połączenia spółek, w ujęciu ogólnym przedstawiciele państw członkowskich okazali wsparcie dla tej inicjatywy, chociaż wskazywali, że poszczególne rozwiązania wymagają głębszych dyskusji. Co prawda żadna z grup interesariuszy nie była przeciwna przeglądowi przepisów dotyczących transgranicznego łączenia się spółek, ale opinie co do stopnia ważności tej kwestii różniły się. W odniesieniu do transgranicznych podziałów spółek przedstawiciele państw członkowskich generalnie wykazywali wsparcie dla tej inicjatywy, chociaż poszczególne rozwiązania, zwłaszcza wywodzące się z różnych tradycji prawnych, wydawały się pozostawiać pole do dalszych dyskusji. Wśród wszystkich interesariuszy, z wyjątkiem związków zawodowych, panowało ogólne przeświadczenie, że nowe postępowanie dotyczące transgranicznych podziałów spółek byłoby wysoce użyteczne i powinno być ukształtowane w sposób bardzo zbliżony do uregulowań zawartych w obowiązującej dyrektywie w sprawie transgranicznego łączenia się spółek.

Uwagi od interesariuszy zbierano nie tylko na posiedzeniach grupy CLEG, ale również podczas spotkań dwustronnych. Na spotkaniach tych przedstawiciele związków zawodowych podkreślali znaczenie zachowania praw partycypacji pracowniczej, a także zaznaczali, że spółki powinny przenosić się jedynie z rzeczywistych powodów, unikając w ten sposób sytuacji, gdy transgranicznie tworzy się spółki sztuczne. Przedstawiciele organizacji

przedsiębiorców wykazali duże poparcie dla inicjatywy służącej ułatwianiu mobilności spółek.

Niniejszy wniosek podejmuje najistotniejsze, wskazane przez interesariuszy kwestie. Jednak z uwagi na zróżnicowane opinie interesariuszy opinii na temat szczegółowego podejścia do tych kwestii, przedstawiony wniosek ma na celu wprowadzić pewną równowagę pomiędzy tymi stanowiskami.

Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej

Aby wesprzeć prac Komisji w dziedzinie prawa spółek, w maju 2014 r. powołano nieformalną grupę ekspertów ds. prawa spółek (ICLEG). Członkami grupy eksperckiej zostały wysoko wykwalifikowane i doświadczone osoby ze środowisk akademickich i prawniczych zajmujących się prawem spółek, z kilku państw członkowskich.

Komisja wykorzystała również wyniki studium przeprowadzonego w 2017 r., w którym przeanalizowano szczegółowe kwestie związane z transgranicznym przenoszeniem siedzib i transgranicznymi podziałami spółek. Ponadto Komisja zebrała informacje zwrotne od ekspertów podczas kilku konferencji, w tym podczas konferencji, która odbyła się we wrześniu 2017 r. w Tallinie (Estonia), poświęconej europejskiemu prawu spółek i łaadowi korporacyjnemu (21st European Company Law and Corporate Governance Conference: Crossing Borders, Digitally) oraz dorocznej konferencji na temat europejskiego prawa spółek i ładu korporacyjnego (Annual Conference on European Company Law and Corporate Governance), która odbyła się w Trewirze (Niemcy) w październiku 2017 r.

Ocena skutków

Sprawozdanie z oceny skutków, obejmujące problematykę cyfryzacji, operacji transgranicznych i regulacji kolizyjnoprawnych w dziedzinie prawa spółek, zostało przedłożone Radzie ds. Kontroli Regulacyjnej w dniu 11 października 2017 r.³⁶ W dniu 13 października 2017 r. Rada ta negatywnie zaopiniowała przedłożone jej sprawozdanie. Przedstawione zalecenia uwzględniono następnie w poprawionej wersji oceny skutków, która została przedłożona Radzie w dniu 20 października 2017 r. W dniu 7 listopada 2017 r. Rada wydała pozytywną opinię co do tej oceny z zastrzeżeniami.

Jeżeli chodzi o **zakres stosowania**, który wskazuje, jakiego typu spółki mogą odnieść korzyści z ustanowienia zharmonizowanych przepisów i procedur dotyczących transgranicznych przekształceń i podziałów spółek oraz ze wprowadzenia zmian w przepisach dotyczących transgranicznego łączenia się spółek, w ocenie skutków wyjaśniono, dlaczego obowiązujący zakres stosowania przepisów dotyczących transgranicznego łączenia się spółek (tj. spółki kapitałowe) zapewnia najbardziej efektywne rozwiązanie dla wszystkich operacji transgranicznych, pomimo apeli o jego rozszerzenie, tak by obejmował również spółki osobowe i spółdzielnie. Na takie rozwiązanie zdecydowano się, ponieważ dostępne dane pokazują, że podmioty inne niż spółki kapitałowe korzystają z przepisów dotyczących transgranicznego łączenia spółek w bardzo ograniczonym stopniu. 66 %spółek przejmujących

³⁶ Ocena skutków oraz opinia Rady ds. Kontroli Regulacyjnej dostępne są pod adresem: <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia&year=&serviceId=10226&s=Search>

i 70 % procent spółek łączących się w wyniku operacji transgranicznych było spółkami z ograniczoną odpowiedzialnością, podczas gdy 32 % spółek przejmujących i 28 % spółek łączących się było spółkami akcyjnymi³⁷. Ponadto rozszerzenie zakresu podmiotowego prowadziłoby do potencjalnych trudności praktycznych związanych z unijnym prawem spółek i przepisami z zakresu rachunkowości, które dotyczą jedynie spółek kapitałowych.

Co do **wprowadzenia nowych regulacji proceduralnych w odniesieniu do transgranicznych przekształceń i podziałów**, w ocenie skutków porównano opcję 0 (scenariusz bazowy), zgodnie z którą nie istnieją proceduralne zasady dla transgranicznych przekształceń i podziałów, z opcją 1, wprowadzającą zharmonizowane regulacje unijne w celu umożliwienia spółkom przeprowadzania bezpośrednich transgranicznych przekształceń i podziałów. Brak przepisów proceduralnych w tym zakresie sprawia, że transgraniczne przekształcenia i podziały spółek są bardzo trudne, a nawet niemożliwe do zrealizowania. Krajowe regulacje proceduralne dotyczące transgranicznych przekształceń i podziałów spółek istnieją jedynie w ograniczonej liczbie państw członkowskich i często są wzajemnie niedostosowane. Spółki zmuszone są w związku z tym polegać na kosztownych regulacjach pośrednich, analogicznym stosowaniu dyrektywy w sprawie transgranicznego łączenia spółek oraz na orzecznictwie TSUE w sytuacjach, gdy prawnicy i rejestry przedsiębiorców są zaznajomione z tym orzecznictwem. Dzięki wprowadzeniu nowych regulacji proceduralnych dotyczących transgranicznych przekształceń i podziałów spółek, spółki pragnące dokonać transgranicznego przekształcenia lub podziału uzyskałyby znaczącą jasność i istotnie zmniejszyłyby koszty takich operacji. Ponadto jasność zyskałyby również krajowe rejestry przedsiębiorców, tak by jasno rozróżniały chwilę graniczną, do której spółka może zostać wpisana do rejestru przedsiębiorców w państwie członkowskim przeznaczenia i być wykreślona z rejestru w państwie członkowskim wyjścia, co zapobiegałoby takim sytuacjom jak ta zaistniała w sprawie Polbud³⁸.

Jeżeli chodzi o **ochronę wspólników mniejszościowych**, w ocenie skutków porównano opcję 0 (scenariusz bazowy), obejmującą obowiązujące przepisy dotyczące ochrony wspólników mniejszościowych, z opcjami 1 i 2. Opcja 1 zapewniłaby harmonizację przepisów na całym jednolitym rynku. Opierałaby się ona na przepisach dotyczących transgranicznego łączenia się spółek, ale dodatkowo zapewniałaby harmonizację przepisów. Preferowana opcja 2 zapewniałaby te same zharmonizowane przepisy co opcja 1, lecz państwa członkowskie miałyby możliwość zapewnienia dodatkowych gwarancji. Opcja ta zapewniałaby najbardziej dostosowaną ochronę wspólników mniejszościowych. Co prawda opcja 2 mogłaby potencjalnie spowodować dla spółek pewne koszty zapewnienia zgodności, jednak istotnie zmniejszyłaby koszty i obciążenia dla spółek w porównaniu ze scenariuszem bazowym, a jej efektem byłaby większa pewność prawa i zmniejszone zapotrzebowanie na porady prawne, a co za tym idzie oferowałaby spółkom oszczędności kosztów w porównaniu ze scenariuszem bazowym. Preferowana opcja 2 zapewnia państwom członkowskim najlepszą równowagę pomiędzy redukcją kosztów, wysokim poziomem ochrony a elastycznością.

Jeżeli chodzi o **ochronę wierzycieli**, w ocenie skutków porównano opcję 0 (scenariusz bazowy), polegającą na pozostawieniu bez zmian obowiązujących przepisów dotyczących transgranicznych połączeń spółek i braku unijnych przepisów dotyczących ochrony

³⁷ Dane te obejmują lata 2008-2012, Bech-Bruun/Lexidale, 2013, s. 80

³⁸ Polbud – Wykonawstwo C-106/16

wierzycieli w transgranicznych przekształceniach i podziałach spółek, z opcją 1, polegającą na zapewnieniu zharmonizowanych przepisów zapewniających ochronę wierzycieli, i z opcją 2, która oferowałaby te same zharmonizowane przepisy co opcja 1, lecz państwa członkowskie miałyby możliwość zapewnienia dodatkowych gwarancji. Preferowana opcja 2 zapewniłaby państwom członkowskim najlepszą równowagę pomiędzy redukcją kosztów, wysokim poziomem ochrony a elastycznością. Obie opcje 1 i 2 istotnie zmniejszyłyby koszty i obciążenia dla spółek w porównaniu ze scenariuszem bazowym, jako że zharmonizowane przepisy dotyczące ochrony wierzycieli zapewniałyby większą pewność prawa i zmniejszone zapotrzebowanie na porady prawne w odniesieniu do wszelkich operacji transgranicznych. Opcja 1 oferowałaby spółkom największe oszczędności kosztów, podczas gdy w przypadku opcji 2 oszczędności te mogłyby być mniejsze, gdyż państwa członkowskie mogłyby zapewniać dodatkowe gwarancje, co mogłoby być dla niektórych spółek kosztowne lub uciążliwe (np. konieczność zapewnienia gwarancji wszystkim wierzycielom). Z punktu widzenia ochrony oferowanej wierzycielom opcja 2 zapewniłaby pełniejszą i lepiej ukierunkowaną ochronę niż opcja 1 z uwagi na to, że daje państwom członkowskim możliwość oceny krajowej specyfiki ochrony wierzycieli i wprowadzenia dodatkowych zabezpieczeń.

Jeżeli chodzi o **informowanie, konsultowanie i partycypację pracowników**, w ocenie skutków porównano opcję polegającą na utrzymaniu obowiązujących przepisów w zakresie partycypacji pracowników, zawartych w dyrektywie w sprawie transgranicznego łączenia spółek (scenariusz bazowy), z opcją 1, zgodnie z którą obowiązujące przepisy w zakresie partycypacji pracowników w zarządach dotyczące transgranicznego łączenia spółek miałyby również zastosowanie do transgranicznych podziałów i przekształceń spółek, oraz z opcją 2, na którą składałyby się ukierunkowane zmiany w obowiązujących przepisach dotyczących transgranicznego łączenia się spółek przy równoczesnym zapewnieniu specjalnych środków dotyczących podwyższonego ryzyka dla pracowników w przypadku transgranicznych podziałów i przekształceń. Preferowana opcja 2 składa się z kilku elementów, które w połączonym efekcie, zmierzają do zapewnienia pracownikom niezbędnej ochrony. W odniesieniu do wszystkich operacji transgranicznych zabezpieczenia obejmowałyby sporządzenie przez organ zarządzający spółki nowego specjalnego sprawozdania, opisującego wpływ transgranicznego łączenia się spółki na zatrudnienie i sytuację pracowników, a także realizację tzw. zasady zapobiegania nadużyciom, zgodnie z którą w okresie 3 lat po dokonaniu operacji transgranicznej spółka dokonująca kolejnej operacji transgranicznej lub krajowej, będzie pozbawiona możliwości dokonania jej w sposób podważający system partycypacji pracowników. Zasada ta opiera się na obowiązujących przepisach mających zastosowanie do transgranicznego łączenia się spółek, ale zostałaby zaadaptowana w taki sposób, aby dotyczyła nie tylko kolejnych krajowych przekształceń, połączeń lub podziałów, ale także innych operacji transgranicznych i krajowych. Dodatkowo opcja ta wprowadziłaby specjalne przepisy dotyczące prowadzenia negocjacji w kontekście transgranicznych podziałów i przekształceń. W ocenie skutków przeanalizowano koszty i korzyści tych ukierunkowanych zmian i w konkluzji stwierdzono, że ograniczone dodatkowe koszty zapewnienia zgodności ponoszone przez spółki w związku z możliwością sporządzenia sprawozdania zostaną z nadwyżką zrekompensowane przez zwiększoną ochronę pracowników i wynikające stąd korzyści społeczne.

Wreszcie w ocenie skutków przeanalizowano także kwestię, w jaki sposób poradzić sobie z ryzykiem nadużyć, w tym ze wzrostem liczby spółek sztucznych stworzonych do popełniania nadużyć, takich jak unikanie standardów pracy lub płacenia składek na ubezpieczenia społeczne, a także agresywne planowanie podatkowe. W trakcie konsultacji publicznych niektóre zainteresowane strony, zwłaszcza związki zawodowe, wezwały do rozwiązania polegającego na tym, że, konieczne byłoby dla spółki dokonującej

transgranicznego przekształcenia przeniesienie do państwa członkowskiego przeznaczenia siedziby statutowej wraz z centralą spółki. Jednak zgodnie z niedawnym orzeczeniem Trybunału w sprawie Polbud, które zostało wydane po zamknięciu konsultacji publicznych, stanowi, że swoboda przedsiębiorczości ma zastosowanie w przypadkach, w których do innego państwa przenoszona jest jedynie siedziba statutowa. Z tego względu nie można było takiego rozwiązania zaproponować. Dlatego też w ocenie skutków porównywano opcję 0 (scenariusz bazowy), zgodnie z którą brak jest zharmonizowanych przepisów, z opcją 1, według której państwo członkowskie musiałoby w każdej sprawie ocenić, czy dane transgraniczne przekształcenie spółki stanowi utworzenie sztucznej struktury, której celem jest uzyskanie nienależnych korzyści podatkowych lub bezpodstawne naruszanie praw pracowników, wspólników mniejszościowych lub wierzycieli. Preferowana opcja 1 przyczyniłaby się bezpośrednio do zwalczania obchodzenia przepisów, a więc zwalczania stanowiącego nadużycie lub oszustwo wykorzystywania spółek sztucznych. W porównaniu ze scenariuszem bazowym, opcja 1 byłaby częścią postępowania pozwalającego spółkom na przeprowadzanie przekształceń transgranicznych i dlatego też dodatkowe koszty zapewnienia zgodności nie wynikałyby osobno z oceny możliwości tworzenia sztucznej struktury. Co do państw członkowskich, musiałby one transponować i wdrożyć te przepisy, z czym wiązałyby się pewne koszty administracyjne i organizacyjne. Opcja 1 prowadziłaby do wzmocnienia ochrony interesariuszy. Interesariusze mieliby możliwość zgłaszania swoich opinii w toku postępowania, a w ostatecznym rozrachunku byłoby chronieni przed obchodzeniem przepisów przez nieuczciwe spółki.

W ocenie skutków przeanalizowano również opcje odnoszące się do regulacji kolizyjnoprawnych. W tym względzie opcją preferowaną był instrument harmonizujący właściwe regulacje, w szczególności w zakresie, w jakim dotyczy to kryterium powiązania, na bazie miejsca zakładania spółki z dalszymi specjalnymi zasadami wskazującymi na system prawny rzeczywistej siedziby i obejmującymi jedynie spółki utworzone w UE. Jednak z uwagi na to, że w proponowanym akcie prawnym dotyczącym transgranicznych przekształceń, połączeń i podziałów spółek ujęto przypadki, w których najbardziej potrzeba jasności, tj. specyficzne kwestie związane z prawem mającym zastosowanie do spółek kapitałowych w sytuacjach transgranicznych, zdecydowano się w obecnej chwili nie przedstawiać propozycji odrębnego aktu prawnego regulującego kwestie kolizyjnoprawne.

Sprawność regulacyjna i uproszczenie

Oczekuje się, że niniejszy wniosek przyniesie znaczące korzyści wynikające z uproszczenia działalności gospodarczej na jednolitym rynku poprzez ułatwienie transgranicznej mobilności spółek w UE.

Stworzenie kompleksowych wspólnych przepisów regulujących **transgraniczne przekształcenia i podziały spółek** uprości działania i zmniejszy koszty dla przedsiębiorstw, w takim zakresie, w jakim dotyczy to rodzaju i treści dokumentów, które wymagają sporządzenia, różnych procedur i związanych z nimi terminów oraz innych dodatkowych wymagań. Proponowane przepisy dotyczące partycypacji pracowników oraz ochrony wspólników oraz wierzycieli poprawią pewność prawa i przewidywalność tych działań. Można oczekiwać, że nowe wspólne przepisy dotyczące transgranicznych podziałów i przekształceń spółek przyniosą oszczędności rzędu 12 000 – 37 000 EUR (podziały) i 12 000 – 19 000 EUR (przekształcenia), w zależności od wielkości spółek i państw członkowskich, których to dotyczy.

Proponowane zmiany unijnych ram prawnych w zakresie **transgranicznego łączenia się spółek** uproszczą transgraniczne połączenia spółek oraz zmniejszą koszty i obciążenia administracyjne, dzięki wprowadzeniu nowego i uproszczonego postępowania. Proponowane

przepisy dotyczące ochrony wspólników i wierzycieli oraz ujawniania informacji poprawią pewność prawa i przewidywalność.

Redukcja kosztów i uproszczenia będą mieć szczególnie pozytywny wpływ na mikroprzedsiębiorstwa i małe przedsiębiorstwa.

Zaproponowana w niniejszym wniosku wymiana informacji zostanie wdrożona za pośrednictwem istniejącego systemu integracji rejestrów centralnych, handlowych i rejestrów spółek (BRIS). Z tego względu nie przewiduje się jakichkolwiek związanych z tym zmian w systemach informatycznych.

Prawa podstawowe

Proponowane przepisy zawarte w niniejszej inicjatywie zapewniają pełne poszanowanie praw i zasad ustanowionych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej oraz przyczyniają się do wdrożenia niektórych z tych praw. W szczególności głównym celem niniejszej inicjatywy jest ułatwienie korzystania z prawa przedsiębiorczości w dowolnym państwie członkowskim, jak stanowi art. 15 ust. 2 Karty praw podstawowych, i zagwarantowanie realizacji zasady niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową (art. 21 ust. 2). Inicjatywa ta zmierza także do wzmocnienia zasady wolności prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z prawem Unii oraz ustawodawstwami i praktykami krajowymi (art. 16). Dzięki gwarancjom dla wspólników wzmacnia ona również prawo własności określone w art. 17 Karty. Chociaż inicjatywa ustanawia przepisy dotyczące spółek w ramach prawa spółek, przyczyni się również do realizacji prawa pracowników do informacji i konsultacji w przedsiębiorstwie (art. 27 Karty praw podstawowych), poprzez zapewnienie większej przejrzystości dla pracowników w odniesieniu do transgranicznych operacji dotyczących spółek. Zgodnie z art. 8 Karty praw podstawowych zostanie zapewniona również ochrona danych osobowych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Istotnych kosztów związanych ze skutkami niniejszego wniosku nie zidentyfikowano. Wniosek pociągnie za sobą głównie koszty dla administracji krajowych, związane z wprowadzeniem przepisów prawnych na szczeblu krajowym (przygotowanie, konsultacje, przyjęcie, dostosowanie obowiązujących przepisów), a także z wprowadzeniem procedur kontroli. Jeżeli chodzi o transgraniczne przekształcenia i podziały spółek, wpływ wniosku w tych państwach członkowskich, w których procedur transgranicznych nie ustanowiono, będzie większy niż w innych państwach członkowskich, gdzie procedury takie wprowadzono i wymagać będą jedynie dostosowania. Wniosek nie ma wpływu na budżet unijny.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Komisja udzieli państwom członkowskim wsparcia w transpozycji proponowanych przepisów oraz będzie monitorować ich wdrożenie. W tym kontekście Komisja będzie blisko współpracować z władzami krajowymi, np. z krajowymi ekspertami z zakresu prawa spółek w ramach grupy ekspertów ds. prawa spółek (CLEG). W związku z powyższym Komisja może udzielać wsparcia i wskazówek (np. organizując warsztaty wdrożeniowe lub zapewniając doradztwo na zasadach dwustronnych).

Monitoring będzie polegał na analizie trendów dotyczących operacji transgranicznych prowadzonych przez spółki dzięki notyfikowaniu transgranicznych przekształceń, połączeń i podziałów spółek pośrednictwem systemu integracji rejestrów przedsiębiorstw (BRIS) oraz

dzięki zbieraniu informacji o kosztach związanych z transgranicznymi przekształceniami spółek w zakresie, w jakim to możliwe. Monitoring obejmie również analizę, czy i w jakim stopniu interesariusze i ich organizacje wykazują satysfakcję z ochrony ich praw w ramach operacji transgranicznych. Monitorowany będzie również rozwój orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w tym obszarze.

Mając na celu pozyskanie wymaganych informacji od interesariuszy, Komisja może wysyłać do nich kwestionariusze lub przeprowadzać specjalne ankiety.

Należy przeprowadzić ocenę, aby ustalić wpływ proponowanych środków i zweryfikować, czy cele zostały osiągnięte. Prowadzona byłaby ona przez Komisję na podstawie informacji zgromadzonych w ramach monitoringu oraz, w miarę potrzeby, dodatkowych danych pozyskiwanych od kluczowych interesariuszy. Sprawozdanie z oceny należy sporządzić po zebraniu wystarczających doświadczeń z zastosowania proponowanych rozwiązań.

Zapewnienie informacji na potrzeby monitoringu i oceny nie powinno nakładać jakichkolwiek niepotrzebnych obciążeń administracyjnych na zainteresowane podmioty.

Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)

Wniosek wprowadza zmiany w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek. Aby zapewnić właściwe wdrożenie tej skomplikowanej dyrektywy, konieczne będzie przygotowanie dokumentu wyjaśniającego, np. w formie tabel zgodności.

Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Transgraniczne przekształcenia spółek

Artykuł 86a: artykuł ten określa zakres wniosku, który ustanawia unijne ramy prawne regulujące transgraniczne przekształcenia spółek z ograniczoną odpowiedzialnością i spółek akcyjnych.

Artykuł 86b: artykuł ten zawiera definicje. Definicja transgranicznego przekształcenia spółki oparta jest na orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości i wiąże się ze zmianą formy prawnej spółki z formy obowiązującej w państwie członkowskim wyjścia, na formę prawną państwa przeznaczenia.

Artykuł 86c: przepis ten określa warunki, na jakich można przeprowadzać transgraniczne przekształcenia, sposób ich weryfikacji i prawo właściwe. W szczególności ustanawia on wymóg, że spółki, wobec których toczy się postępowanie upadłościowe lub podobne postępowanie, nie mogą przeprowadzać transgranicznych przekształceń na zasadach określonych w niniejszej dyrektywie. Ponadto zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie TSUE zasadą ogólną, zgodnie z którą nie można powoływać się na normy prawa Unii, aby uzasadnić nadużycie praw, przekształcenie nie może nastąpić w sytuacji gdy, po zbadaniu konkretnej sprawy i uwzględniając wszystkie istotne fakty i okoliczności, ustalone zostanie, że stanowi to utworzenie sztucznej struktury, której celem jest uzyskanie nienależnych korzyści podatkowych lub bezpodstawne naruszanie praw pracowników, wierzycieli lub współników, które wynikają z przepisów prawa lub umów.

Artykuł 86d: przepis ten ustanawia minimalny zakres informacji w planie transgranicznego przekształcenia, jakie zostaną podane do publicznej wiadomości wszystkich osób zainteresowanych tą operacją. Plan przekształcenia będzie zawierać informację o zmianie formy spółki, oraz o spółce powstającej w wyniku przekształcenia, a także o ochronie

zapewnionej zaangażowanym stronom: w szczególności wspólnikom, wierzycielom i pracownikom. Artykuł ten podkreśla wagę planu, ale zarazem, na ile to możliwe, ułatwia jego sporządzenie, dzięki temu, że oferuje spółkom możliwość opracowania projektu tego planu nie tylko w oficjalnym języku lub językach zainteresowanych państw członkowskich, ale również w języku najczęściej stosowanym w transakcjach gospodarczych; w rezultacie państwo członkowskie może określić, która wersja językowa jest wiążąca w przypadku rozbieżności.

Artykuł 86e: artykuł ten ustanawia wymóg przygotowania przez wspólników sprawozdania szczegółowo wyjaśniającego cel transgranicznego przekształcenia spółki, plany spółki oraz gwarancje dla wspólników. Sprawozdanie zawierać będzie w szczególności informacje o wpływie przekształcenia na działalność spółki i jej interesy, na interesy wspólników oraz na temat środków służących ich ochronie. Sprawozdanie powinno być również dostępne dla pracowników. Zgodnie z zasadą proporcjonalności można odstąpić od sporządzenia sprawozdania, jeżeli wszyscy wspólnicy wyrazili na to zgodę.

Artykuł 86f: artykuł ten ustanawia wymóg przygotowania przez spółkę sprawozdania dotyczącego kwestii istotnych dla pracowników spółki dokonującej transgranicznego przekształcenia. Sprawozdanie objaśnia skutki transgranicznego przekształcenia spółki dla pracowników. Powinno być ono udostępnione przedstawicielom pracowników lub samym pracownikom, jeżeli nie ma takich przedstawicieli. Przepis ten dalej wyjaśnia, że zapewnienie sprawozdania nie narusza mających zastosowanie procedur dotyczących informowania i konsultowania, o których mowa w unijnym dorobku prawnym.

Artykuł 86g: artykuł ten dotyczy badania przez niezależnego biegłego. Dokładność informacji zawartych w planie transgranicznego przekształcenia spółki i w sprawozdaniach organu zarządzającego lub administrującego należy poddać ocenie niezależnego biegłego powołanego przez właściwy organ. Sprawozdanie powinno także zawierać wszystkie istotne informacje na temat spółki i planowanego transgranicznego przekształcenia, pozwalające właściwemu organowi na ocenę, między innymi, czy planowana operacja stanowi utworzenie sztucznej struktury. Artykuł określa dalej postępowanie, terminy i uprawnienia niezależnego biegłego, włączając w to ochronę informacji poufnych. Zgodnie z zasadą proporcjonalności mikroprzedsiębiorstwa i małe przedsiębiorstwa są zwolnione z wymogu sporządzania sprawozdania przez niezależnego biegłego.

Artykuł 86h: artykuł ten ustanawia zasady ujawnienia planu transgranicznego przekształcenia spółki i sprawozdania niezależnego biegłego, które powinny być bezpłatnie udostępnione publicznie. Równocześnie ujawnienie informacji obejmuje ogłoszenie wzywające wspólników, wierzycieli i pracowników spółki do zgłaszania uwag. Wymogi ujawnienia informacji powinny gwarantować natychmiastowy dostęp do planu przekształcenia, aby zapewnić ochronę zainteresowanych stron. Artykuł ten ustanawia zasadę nakazującą ujawnić plan przekształcenia w rejestrze przedsiębiorców, który jest najważniejszym punktem odniesienia dla interesariuszy. Państwa członkowskie mogą pozwolić spółce na ujawnienie planu na stronie internetowej spółki, jednak w takim przypadku nadal wymagane będzie opublikowanie najważniejszych informacji w rejestrze przedsiębiorców. Artykuł ten wprowadza dla państw członkowskich możliwość zachowania dodatkowego wymogu odpłatnej publikacji w krajowym dzienniku urzędowym. Aby ułatwić dostęp do ujawnionych informacji, ujawniony plan transgranicznego przekształcenia spółki, ogłoszenie oraz sprawozdanie niezależnego biegłego podlegają publicznemu udostępnieniu bez opłat. Opłaty pobierane za ujawnienie informacji nie mogą przekraczać kosztów administracyjnych usług.

Artykuł 86i: artykuł ten ustanawia wymóg, aby plan transgranicznego przekształcenia spółki został zatwierdzony przez zgromadzenie wspólników. Podobny wymóg ustanowiono w odniesieniu do transgranicznego łączenia się spółek. Państwa członkowskie mogą ustanowić wymóg, aby zatwierdzenie planu następowało kwalifikowaną większością oddanych głosów, wymogi dotyczące większości nie mogą być jednak surowsze niż te, które odnoszą się do transgranicznego łączenia się spółek.

Artykuł 86j: artykuł ten zapewnia gwarancje dla wspólników i ustanawia prawo wyjścia ze spółki dla tych wspólników, którzy sprzeciwiają się transgranicznemu przekształceniu. Dotyczy to albo tych wspólników, którzy nie głosowali za transgranicznym przekształceniem albo tych, którzy nie zgadzają się na przekształcenie, ale nie mają prawa głosu. Na żądanie takich wspólników spółka, pozostali wspólnicy lub osoby trzecie powinni nabyć ich udziały lub akcje za odpowiednim wynagrodzeniem. W przypadku gdy wspólnicy uznają, że oferowane wynagrodzenie zostało ustalone niewłaściwie, mają prawo kwestionować jej kwotę przed sądami państwa członkowskiego wyjścia.

Artykuł 86k: artykuł ten zapewnia różne gwarancje dla wierzycieli. Państwa członkowskie mogą postanowić, że spółka dokonująca transgranicznego przekształcenia powinna złożyć oświadczenie, będące częścią planu przekształcenia, że przekształcenie nie będzie miało wpływu na zdolność spółki do zaspokojenia zobowiązań wobec osób trzecich i że wierzyciele nie zostaną pokrzywdzeni.

Wierzyciele będą również mieli prawo wystąpienia do właściwego organu administracyjnego lub sądu o udzielenie odpowiedniej ochrony. Organy zastosują wzruszalne domniemanie, że wierzyciele nie są narażeni na pokrzywdzenie, jeżeli w sprawozdaniu niezależnego biegłego stwierdzono, że nie istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że prawa wierzycieli byłyby narażone na uszczerbek lub jeżeli spółka zapewniła skorzystanie z prawa do zapłaty zagwarantowanego lub poręczonego przez osobę trzecią lub przekształconą spółkę w wysokości stanowiącej ekwiwalent pierwotnej wysokości przedmiotowego roszczenia, pod warunkiem, że może ono być dochodzone przed sądem właściwym dla pierwotnego roszczenia. Artykuł wyjaśnia również, że przepisy w zakresie ochrony wierzycieli nie naruszają stosowania krajowych przepisów prawa dotyczących zaspokojenia lub zabezpieczenia należności wobec organów publicznych.

Artykuł 86l: artykuł ten dotyczy partycypacji pracowników spółki dokonującej przekształcenia, w sytuacji, gdy ochrona praw do partycypacji jest wystawiona na ryzyko wskutek przekształcenia. Co do zasady spółka powinna stosować się do odpowiednich przepisów państwa członkowskiego przeznaczenia, chyba że prawo krajowe tego państwa nie zapewnia takiego samego poziomu partycypacji pracowników w organach zarządczych lub nadzorczych spółki. Artykuł ten ma również zastosowanie, jeżeli liczba pracowników przewyższa cztery piąte progu ustalonego w prawie krajowym państwa członkowskiego wyjścia, powodującego konieczność zastosowania prawa partycypacji pracowników zgodnie z art. 2 dyrektywy 2001/86/WE, lub niezależnie od liczby pracowników przepisy dotyczące partycypacji pracowników w państwie członkowskim przeznaczenia nie zapewniają takiego samego poziomu partycypacji. W takim przypadku spółka obowiązana jest rozpocząć negocjacje z pracownikami, aby ustalić ich partycypację. Negocjacje te będą obligatoryjne. Powinny one zakończyć się zawarciem odpowiadającego stronom porozumienia regulującego zasady partycypacji pracowników, albo – jeżeli w terminie 6 miesięcy porozumienie nie zostanie osiągnięte – zastosowanie mieć będą zasady standardowe, określone w załączniku do dyrektywy 2001/86/WE (zwłaszcza w punkcie a) części 3). Zgodnie z dyrektywą 2001/86/WE negocjacje rozpoczynają się niezwłocznie po upublicznieniu planu

przekształcenia. W przypadku kolejnych operacji, takich jak połączenia, podziały lub przekształcenia do spółki będzie należało zachowanie co najmniej trzyletniego okresu utrzymywania praw partycypacji pracowników. Spółka jest obowiązana poinformować swoich pracowników o wyniku negocjacji.

Artykuły 86m i 86n: artykuły te dotyczą oceny legalności transgranicznego przekształcenia spółki przez właściwy organ państwa członkowskiego wyjścia. Państwo to dokonuje oceny transgranicznego przekształcenia pod kątem realizacji wymogów postępowania uregulowanego we właściwym prawie krajowym. Regulacje te oparte są na odpowiednich przepisach rozporządzenia (WE) nr 2157/2001 w odniesieniu do SE oraz przepisach regulujących transgraniczne łączenie się spółek.

Właściwy organ państwa członkowskiego wyjścia dokonuje oceny formalnej realizacji postępowania przez spółkę oraz dodatkowo stwierdza, czy planowane przekształcenie nie stanowi utworzenia sztucznej struktury, o której mowa powyżej. Jeżeli organ ten ma poważne obawy, że transgraniczne przekształcenie spółek może prowadzić do utworzenia sztucznej struktury, może przeprowadzić pogłębioną ocenę sprawy.

Artykuł 86o ustanawia przepisy dotyczące kontroli decyzji podjętych przez właściwy organ krajowy o wydaniu lub odmowie wydania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia. Reguluje on również kwestię dostępności takich decyzji w systemie integrującym rejestry przedsiębiorców i przekazywania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia do państwa członkowskiego przeznaczenia z wykorzystaniem cyfrowych środków komunikacji.

Artykuł 86p dotyczy kontroli legalności transgranicznego przekształcenia spółki przez państwo członkowskie przeznaczenia. Organ tego państwa sprawdza w szczególności spełnienie wymogów dotyczących rejestracji spółki oraz, w stosownych przypadkach, wyniki negocjacji na temat partycypacji pracowników.

Artykuł 86q dotyczy uzgodnień w zakresie ujawniania informacji o zakończeniu rejestracji oraz informacji, które podlegają wprowadzeniu do rejestrów. Wymiana informacji o rejestracji pomiędzy rejestrami powinna odbywać się automatycznie, tak aby państwo członkowskie wyjścia miało możliwość natychmiastowego podjęcia działań w celu wykreślenia spółki ze swojego rejestru przedsiębiorców.

Artykuł 86r stanowi, że transgraniczne przekształcenie spółki staje się skuteczne z dniem rejestracji przekształconej spółki w państwie członkowskim przeznaczenia.

Artykuł 86s: przepis ten określa konsekwencje transgranicznego przekształcenia spółki.

Artykuł 86t: przepis ten stanowi, że państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące odpowiedzialności niezależnego biegłego.

Artykuł 86u: nie można kwestionować ważności transgranicznego przekształcenia spółki, jeżeli przestrzegano wymogów postępowania dotyczącego przekształcenia.

Transgraniczne łączenie się spółek

W art. 119 wprowadza się zmiany tak, aby definicja transgranicznego łączenia się spółek obejmowała również operację pomiędzy spółkami, w której spółka przejmowana przenosi wszystkie swoje aktywa i pasywa na spółkę przejmującą bez ustanowienia nowych udziałów

lub emisji nowych akcji. Operacja taka wchodziłaby w zakres niniejszego artykułu, jeżeli łączące się spółki są własnością tej samej osoby lub struktura własnościowa we wszystkich łączących się spółkach pozostaje niezmienną po zakończeniu operacji.

Rozszerzono treść art. 120 tak, aby obejmował on więcej przypadków, wyłączających spółkę z zakresu zastosowania regulacji, na przykład gdy wobec spółki wszczęto postępowanie likwidacyjne lub upadłościowe lub mamy do czynienia z zawieszeniem płatności.

W art. 121 wprowadza się zmiany polegające na wykreśleniu odniesień do ochrony wierzycieli i wspólników mniejszościowych, gdyż te zostaną zharmonizowane w art. 126a i 126b.

Zmieniony art. 122. stanowi, że wspólny plan połączenia transgranicznego obejmuje również ofertę wypłaty dla wspólników, którzy nie głosowali za połączeniem, a także gwarancje dla wierzycieli. Ponadto w artykule tym przewidziano system językowy wspólnego planu połączenia transgranicznego.

Dodaje się nowy art. 122a, który wprowadza przepisy określające datę ujęcia transakcji łączących się spółek dla celów księgowych.

Zmieniony art. 123, będący regulacją dyspozytywną, przewiduje ujawnienie wspólnego planu połączenia w rejestrach przedsiębiorców łączących się spółek. Alternatywnie państwa członkowskie mają możliwość zwolnienia spółek z obowiązku dokonania ujawnienia w rejestrach przedsiębiorców w przypadku, gdy spółki udostępnią plan połączenia na swoich stronach internetowych i spełnią określone warunki w tym zakresie. W tym drugim przypadku mają one obowiązek ujawnić pewne szczegółowe informacje w rejestrach przedsiębiorców. Co do zasady spółki powinny mieć możliwość składania niezbędnych informacji całkowicie online bez potrzeby fizycznego stawiennictwa ich przedstawicieli przed jakimkolwiek organem krajowym, chyba że istnieje uzasadnione podejrzenie oszustwa. Informacje takie należy udostępniać nieodpłatnie. Ponadto państwa członkowskie mogą opublikować wspólny plan połączenia w krajowym dzienniku urzędowym; w takim przypadku krajowy rejestr przekaze dziennikowi urzędowemu wymagane informacje (zasada jednorazowości).

Zmieniony art. 124 stanowi, że sprawozdanie adresowane do wspólników łączącej się spółki powinno zawierać objaśnienie skutków transgranicznego łączenia się spółek dla przyszłej działalności i strategicznego planu zarządu, a także skutki transgranicznego łączenia się spółek dla wspólników. Poza tym sprawozdanie to powinno zawierać objaśnienie co do stosunku wymiany udziałów lub akcji oraz opis wszystkich szczególnych trudności z wyceną, a także informacje o dostępnych niektórym wspólnikom środkach odwoławczych. Sprawozdanie należy udostępnić również pracownikom. Można odstąpić od sporządzenia sprawozdania, jeżeli wszyscy wspólnicy łączących się spółek wyrażą na to zgodę.

Nowy art. 124a stanowi, że każda z łączących się spółek przedstawi pracownikom sprawozdanie, poruszające kwestie istotne dla nich w kontekście transgranicznego łączenia się spółek. Przedstawiciele pracowników lub, jeżeli nie ma takich przedstawicieli, sami pracownicy będą mieli prawo do wyrażenia swojej opinii. Opinię tę należy przedstawić wspólnikom i załączyć do sprawozdania.

Nowy art. 126a przewiduje gwarancje dla wspólników. Ustanawia on prawo wyjścia ze spółki dla tych spośród wspólników, którzy są przeciwni połączeniu. Dotyczy to albo tych ze wspólników, którzy nie głosowali za transgranicznym połączeniem, albo tych, którzy nie zgadzają się na połączenie, ale nie mają prawa głosu. Spółka, pozostali wspólnicy lub osoby trzecie w uzgodnieniu ze spółką obowiązani są nabyć udziały lub akcje wspólników korzystających z prawa wyjścia ze spółki za odpowiednim wynagrodzeniem. Z uwagi na to, że obowiązujące przepisy dotyczące transgranicznego łączenia się spółek przewidują już

powołanie niezależnego biegłego (art. 125), biegły ten zweryfikuje również, czy wynagrodzenie to było odpowiednie. Jeżeli wspólnicy uznają, że zaoferowane im wynagrodzenie zostało ustalone niewłaściwie, mają prawo żądać, aby sąd krajowy wyliczył je ponownie. Wspólnicy zamierzający pozostać w spółce mają również prawo do zakwestionowania stosunku wymiany udziałów lub akcji. Stosunek wymiany podlega objaśnieniu i uzasadnieniu w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 124.

Nowy art. 126b przewiduje gwarancje dla wierzycieli. Po pierwsze państwa członkowskie mogą wymagać od organu zarządzającego lub administracyjnego łączącej się spółki złożenia oświadczenia, że nie są im znane jakiegokolwiek powody, dla których spółka utworzona w wyniku połączenia mogłaby być niezdolna do wywiązania się ze swoich zobowiązań. Po drugie wierzyciele niezadowoleni z ochrony zaproponowanej im w planie połączenia mają prawo zwrócenia się do właściwego organu o odpowiednie gwarancje. Właściwy organ zastosuje jednak domniemanie, że wierzyciele nie są narażeni na pokrzywdzenie w związku z transgranicznym łączeniem się spółek, jeżeli spółka zapewniła skorzystanie z prawa do zapłaty (zagwarantowanego lub poręczonego przez osobę trzecią lub powstałą w wyniku połączenia spółkę) w wysokości będącej ekwiwalentem ich pierwotnego roszczenia, jeżeli może ono być dochodzone przed sądem właściwym dla pierwotnego roszczenia, lub jeżeli sprawozdanie niezależnego biegłego ujawniona wierzycielom potwierdziła, że spółka będzie w stanie zaspokoić swoich wierzycieli. Domniemanie to jest wzruszalne. Przepisy o ochronie wierzycieli pozostają bez uszczerbku dla krajowych regulacji dotyczących zaspokojenia lub zabezpieczenia należności wobec organów publicznych.

Zmienione art. 127 i 128 stanowią, że dla celów uzyskania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność połączenia i kontroli legalności transgranicznego łączenia się spółek, spółki mają możliwość składania wszelkich informacji i dokumentów w pełni online. Ponadto zgodnie z tymi przepisami zaświadczenia potwierdzające dopuszczalność połączenia należy przekazywać do tego państwa członkowskiego, które przeprowadza kontrolę legalności transgranicznego łączenia się spółek, za pośrednictwem systemu integracji rejestrów (BRIS). Dalej powołane przepisy stanowią, że zaświadczenie (zaświadczenia) potwierdzające dopuszczalność połączenia należy uznawać za rozstrzygający dowód prawidłowego przeprowadzenia czynności poprzedzających połączenie. W przypadku uzasadnionego podejrzenia oszustwa państwa członkowskie mają możliwość wezwania do osobistego stawienia się przed właściwym organem.

W art. 131 wprowadzono zmianę polegającą na doprecyzowaniu, że wszystkie aktywa i pasywa spółki przejmowanej lub łączących się spółek obejmują wszystkie ich umowy, zobowiązania z tytułu kredytów, prawa i obowiązki.

W art. 132 wprowadza się zmiany przez rozszerzenie uproszczonych formalności na sytuację, w której transgraniczne łączenie się spółek przeprowadzane jest przez spółki, w których wszystkie udziały lub akcje należą do jednej osoby. Ponadto w przypadkach gdy w żadnej z łączących się spółek nie jest wymagane zwołanie zgromadzenia wspólników, art. 132 ustanawia specjalną datę odniesienia jako termin ujawnienia wspólnego planu połączenia transgranicznego oraz sprawozdań organu zarządzającego lub administrującego łączących się spółek.

W art. 133 ust. 7, który stanowi, że w okresie 3 lat po dokonaniu transgranicznego połączenia spółka nie będzie mogła dokonać kolejnego krajowego połączenia, którego wynikiem byłoby podważenie systemu partycypacji pracowników, wprowadza się zmiany polegające na objęciu tą regulacją wszystkich operacji krajowych (tj. połączeń, podziałów i przekształceń), a nie tylko krajowych połączeń. Ponadto w art. 133 wprowadza się zmianę poprzez ustanowienie dla spółek obowiązku informowania swoich pracowników, czy spółka podjęła decyzję

o zastosowaniu standardowych zasad dotyczących partycypacji, czy zdecydowała o rozpoczęciu z pracownikami negocjacji. W tym drugim przypadku spółka informuje pracowników o wynikach tych negocjacji.

Dodaje się nowy art. 133a odnoszący się do przepisów regulujących w państwach członkowskich odpowiedzialność cywilną niezależnego biegłego.

Transgraniczne podziały spółek

Artykuł 160a określa zakres wniosku regulującego transgraniczne podziały spółek z ograniczoną odpowiedzialnością i spółek akcyjnych.

Artykuł 160b zawiera definicje. W celu zapewnienia spójności z obowiązującym dorobkiem prawnym UE w obszarze prawa spółek, przepisy ram prawnych dotyczących transgranicznych podziałów stosuje się do tych samych spółek, do których stosuje się przepisy regulujące transgraniczne przekształcenia spółek.

Artykuł 160c wprowadza dalsze ograniczenia w stosowaniu niniejszego Rozdziału.

Artykuł 160d określa warunki, na jakich można przeprowadzać transgraniczne podziały, sposób ich weryfikowania oraz prawo właściwe. W szczególności w odniesieniu do spółek, wobec których toczy się postępowanie upadłościowe lub podobne, ustanawia się zakaz dokonywania transgranicznych podziałów na zasadach określonych w niniejszej dyrektywie. Ponadto zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie TSUE zasadą ogólną, że nie można powoływać się na prawo UE, aby uzasadnić nadużycie praw, nie można zatwierdzić transgranicznego podziału w sytuacji gdy, po zbadaniu każdego osobnego przypadku oraz uwzględnieniu wszystkich istotnych faktów i okoliczności, ustalone zostanie, że podział ten stanowi utworzenie sztucznej struktury, której celem jest uzyskanie nienależnych korzyści podatkowych lub bezpodstawne naruszanie praw pracowników, wierzycieli lub wspólników, wynikających z przepisów prawa lub umów.

Artykuł 160e: przepis ten ustanawia minimalny zakres informacji w planie transgranicznego podziału, jakie zostaną podane do publicznej wiadomości wszystkich osób zainteresowanych tą operacją. W planie podziału należy si zawrzeć informacje dotyczące dzielonej spółki, siedziby, przydziału udziałów lub akcji w spółkach przejmujących, stosunku wymiany udziałów lub akcji, przydziału aktywów i pasywów pomiędzy spółki przejmujące, a także ochrony dla zainteresowanych stron: wspólnikom, wierzycielom i pracownikom. Artykuł ten podkreśla wagę planu, ale zarazem, na ile to możliwe, ułatwia jego sporządzenie, dzięki temu, że oferuje spółkom możliwość opracowania projektu tego planu nie tylko w oficjalnym języku lub językach zainteresowanych państw członkowskich, ale również w języku najczęściej stosowanym w transakcjach gospodarczych; w takim przypadku, w razie rozbieżności, państwo członkowskie może określić, która wersja językowa planu jest wiążąca.

Artykuł 160f ustanawia zasady ustalające datę, od której transakcje spółki dzielonej są traktowane dla celów rachunkowości jako transakcje spółek przejmujących.

Artykuł 160g: artykuł ten wprowadza wymóg przygotowania sprawozdania dla wspólników, szczegółowo wyjaśniającego cel transgranicznego podziału spółki, plany spółki oraz gwarancje dla wspólników. Sprawozdanie zawiera w szczególności informacje dotyczące wpływu podziału na działalność spółki i jej interesy, na interesy wspólników oraz środków służących ich ochronie. Sprawozdanie powinno być również dostępne dla pracowników.

Zgodnie z zasadą proporcjonalności można odstąpić od sporządzenia sprawozdania, jeżeli wszyscy wspólnicy wyrazili na to zgodę.

Artykuł 160h: artykuł ten ustanawia wymóg przygotowania przez spółkę sprawozdania dotyczącego kwestii istotnych dla pracowników spółki dokonującej transgranicznego podziału. Sprawozdanie to powinno zawierać opis i ocenę wpływu podziału spółki na warunki umów o pracę jej pracowników. Powinno być ono udostępnione przedstawicielom pracowników lub samym pracownikom, jeżeli nie ma takich przedstawicieli. Przepis ten dalej wyjaśnia, że zapewnienie sprawozdania nie narusza mających zastosowanie procedur dotyczących informowania i konsultowania, o których mowa unijnym dorobku prawnym.

Artykuł 160i dotyczy badania przez niezależnego biegłego. Dokładność informacji zawartych w planie transgranicznego podziału spółki i w sprawozdaniach organu zarządzającego lub administrującego podlega ocenie, którą niezależny biegły powołany przez właściwy organ zamieszcza w swoim sprawozdaniu. Sprawozdanie zawiera także wszystkie istotne informacje na temat spółki i planowanego podziału, pozwalające właściwemu organowi na ocenę, między innymi, czy planowana operacja stanowi utworzenie sztucznej struktury. Artykuł określa dalej postępowanie, terminy i uprawnienia niezależnego biegłego, włączając w to ochronę informacji poufnych.

Zgodnie z zasadą proporcjonalności mikroprzedsiębiorstwa i małe przedsiębiorstwa są zwolnione z wymogu sporządzania sprawozdania przez niezależnego biegłego.

Artykuł 160j: artykuł ten ustanawia zasady ujawnienia planu transgranicznego podziału spółki i sprawozdania niezależnego biegłego, które powinny być nieodpłatnie udostępnione publicznie. Równocześnie ujawnienie informacji obejmuje ogłoszenie wzywające wspólników, wierzycieli i pracowników spółki do zgłaszania uwag. Wymogi ujawnienia informacji powinny gwarantować natychmiastowy dostęp do planu przekształcenia, aby zapewnić ochronę zainteresowanych stron. Artykuł ten ustanawia zasadę nakazującą ujawnić plan podziału w rejestrze przedsiębiorców, który jest najważniejszym punktem odniesienia dla interesariuszy. Państwa członkowskie mogą pozwolić spółce na ujawnienie planu na stronie internetowej spółki, jednak w takim przypadku nadal wymagane będzie opublikowanie najważniejszych informacji w rejestrze przedsiębiorców. Artykuł ten wprowadza dla państw członkowskich możliwość zachowania dodatkowego wymogu odpłatnej publikacji w krajowym dzienniku urzędowym.

Aby ułatwić dostęp do ujawnionych informacji, ujawniony plan transgranicznego podziału spółki, powiadomienie oraz sprawozdanie biegłego podlegają publicznemu udostępnieniu bez opłat. Opłaty pobierane za ujawnienie informacji nie mogą przekraczać kosztów administracyjnych usługi.

Artykuł 160k: artykuł ten ustanawia wymóg, aby plan transgranicznego podziału spółki został zatwierdzony przez zgromadzenie wspólników dzielonej spółki. Podobny wymóg ustanowiono w odniesieniu do transgranicznego łączenia się spółek. Państwa członkowskie mogą ustanowić wymóg, aby zatwierdzenie planu następowało kwalifikowaną większością oddanych głosów, wymogi dotyczące większości nie mogą być jednak surowsze niż te, które odnoszą się do transgranicznego łączenia się spółek.

Artykuł 160l zapewnia gwarancje dla wspólników i ustanawia prawo wyjścia ze spółki dla tych wspólników, którzy sprzeciwiają się transgranicznemu podziałowi. Dotyczy to albo tych wspólników, którzy nie głosowali za transgranicznym podziałem albo tych, którzy nie

zgadzają się na podział, ale nie mają prawa głosu. Spółka, pozostali wspólnicy lub osoby trzecie obowiązani są nabyć udziały lub akcje posiadane przez wspólników korzystających z prawa wyjścia ze spółki za odpowiednim wynagrodzeniem. Niezależny biegły dokona weryfikacji adekwatności rekompensaty pieniężnej. Jeżeli wspólnicy uznają, że zaproponowane wynagrodzenie zostało ustalona niewłaściwie, mają prawo kwestionować kwotę tego wynagrodzenia przed sądami państwa członkowskiego wyjścia. Wspólnicy, którzy zamierzają pozostać w spółce, mają również prawo do zakwestionowania stosunku wymiany udziałów lub akcji, który wymaga objaśnienia i uzasadnienia w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 160g.

Artykuł 160m przewiduje gwarancje dla wierzycieli. Państwa członkowskie mogą postanowić, że spółka dokonująca podziału powinna złożyć oświadczenie, będące częścią planu transgranicznego podziału, że podział nie będzie miał wpływu na zdolność spółki do zaspokojenia zobowiązań wobec osób trzecich i że wierzyciele nie zostaną pokrzywdzeni.

Wierzyciele będą również mieli prawo wystąpienia do właściwego organu administracyjnego lub sądu o udzielenie odpowiedniej ochrony. Organy zastosują domniemanie, że wierzyciele nie są narażeni na pokrzywdzenie, jeżeli w sprawozdaniu niezależnego biegłego stwierdzono, iż nie ma uzasadnionego prawdopodobieństwa, że prawa wierzycieli byłyby narażone na uszczerbek lub jeżeli spółka dzielona zapewniła skorzystanie z prawa do zapłaty zagwarantowanego lub poręczonego przez osobę trzecią lub przekształconą spółkę w wysokości będącej ekwiwalentem pierwotnej wysokości przedmiotowego roszczenia, jeżeli może być ono dochodzone przed sądem właściwym dla pierwotnego roszczenia. Domniemanie to jest wzruszalne. Przepisy o ochronie wierzycieli pozostają bez uszczerbku dla krajowych regulacji dotyczących zaspokojenia lub zabezpieczenia należności wobec organów publicznych.

Artykuł 160n dotyczy partycypacji pracowników w organach zarządzających lub nadzorczych spółek zaangażowanych w transgraniczny podział, w sytuacji gdy obowiązujące w dzielonej spółce prawa do partycypacji są wystawione na ryzyko wskutek transgranicznego jej podziału. Co do zasady partycypacja pracowników w spółkach przejmujących powinna być zgodna z odpowiednimi przepisami państw członkowskich, w których spółki te zostaną zarejestrowane, chyba że prawo krajowe tych państw członkowskich nie zapewnia takiego samego poziomu partycypacji pracowników w organach administrujących lub nadzorczych spółki, jak ten, który ustanowiono w dzielonej spółce. Artykuł ten ma również zastosowanie, jeżeli liczba pracowników przewyższa 4/5 progu ustalonego w prawie krajowym państwa członkowskiego dzielonej spółki, powodującego konieczność zastosowania prawa partycypacji pracowników zgodnie z art. 2 dyrektywy 2001/89/WE lub gdy pomimo liczby pracowników przepisy dotyczące partycypacji pracowników w państwach członkowskich spółek przejmujących nie zapewniają takiego samego poziomu partycypacji. W takim przypadku spółka będzie obowiązana rozpocząć negocjacje z pracownikami, aby określić zasady ich partycypacji w spółkach przejmujących. Negocjacje te będą obligatoryjne. Powinny one zakończyć się zawarciem odpowiadającego stronom porozumienia regulującego zasady partycypacji pracowników, albo – jeżeli w terminie 6 miesięcy porozumienie nie zostanie osiągnięte, zastosowanie mieć będą zasady standardowe, określone w załączniku do dyrektywy 2001/86/WE (zwłaszcza w części 3). Zgodnie z dyrektywą 2001/86/WE negocjacje rozpoczynają się niezwłocznie po upublicznieniu planu transgranicznego podziału. W przypadku kolejnych operacji, takich jak połączenia, podziały lub przekształcenia do spółki przejmującej będzie należało zachowanie co najmniej trzyletniego okresu utrzymywania praw partycypacji pracowników. Spółka jest obowiązana poinformować swoich pracowników o wyniku negocjacji.

Artykuły 160o i 160p: artykuły te dotyczą oceny legalności transgranicznego podziału przez właściwy organ państwa członkowskiego, którego jurysdykcji podlega dzielona spółka. Państwo to dokonuje oceny transgranicznego podziału pod kątem realizacji wymogów postępowania uregulowanego we właściwym prawie krajowym. Regulacje te oparte są na odpowiednich przepisach rozporządzenia (WE) nr 2157/2001 w odniesieniu do SE oraz przepisach regulujących transgraniczne łączenie się spółek. Właściwy organ tego państwa członkowskiego, dokonuje oceny formalnej realizacji przez spółkę postępowania oraz dodatkowo stwierdza, czy planowany podział nie stanowi utworzenia sztucznej struktury, o której mowa powyżej.

Jeżeli organ ten ma poważne obawy, że transgraniczne przekształcenie spółek może prowadzić do utworzenia sztucznej struktury, powinien przeprowadzić pogłębioną ocenę.

Artykuł 160q ustanawia przepisy dotyczące kontroli decyzji podjętych przez właściwy organ krajowy o wydaniu lub odmowie wydania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia. Reguluje on również kwestię dostępności takich decyzji w systemie integrującym rejestry przedsiębiorców i przekazywania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia do państwa członkowskiego przeznaczenia. Artykuły te również ustanawiają obowiązek wykorzystywania komunikacji cyfrowej pomiędzy rejestrami przedsiębiorców w celu wymiany decyzji wydanych przez właściwe organy.

Artykuł 160r dotyczy kontroli legalności transgranicznego podziału spółki przez każde z zainteresowanych państw członkowskich. Organy spółek przejmujących sprawdzają w szczególności spełnienie wymogów dotyczących rejestracji spółek oraz, w stosownych przypadkach, wyniki negocjacji na temat partycypacji pracowników.

Artykuł 160s określa kwestie związane z rejestracją podziału i informacjami, które wymagają udostępnienia publicznie. Wymiana informacji o rejestracji pomiędzy rejestrami powinna odbywać się automatycznie poprzez system integracji rejestrów.

Artykuł 160t: datę, w której transgraniczny podział staje się skuteczny, określa prawo państwa członkowskiego, w którym znajduje się dzielona spółka.

Artykuł 160u: przepis ten określa skutki transgranicznego podziału spółki.

Artykuł 160v: przepis ten stanowi, że państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące odpowiedzialności niezależnego biegłego.

Artykuł 160w: nie można kwestionować ważności transgranicznego podziału spółki, jeżeli zachowane zostały wymogi postępowania dotyczącego podziału.

Sprawozdawczość i przegląd

Artykuł 3: ustanawia dla Komisji obowiązek dokonania oceny niniejszej dyrektywy, włączając w to ocenę wykonalności ustanowienia przepisów dla typów transgranicznych podziałów, które nie zostały objęte niniejszą dyrektywą. Państwa członkowskie wniosą swój wkład w sprawozdanie, przekazując odpowiednie dane.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniająca dyrektywę (UE) 2017/1132 w odniesieniu do transgranicznego
przekształcania, łączenia i podziału spółek**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 50 ust. 1 i ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132² reguluje transgraniczne połączenia spółek kapitałowych. Przepisy te stanowią ważny etap w usprawnianiu funkcjonowania jednolitego rynku dla spółek i przedsiębiorstw oraz pozwalają na realizację swobody przedsiębiorczości. Jednak ocena tych przepisów wskazuje, że istnieje potrzeba wprowadzenia zmian w regulacjach dotyczących transgranicznych połączeń spółek. Ponadto istnieje potrzeba, aby ustanowić przepisy regulujące transgraniczne przekształcenia i podziały spółek.
- (2) Swoboda przedsiębiorczości jest jedną z podstawowych zasad prawa Unii. Zgodnie z art. 49 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w związku z art. 54 TFUE swoboda przedsiębiorczości spółek obejmuje między innymi prawo do zakładania takich spółek i zarządzania nimi na warunkach określonych w ustawodawstwie państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba spółki. Zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej swoboda przedsiębiorczości obejmuje prawo spółki utworzonej zgodnie z ustawodawstwem jednego z państw członkowskich do przekształcenia się w spółkę podlegającą prawu innego państwa członkowskiego, o ile spełnione są warunki przewidziane

¹ Dz.U. C., s. .

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (tekst jednolity) (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 46).

w ustawodawstwie tego innego państwa członkowskiego, a w szczególności spełnione są warunki ustanowione przez to ostatnie państwo w celu ustalenia powiązania spółki lub przedsiębiorstwa z jego krajowym porządkiem prawnym.

- (3) W braku harmonizacji prawa Unii zdefiniowanie kryterium powiązania, która określa prawo krajowe mające zastosowanie do spółki lub przedsiębiorstwa należy, zgodnie z art. 54 TFUE, do kompetencji każdego państwa członkowskiego, które kryterium to określa. Art. 54 TFUE zrównuje siedzibę statutową, zarząd i główne miejsce prowadzenia działalności spółki lub przedsiębiorstwa jako równoważne kryteria powiązania. W związku z tym, jak wyjaśniono w orzecznictwie,³ w przypadku gdy państwo członkowskie nowej siedziby (tj. państwo członkowskie przeznaczenia) wymaga jedynie przeniesienia statutowej siedziby jako kryterium powiązania dla istnienia spółki zgodnie z jego prawem, okoliczność, że jedynie statutowa siedziba (a nie zarząd lub główne miejsce prowadzenia działalności) została przeniesiona, nie wyklucza zastosowania zasady swobody przedsiębiorczości na mocy art. 49 TFUE. Wybór szczególnej formy spółki w ramach transgranicznych połączeń, przekształceń i podziałów lub wybór państwa członkowskiego prowadzenia działalności w celu korzystania z bardziej korzystnych przepisów jest nieodłącznie związany z korzystaniem na jednolitym rynku ze swobody przedsiębiorczości gwarantowanej TFUE.
- (4) Ewoluuujące orzecznictwo stworzyło nowe możliwości dla spółek i przedsiębiorstw na jednolitym rynku w celu wspierania wzrostu gospodarczego, skutecznej konkurencji i wydajności. Jednocześnie cel, jakim jest jednolity rynek bez granic wewnętrznych dla przedsiębiorstw, należy pogodzić z innymi celami integracji europejskiej, takimi jak ochrona socjalna (w szczególności ochrona pracowników), ochrona wierzycieli i wspólników. Cele te, wobec braku zharmonizowanych przepisów dotyczących przekształceń transgranicznych, państwa członkowskie realizują za pomocą szeregu różnorodnych regulacji prawnych i praktyk administracyjnych. W rezultacie podczas gdy przedsiębiorstwa mogą już łączyć się transgranicznie, te, które zamierzają dokonać przekształcenia transgranicznego, doświadczają szeregu prawnych i praktycznych trudności. Ponadto ustawodawstwa krajowe wielu państw członkowskich przewidują postępowanie dotyczące przekształcenia krajowego, nie zapewniając jednocześnie równoważnego postępowania dotyczącego przekształcenia transgranicznego.
- (5) W konsekwencji mamy do czynienia z fragmentacją rozwiązań prawnych i niepewnością prawną, które tworzą bariery w korzystaniu ze swobody przedsiębiorczości. Prowadzi to również do nieoptymalnej ochrony pracowników, wierzycieli i wspólników mniejszościowych na jednolitym rynku.
- (6) Potrzebne jest zatem zapewnienie regulacji proceduralnych i materialnoprawnych dotyczących przekształceń transgranicznych, które przyczyniłyby się do zniesienia ograniczeń swobody przedsiębiorczości, a jednocześnie zapewniłyby odpowiednią

³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 25 października 2017 r., *Polbud – Wykonawstwo*, C-106/16, ECLI:EU:C:2017:804, pkt 29.

i proporcjonalną ochronę zainteresowanych stron, takich jak pracownicy, wierzyciele i wspólnicy mniejszościowi.

- (7) Prawo do przekształcenia spółki utworzonej w jednym państwie członkowskim w spółkę podlegającą systemowi prawnemu innego państwa członkowskiego może w pewnych okolicznościach być wykorzystywane do nadużyć, takich jak obchodzenie standardów pracy, unikanie płacenia składek na ubezpieczenie społeczne i zobowiązań podatkowych, niweczenie praw wierzycieli lub wspólników mniejszościowych lub nierespektowanie przepisów dotyczących partycypacji pracowników. W celu zwalczania możliwych nadużyć, zgodnie z zasadą ogólną prawa UE, wymaga się od państw członkowskich zapewnienia, aby spółki nie wykorzystywały postępowania dotyczącego przekształcenia transgranicznego dla tworzenia sztucznych struktur mających z zamiarem uzyskiwania nienależnych korzyści podatkowych lub bezpodstawnego naruszania praw pracowników, wierzycieli lub wspólników, które wynikają z przepisów prawa lub umów. W zakresie, w jakim stanowi ona odstępstwo od podstawowych wolności, walka z nadużyciami powinna być interpretowana ściśle i opierać się na indywidualnej ocenie wszystkich istotnych okoliczności. Należy ustanowić ramy proceduralne i materialnoprawne określające margines swobody oraz umożliwiające państwom członkowskim stosowanie różnorodnych podejść w tym zakresie, a jednocześnie ustanawiające wymagania, których celem jest usprawnienie działań organów krajowych ukierunkowanych na zwalczanie nadużyć zgodnie z prawem Unii.
- (8) Transgraniczne przekształcenie pociąga za sobą zmianę formy prawnej spółki bez utraty jej osobowości prawnej. Nie powinno to jednak prowadzić do obchodzenia wymogów dotyczących rejestracji spółki w państwie członkowskim przeznaczenia. Spółka powinna w pełni przestrzegać takich warunków, w tym wymogu posiadania siedziby zarządu w państwie członkowskim przeznaczenia oraz wymogów związanych z odwoływaniem dyrektorów. Stosowanie takich warunków przez państwo członkowskie przeznaczenia nie może jednak mieć wpływu na ciągłość osobowości prawnej przekształconej spółki. Zgodnie z art. 49 TFUE spółka może przekształcić się w dowolną formę prawną przewidzianą w państwie członkowskim przeznaczenia.
- (9) Biorąc pod uwagę złożoność przekształceń transgranicznych i wielość zaangażowanych interesów, należy ustanowić kontrolę *ex ante* takich operacji w celu zagwarantowania pewności prawnej. W tym celu należy ustanowić ustrukturyzowane i wielopoziomowe postępowanie, w ramach którego właściwe organy państwa członkowskiego wyjścia i przeznaczenia zapewniają, aby decyzja o przekształceniu transgranicznym została podjęta w sposób sprawiedliwy, obiektywny i niedyskryminujący na podstawie wszystkich istotnych elementów oraz z uwzględnieniem wszystkich uzasadnionych interesów publicznych, w szczególności ochrony pracowników, wspólników i wierzycieli.
- (10) Aby umożliwić uwzględnienie uzasadnionych interesów wszystkich interesariuszy w postępowaniu regulującym przekształcenie transgraniczne, spółka powinna ujawnić plan przekształcenia transgranicznego, zawierający najważniejsze informacje na temat proponowanego przekształcenia transgranicznego, w tym planowaną nową formę prawną spółki, akt założycielski oraz proponowany harmonogram przekształcenia. Należy zawiadomić wspólników, wierzycieli i pracowników spółki dokonującej przekształcenia transgranicznego o możliwości zgłaszania uwag dotyczących proponowanego przekształcenia.

- (11) Spółka dokonująca przekształcenia transgranicznego powinna sporządzić sprawozdanie informacyjne dla swoich wspólników. Sprawozdanie powinno wyjaśniać i uzasadniać prawne i ekonomiczne aspekty przekształcenia transgranicznego, w szczególności skutki przekształcenia transgranicznego dla wspólników, w odniesieniu do przyszłej działalności spółki i planu strategicznego organu zarządzającego. Sprawozdanie to powinno również obejmować potencjalne środki prawne dostępne dla tych ze wspólników, którzy nie zgadzają się z decyzją o przekształceniu. Sprawozdanie należy również udostępnić pracownikom spółki przeprowadzającej przekształcenie transgraniczne.
- (12) Spółka dokonująca przekształcenia powinna sporządzić sprawozdanie informacyjne, dostarczające jej pracownikom wyjaśnień na temat skutków proponowanego przekształcenia transgranicznego dla ich zatrudnienia w tej spółce. W sprawozdaniu należy w szczególności wyjaśnić wpływ proponowanego przekształcenia transgranicznego na ochronę miejsc pracy pracowników, poinformować o ewentualnych istotnych zmianach warunków zatrudnienia i lokalizacji prowadzenia działalności przez spółki, a także wyjaśnić wpływ każdego z tych czynników na wszelkie spółki zależne tej spółki. Jednak wymóg ten nie miałby zastosowania w sytuacji, gdy jedynymi pracownikami spółki są członkowie jej organu administracyjnego. Przekazanie sprawozdania powinno pozostawać bez uszczerbku dla mającego zastosowanie postępowania w zakresie informowania i przeprowadzania konsultacji zainicjowanego na poziomie krajowym w następstwie wdrożenia dyrektywy 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴ lub dyrektywy 2009/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁵.
- (13) Aby ocenić prawidłowość informacji zawartych w planie przekształcenia oraz w sprawozdaniach adresowanych do wspólników i pracowników, a także dostarczyć faktów niezbędnych do oceny, czy planowane przekształcenie prowadzi do ustanowienia sztucznej struktury, niezbędne jest sporządzenie przez niezależnego biegłego sprawozdania z oceny przekształcenia transgranicznego. W celu zapewnienia niezależności biegłego, powinien on zostać powołany przez właściwy organ na wniosek spółki. W tym kontekście sprawozdanie biegłego powinno przedstawiać wszelkie istotne informacje pozwalające właściwemu organowi w kraju wyjścia na podjęcie uzasadnionej decyzji o wydaniu bądź odmowie wydania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia. W tym celu biegły powinien mieć możliwość uzyskania wszelkich istotnych informacji i dokumentów dotyczących spółki oraz przeprowadzenia wszelkich niezbędnych czynności w celu zebrania wszelkich niezbędnych dowodów. Biegły powinien wykorzystać informacje, w szczególności o obrotach netto oraz zysku lub stracie, liczbie pracowników oraz strukturze bilansu sporządzonego przez spółkę na potrzeby sporządzenia sprawozdań

⁴ Dyrektywa 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiająca ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej (Dz.U. L 80 z 23.3.2002, s. 29).

⁵ Dyrektywa 2009/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskiej rady zakładowej lub trybu informowania pracowników i konsultowania się z nimi w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym (wersja przekształcona), (Dz.U. L 122 z 16.5.2009, s. 28).

finansowych zgodnie z prawem unijnym i prawem państw członkowskich. W celu ochrony poufnych informacji, w tym tajemnic handlowych przedsiębiorstwa, informacje takie nie powinny jednak stanowić części ostatecznego sprawozdania biegłego, które byłoby publicznie dostępne.

- (14) Aby uniknąć nieproporcjonalnych kosztów i obciążeń dla mniejszych przedsiębiorstw dokonujących transgranicznego przekształcenia, mikroprzedsiębiorstwa i małe przedsiębiorstwa, o których mowa w zaleceniu Komisji 2003/361/WE⁶, powinny zostać zwolnione z wymogu posiadania sprawozdania niezależnego biegłego. Jednak spółki te mogą zwrócić się do niezależnego biegłego, aby zapobiec kosztom ewentualnych sporów sądowych z wierzycielami.
- (15) Na podstawie planu przekształcenia i sprawozdań zgromadzenie wspólników spółki powinno podjąć uchwałę o zatwierdzeniu bądź odmowie zatwierdzenia tego planu. Ważne jest, aby wymóg dotyczący większości w takim głosowaniu zakładał wystarczająco wysoki próg, żeby zapewnić zbiorowe podjęcie decyzji o przekształceniu. Ponadto wspólnicy powinni również mieć prawo głosu w sprawie warunków partycypacji pracowników, jeżeli to prawo zastrzegli na zgromadzeniu wspólników.
- (16) Właściwe jest, aby wspólnikom posiadającym prawa głosu, którzy nie głosowali za transgranicznym połączeniem się spółek oraz tym, którym prawo głosu nie przysługuje i którzy nie mogli wyrazić swojej opinii, przyznać prawo wyjścia ze spółki. Powinni oni móc wyjść ze spółki i otrzymać wynagrodzenie za swoje udziały bądź akcje, w wysokości odpowiadającej wartości tych udziałów lub akcji. Ponadto powinni oni mieć prawo do zakwestionowania wyliczenia i adekwatności zaproponowanego wynagrodzenia przed sądem.
- (17) Spółka dokonująca transgranicznego przekształcenia powinna również w planie przekształcenia ująć środki mające zapewniające ochronę wierzycieli. Ponadto, w celu wzmocnienia ochrony wierzycieli na wypadek niewypłacalności spółki w następstwie przekształcenia transgranicznego, państwa członkowskie powinny mieć możliwość zażądania od spółki złożenia oświadczenia o wypłacalności, w którym stwierdza się, że nie są jej znane jakiegokolwiek powody, dla których przekształcona spółka mogłaby być niezdolna do wywiązania się ze swoich zobowiązań. W takim przypadku państwa członkowskie powinny mieć możliwość, by pociągnąć członków organu zarządzającego do osobistej odpowiedzialności za rzetelność oświadczenia. Ponieważ w poszczególnych państwach członkowskich istnieją różne tradycje prawne w odniesieniu do oświadczeń o wypłacalności i ich możliwych konsekwencji, to do państw członkowskich powinno należeć stosowanie odpowiednich sankcji za składanie niedokładnych lub wprowadzających w błąd oświadczeń, w tym skutecznych i proporcjonalnych sankcji i odpowiedzialności zgodnie z prawem Unii.
- (18) W celu zagwarantowania odpowiedniej ochrony wierzycieli w przypadkach, gdy nie są oni zadowoleni z ochrony udzielonej przez spółkę w planie przekształcenia transgranicznego, wierzyciele mogą zwrócić się ustanowienie odpowiednich gwarancji

⁶ Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

do właściwego organu sądowego lub administracyjnego państwa członkowskiego wyjścia. Aby ułatwić ocenę takich wniosków, należy ustanowić pewne założenie, zgodnie z którym wierzyciele nie ponoszą szkody z tytułu transgranicznego przekształcenia, jeżeli ryzyko straty dla wierzyciela jest niewielkie. Należy założyć, że przekształcenie transgraniczne nie przynosi szkody wierzycielom, jeżeli w sprawozdaniu niezależnego biegłego stwierdzono, że nie ma uzasadnionego prawdopodobieństwa, że wierzyciele ponieśliby szkodę, lub jeżeli zapewniono im skorzystanie z prawa do zapłaty od spółki lub gwarancję strony trzeciej o wartości równoważnej pierwotnemu roszczeniu wierzyciela, którego można dochodzić w ramach tej samej jurysdykcji co roszczenie pierwotne. Ochrona wierzycieli przewidziana w niniejszej dyrektywie powinna pozostawać bez uszczerbku dla przepisów krajowych państwa członkowskiego wyjścia w odniesieniu do świadczeń na rzecz organów publicznych, w tym podatków lub składek na ubezpieczenie społeczne.

- (19) W celu zapewnienia, aby w wyniku przekształcenia transgranicznego nie nastąpiło nieuzasadnione naruszenie prawa partycypacji pracowników, w przypadku gdy spółka dokonująca przekształcenia transgranicznego działa w ramach systemu partycypacji pracowników w państwie członkowskim wyjścia, spółka powinna zostać zobowiązana do przyjęcia formy prawnej umożliwiającej wykonywanie tego uczestnictwa, w tym polegającego na obecności przedstawicieli pracowników we właściwym organie zarządzającym lub nadzorczym spółki w państwie członkowskim przeznaczenia. Ponadto w takim przypadku powinny odbyć się negocjacje prowadzone w dobrej wierze pomiędzy spółką a jej pracownikami, zgodnie z procedurą przewidzianą w dyrektywie 2001/86/WE, służące znalezieniu polubownego rozwiązania godzącego prawo spółki do przekształcenia transgranicznego z prawem pracowników do partycypacji. W wyniku takich negocjacji należy zastosować uzgodnione i odpowiadające stronom rozwiązanie bądź, w braku porozumienia, *mutatis mutandis* standardowe zasady określone w załączniku do dyrektywy 2001/86/WE. W celu ochrony uzgodnionego rozwiązania bądź zastosowania standardowych zasad w okresie trzech lat spółka nie powinna mieć możliwości zniesienia prawa partycypacji poprzez przeprowadzanie kolejnych krajowych lub transgranicznych przekształceń, połączeń lub podziałów.
- (20) Aby zapobiec obchodzeniu prawa partycypacji pracowników za pomocą transgranicznych przekształceń, spółka dokonująca przekształcenia, zarejestrowana w państwie członkowskim, które przewiduje prawo partycypacji pracowników, nie powinna mieć możliwości dokonania przekształcenia transgranicznego bez uprzedniego przeprowadzenia negocjacji z pracownikami lub ich przedstawicielami, jeżeli średnia liczba pracowników zatrudnionych przez spółkę jest równa czterem piątym krajowego progu partycypacji pracowników.
- (21) W celu zapewnienia właściwego podziału zadań między państwa członkowskie oraz skutecznej i wydajnej kontroli *ex ante* przekształceń transgranicznych, zarówno państwo członkowskie wyjścia, jak i państwo członkowskie przeznaczenia powinny wyznaczyć odpowiednie właściwe organy. W szczególności każdy właściwy organ państwa członkowskiego wyjścia powinien być uprawniony do wydania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia, bez którego właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia nie powinny mieć możliwości zakończenia postępowania dotyczącego przekształcenia transgranicznego.
- (22) Wydanie zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia przez państwo członkowskie wyjścia powinno być poddane kontroli zgodności

transgranicznego przekształcenia z prawem. Właściwy organ państwa członkowskiego wyjścia powinien podjąć decyzję o wydaniu zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia w terminie jednego miesiąca od zgłoszenia wniosku przez spółkę, chyba że ma poważne obawy co do utworzenia sztucznej struktury mającej na celu uzyskanie nienależnych korzyści podatkowych lub bezpodstawnie naruszanie praw pracowników, wierzycieli lub wspólników wynikających z przepisów prawa lub umów. W takim przypadku właściwy organ powinien przeprowadzić pogłębioną ocenę. Taka szczegółowa ocena nie powinna być jednak przeprowadzana systematycznie, lecz powinna być oceną indywidualną dla każdego przypadku, jeżeli istnieją poważne obawy co do utworzenia sztucznej struktury. Dla dokonania tej oceny właściwe organy powinny wziąć pod uwagę co najmniej szereg czynników ustanowionych w niniejszej dyrektywie, które należy traktować jako orientacyjne wskaźniki dla oceny całościowej, dlatego nie powinny być one rozpatrywane osobno. Aby nie obciążać spółek nadmiernie przedłużającym się postępowaniem, szczegółową ocenę należy w każdym razie zakończyć w ciągu dwóch miesięcy od poinformowania spółki, że ocena taka ocena będzie przeprowadzona.

- (23) Po otrzymaniu zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia oraz po sprawdzeniu, czy spełnione zostały wymogi dotyczące utworzenia spółki w państwie członkowskim przeznaczenia, właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia powinny wpisać spółkę do rejestru przedsiębiorstw tego państwa. Dopiero po tej rejestracji właściwy organ państwa członkowskiego wyjścia powinien wykreślić spółkę ze swojego rejestru. Właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia nie powinien mieć możliwości zakwestionowania dokładności informacji zawartych w zaświadczeniu potwierdzającym dopuszczalność przekształcenia. W wyniku przekształcenia transgranicznego przekształcona spółka powinna zachować swoją osobowość prawną, aktywa i pasywa oraz wszelkie prawa i obowiązki, w tym prawa i obowiązki wynikające z umów, działań lub zaniechań.
- (24) W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu przejrzystości oraz wykorzystywania narzędzi i procesów cyfrowych wymiana decyzji właściwych organów w państwie członkowskim wyjścia i państwie członkowskim przeznaczenia powinna odbywać się za pośrednictwem systemu integracji rejestrów przedsiębiorstw. Decyzje te powinny być podawane do wiadomości publicznej.
- (25) Korzystanie przez spółki ze swobody przedsiębiorczości obejmuje również możliwość transgranicznego łączenia się spółek. Dyrektywa 2017/1132 Parlamentu Europejskiego i Rady zawiera między innymi przepisy umożliwiające transgraniczne łączenie się spółek kapitałowych zarejestrowanych w różnych państwach członkowskich. Przepisy te stanowią znaczący kamień milowy na drodze do poprawy funkcjonowania jednolitego rynku dla spółek poprzez umożliwienie im korzystania ze swobody przedsiębiorczości dzięki mechanizmowi połączenia transgranicznego.
- (26) Ocena wdrażania przepisów dotyczących połączeń transgranicznych w państwach członkowskich wykazała, że liczba połączeń transgranicznych w Unii znacznie wzrosła. Ocena ta ujawniła jednak również pewne niedociągnięcia, szczególnie w odniesieniu do ochrony wierzycieli i wspólników, jak również brak procedur

uproszczonych, co utrudnia pełną skuteczność i wydajność przepisów dotyczących połączeń transgranicznych.

- (27) W komunikacie „Usprawnianie jednolitego rynku: większe szanse dla ludzi i przedsiębiorstw”⁷ Komisja zapowiedziała, że oceni potrzebę aktualizacji obowiązujących przepisów dotyczących połączeń transgranicznych, aby ułatwić MŚP wybór preferowanej strategii biznesowej oraz lepsze dostosowanie się do zmian warunków rynkowych, nie osłabiając jednocześnie istniejącej ochrony zatrudnienia. W komunikacie zatytułowanym „Program prac Komisji na rok 2017 — Na rzecz Europy, która chroni, wspiera i broni”⁸ Komisja ogłosiła inicjatywę mającą na celu ułatwienie realizacji połączeń transgranicznych.
- (28) W celu dalszego usprawnienia obowiązującego postępowania dotyczącego połączeń transgranicznych konieczne jest uproszczenie tych przepisów w stosownych przypadkach, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniej ochrony zainteresowanych stron, a w szczególności pracowników. Należy zatem wprowadzić zmiany w obowiązujących przepisach dotyczących połączeń transgranicznych, aby zobowiązać organy zarządzające lub administracyjne łączących się spółek do sporządzania oddzielnych sprawozdań, w których szczegółowo opisuje się prawne i ekonomiczne aspekty połączenia transgranicznego zarówno dla wspólników, jak i pracowników. Można odstąpić od spoczywającego na organie zarządzającym lub administrującym spółki obowiązku sporządzania sprawozdania dla wspólników w tych przypadkach, kiedy wspólnicy mogą być już poinformowani o prawnych i ekonomicznych aspektach proponowanego połączenia. Od sporządzenia sprawozdania dla pracowników można odstąpić jednak jedynie w przypadku, gdy łączące się spółki i ich spółki zależne nie zatrudniają pracowników innych niż ci, którzy wchodzi w skład organu zarządzającego lub administrującego.
- (29) Ponadto w celu zwiększenia ochrony pracowników spółki lub spółek dokonujących połączenia pracownicy lub ich przedstawiciele mogą wyrażać swoje opinie na temat sprawozdania spółki, przedstawiając skutki, jakie ma dla nich połączenie transgraniczne. Przekazanie sprawozdania nie powinno naruszać obowiązujących procedur informacyjnych i konsultacyjnych zainicjowanych na poziomie krajowym w następstwie wdrożenia dyrektywy Rady 2001/23/WE,⁹ dyrektywy 2002/14/WE lub dyrektywy 2009/38/WE.
- (30) Rozbieżność zasad rachunkowości może utrudniać przeprowadzanie połączeń transgranicznych i może prowadzić do niepewności prawnej, co do różnicy dat, od których transakcje spółki przejmowanej są traktowane dla celów rachunkowości tak samo jak transakcje spółki powstającej w wyniku połączenia między państwami członkowskimi. Może to prowadzić do sytuacji, w której w określonym czasie transakcje związane z łączącą się spółką nie są w ogóle zgłaszane lub w tym okresie obowiązki sprawozdawcze spółki łączącej się w jej pierwotnym państwie

⁷ COM(2015) 550 final z dnia 28 października 2015 r.

⁸ COM(2016) 710 final z dnia 25 października 2016 r.

⁹ Dyrektywa Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 82 z 22.3.2001, s. 16).

członkowskim jako odrębnej jednostki obrachunkowej oraz w państwie członkowskim spółki powstającej w wyniku łączenia się są powielane. W związku z tym dzień bilansowy należy ustalić zgodnie z jasnymi zasadami, a państwa członkowskie powinny zapewnić, aby dla celów rachunkowości dzień ten był traktowany przez przepisy prawa krajowego wszystkich stron uczestniczących w połączeniu jako jeden określony dzień.

- (31) Różne zainteresowane strony stwierdziły, że brak harmonizacji zabezpieczeń dla wspólników lub wierzycieli stanowi przeszkodę dla połączeń transgranicznych. Wspólnikom i wierzycielom należy zapewnić ten sam poziom ochrony bez względu na to, w którym państwie członkowskim znajdują się łączące się spółki. Nie narusza to przepisów państw członkowskich dotyczących ochrony wierzycieli lub wspólników, którzy nie są objęci zakresem zharmonizowanych środków, takich jak wymogi przejrzystości.
- (32) Aby zapewnić, że wspólnicy spółek uczestniczący w transgranicznym połączeniu traktowani są jednakowo, właściwe jest, aby wspólnicy posiadający prawo głosu, którzy nie głosowali za transgranicznym połączeniem się spółek, lub ci wspólnicy, którym nie przysługuje prawo głosu i nie mogli wyrazić swojego stanowiska, mieli prawo wyjścia ze spółki. Powinni oni móc wyjść ze spółki i otrzymać wynagrodzenie za swoje udziały bądź akcje, w wysokości odpowiadającej wartości tych udziałów lub akcji. Ponadto powinni oni mieć prawo do zakwestionowania wyliczenia i adekwatności zaproponowanego wynagrodzenia przed sądem.
- (33) Po połączeniu transgranicznym roszczenia dawnych wierzycieli łączących się spółek mogą się zmniejszyć, jeżeli zobowiązania spółki przejmującej przewyższają jej aktywa lub jeżeli spółka dokonująca połączenia, która odpowiada za długi, podlega następnie prawu innego państwa członkowskiego. Obecnie przepisy dotyczące ochrony wierzycieli różnią się w poszczególnych państwach członkowskich, co dodatkowo znacząco komplikuje proces połączenia transgranicznego i prowadzi do niepewności zarówno dla zainteresowanych spółek, jak i dla ich wierzycieli w odniesieniu do zaspokojenia ich roszczeń.
- (34) Spółki uczestniczące w połączeniu transgranicznym powinny proponować odpowiednie środki ochrony wierzycieli we wspólnym planie połączenia. Ponadto w celu wzmocnienia ochrony wierzycieli na wypadek niewypłacalności po przeprowadzeniu połączenia transgranicznego państwa członkowskie powinny mieć możliwość zażądania od łączących się spółek złożenia oświadczenia o wypłacalności, stwierdzającego że nie są im znane jakiekolwiek powody, dla których spółka powstająca w wyniku połączenia mogłaby nie mieć zdolności do wywiązania się ze swoich zobowiązań. W takim przypadku państwa członkowskie powinny mieć możliwość pociągnięcia członków organu zarządzającego do osobistej odpowiedzialności za rzetelność oświadczenia. Ponieważ w poszczególnych państwach członkowskich istnieją różne tradycje prawne w odniesieniu do oświadczeń o wypłacalności i ich możliwych skutków, to do państw członkowskich powinno należeć stosowanie odpowiednich sankcji za składanie niedokładnych lub wprowadzających w błąd oświadczeń, w tym skutecznych i proporcjonalnych sankcji i odpowiedzialności zgodnie z prawem Unii.
- (35) W celu zagwarantowania odpowiedniej ochrony wierzycieli w przypadkach, gdy nie są oni usatysfakcjonowani ochroną udzieloną przez spółkę we wspólnym planie połączenia transgranicznego, wierzyciele, którzy są narażeni na pokrzywdzenie w związku z transgranicznym łączeniem się spółek, mogą zwrócić się do właściwego

organu administracyjnego lub sądowego państwa członkowskiego z wnioskiem o udzielenie zabezpieczeń, jakie uznają za odpowiednie. Aby ułatwić ocenę ryzyka narażenia na pokrzywdzenie, należy dokonać pewnych założeń, zgodnie z którymi wierzyciele nie są narażeni na szkodę wskutek transgranicznego podziału w przypadku, gdy ryzyko straty wierzyciela jest niewielkie. Należy założyć, że przekształcenie transgraniczne nie przynosi szkody wierzycielom, jeżeli niezależny biegły stwierdził, że nie ma uzasadnionego prawdopodobieństwa, że wierzyciele ponieśliby szkodę, lub jeżeli zapewniono im skorzystanie z prawa do zapłaty od spółki powstałej w wyniku połączenia lub gwarancję strony trzeciej o wartości równoważnej pierwotnemu roszczeniu wierzyciela, którego można dochodzić w ramach tej samej jurysdykcji co roszczenie pierwotne.

- (36) Obowiązujące prawo Unii nie przewiduje ram prawnych dla transgranicznych podziałów spółek – dyrektywa (UE) 2017/1132 zawiera jedynie w rozdziale III przepisy dotyczące krajowych podziałów spółek akcyjnych.
- (37) Parlament Europejski wezwał Komisję do przyjęcia zharmonizowanych przepisów dotyczących podziałów transgranicznych. Takie zharmonizowane ramy prawne przyczyniłyby się do zniesienia ograniczeń swobody przedsiębiorczości, a jednocześnie zapewniłyby odpowiednią ochronę zainteresowanych stron, takich jak pracownicy, wierzyciele i wspólnicy.
- (38) Dyrektywa ustanawia przepisy dotyczące podziałów transgranicznych, częściowych lub pełnych, ale jedynie w sytuacjach, gdy w wyniku podziału tworzone są nowe spółki. Zarazem dyrektywa ta nie stanowi zharmonizowanych ram dla transgranicznych podziałów, w których spółka przenosi aktywa i pasywa na więcej niż jedną istniejącą spółkę, ponieważ takie przypadki postrzegane są jako bardzo złożone, wymagające zaangażowania władz kilku państw członkowskich i pociągające za sobą dodatkowe ryzyko oszustw i obchodzenia przepisów.
- (39) W przypadku podziału transgranicznego obejmującego nowo utworzone spółki przejmujące, te z nich, które podlegają przepisom prawa innych państw członkowskich niż spółka dzielona, powinny być zobowiązane do spełnienia wymogów tych państw członkowskich w zakresie tworzenia spółek. Warunki te obejmują warunki związane z odwoływaniem dyrektorów.
- (40) Prawo spółek do przeprowadzenia podziału transgranicznego może w pewnych okolicznościach zostać wykorzystane do celów nadużyć, takich jak obchodzenie standardów pracy, unikanie płacenia składek na ubezpieczenie społeczne, zobowiązań podatkowych, niweczenie praw wierzycieli lub wspólników lub obchodzenie przepisów dotyczących partycypacji pracowników. W celu zwalczania tego typu nadużyć, zgodnie z zasadą ogólną UE, od państw członkowskich wymaga się zapewnienia, aby spółki nie wykorzystywały postępowania dotyczącego podziału transgranicznego w celu tworzenia sztucznych struktur z zamiarem uzyskania nienależnych korzyści podatkowych lub bezpodstawnego naruszania praw pracowników, wierzycieli lub wspólników, wynikających z przepisów prawa lub umów. W zakresie, w jakim stanowi ona odstępstwo od podstawowych wolności, walka z nadużyciami powinna być interpretowana ściśle i powinna opierać się na indywidualnej ocenie wszelkich istotnych okoliczności. Należy ustanowić ramy proceduralne i materialnoprawne określające margines swobody oraz umożliwiające państwom członkowskim stosowanie różnorodnych podejść w tym zakresie, a jednocześnie ustanawiające wymagania, których celem jest usprawnienie działań organów krajowych ukierunkowanych na zwalczanie nadużyć zgodnie z prawem Unii.

- (41) Biorąc pod uwagę złożoność podziałów transgranicznych i wielość zaangażowanych interesów, należy przewidzieć kontrolę *ex ante* takich operacji w celu zagwarantowania pewności prawnej. W tym celu należy ustanowić ustrukturyzowane i wielopoziomowe postępowanie, w ramach którego właściwe organy państwa członkowskiego dzielonej spółki oraz państwa członkowskiego spółek przejmujących zapewniają, aby decyzja zatwierdzająca podział transgranicznego była podejmowana w sposób sprawiedliwy, obiektywny i niedyskryminujący na podstawie wszelkich istotnych elementów oraz z uwzględnieniem wszelkich uzasadnionych interesów publicznych, w szczególności ochrony pracowników, wspólników i wierzycieli.
- (42) Aby umożliwić uwzględnienie uzasadnionych interesów wszystkich zainteresowanych stron, spółka dzielona powinna ujawnić plan podziału zawierający najważniejsze informacje o planowanym podziale transgranicznym, w tym przewidywany stosunek wymiany papierów wartościowych lub udziałów lub akcji, dokumenty założycielskie spółek przejmujących oraz proponowany harmonogram podziału transgranicznego. Należy zawiadomić wspólników, wierzycieli i pracowników spółki dokonującej podziału transgranicznego o możliwości zgłaszania uwag dotyczących podziału.
- (43) W celu poinformowania wspólników spółka dzielona powinna sporządzić sprawozdanie dla wspólników. Sprawozdanie powinno zawierać wyjaśnienie i uzasadnienie prawnych i ekonomicznych aspektów proponowanego podziału transgranicznego, w szczególności skutki podziału dla wspólników, w odniesieniu do przyszłej działalności spółki oraz dla planu strategicznego organu zarządzającego. Powinno ono również zawierać wyjaśnienia dotyczące stosunku wymiany, oraz w stosownych przypadkach, kryteriów alokacji udziałów lub akcji, a także potencjalnych środków zaradczych dostępnych wspólnikom b, jeżeli nie zgadzają się oni z decyzją o przeprowadzeniu podziału transgranicznego.
- (44) W celu poinformowania swoich pracowników spółka dzielona powinna sporządzić sprawozdanie wyjaśniające skutki podziału transgranicznego dla pracowników. W sprawozdaniu należy w szczególności wyjaśnić wpływ proponowanego podziału transgranicznego na ochronę miejsc pracy pracowników, poinformować o ewentualnych istotnych zmianach warunków zatrudnienia i lokalizacji prowadzenia działalności przez spółkę, a także wyjaśnić wpływ każdego z tych czynników na wszelkie spółki zależne tej spółki. Przekazanie sprawozdania powinno pozostawać bez uszczerbku dla obowiązujących procedur informacyjnych i konsultacyjnych zainicjowanych na poziomie krajowym w następstwie wdrożenia dyrektyw 2001/23/WE, 2002/14/WE lub 2009/38/WE.
- (45) Aby ocenić prawidłowość informacji zawartych w planie przekształcenia oraz w sprawozdaniach adresowanych do wspólników i pracowników, a także dostarczyć faktów niezbędnych do oceny, czy planowane przekształcenie prowadzi do ustanowienia sztucznej struktury, niezbędne jest sporządzenie przez niezależnego biegłego sprawozdania z oceny przekształcenia transgranicznego. W celu zapewnienia niezależności biegłego, powinien on zostać powołany przez właściwy organ na wniosek spółki. W tym kontekście sprawozdanie biegłego powinno przedstawiać wszelkie istotne informacje pozwalające właściwemu organowi w kraju wyjścia na podjęcie uzasadnionej decyzji o wydaniu bądź odmowie wydania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału. W tym celu biegły powinien mieć możliwość uzyskania wszelkich istotnych informacji i dokumentów dotyczące spółki oraz przeprowadzenia wszelkich niezbędnych czynności w celu zebrania wszelkich wymaganych dowodów. Biegły powinien wykorzystać informacje, w szczególności o obrotach netto oraz zysku lub stracie, liczbie pracowników oraz strukturze bilansu

sporządzonego przez spółkę na potrzeby sporządzenia sprawozdań finansowych zgodnie z prawem unijnym i prawem państw członkowskich. W celu ochrony poufnych informacji, w tym tajemnic handlowych przedsiębiorstwa, informacje takie nie powinny jednak stanowić części ostatecznego sprawozdania biegłego, które byłoby publicznie dostępne.

- (46) Aby uniknąć nieproporcjonalnych kosztów i obciążeń dla mniejszych przedsiębiorstw dokonujących transgranicznego podziału, mikroprzedsiębiorstwa i małe przedsiębiorstwa, o których mowa w zaleceniu Komisji 2003/361/WE z 6 maja 2003 r., powinny zostać zwolnione z wymogu posiadania sprawozdania niezależnego biegłego.
- (47) Na podstawie planu podziału i sprawozdań zgromadzenie wspólników spółki dzielonej powinno podjąć uchwałę o zatwierdzeniu tego planu. Ważne jest, aby wymóg dotyczący większości uzyskanej w takim głosowaniu zakładał wystarczająco wysoki próg, aby zapewnić zbiorowe podjęcie decyzji o podziale.
- (48) Właściwe jest, aby wspólnikom posiadającym prawo głosu, którzy nie głosowali za transgranicznym podziałem spółki, oraz tym, którym prawo głosu nie przysługuje a i którzy nie mogli wyrazić swojej opinii, przyznać prawo wyjścia ze spółki. Powinni oni móc wyjść ze spółki i otrzymać wynagrodzenie za swoje udziały bądź akcje, w wysokości odpowiadającej wartości tych udziałów lub akcji. Ponadto powinni oni mieć prawo do zakwestionowania przed sądem sposobu obliczenia i adekwatności zaproponowanego wynagrodzenia a także stosunku wymiany udziałów bądź akcji w przypadku, gdy zamierzają pozostać wspólnikami którejkolwiek ze spółek przejmujących. W postępowaniu tym sąd powinien mieć możliwość nakazania każdej spółce uczestniczącej w podziale transgranicznym zapłaty dodatkowego wynagrodzenia albo wyemitowania dodatkowych akcji lub ustanowienia dodatkowych udziałów.
- (49) Spółka dzielona powinna proponować w planie podziału odpowiednie środki ochrony wierzycieli w związku z podziałem transgranicznym. Ponadto w celu wzmocnienia ochrony wierzycieli w przypadku niewypłacalności po podziale transgranicznym, państwa członkowskie powinny mieć możliwość zażądania od spółki złożenia oświadczenia, że nie są jej znane jakiekolwiek powody, dla których przekształcona spółka mogłaby być niezdolna do wywiązania się ze swoich zobowiązań. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość, by pociągnąć członków organu zarządzającego do osobistej odpowiedzialności za rzetelność oświadczenia. Ponieważ w poszczególnych państwach członkowskich istnieją różne tradycje prawne w odniesieniu do oświadczeń o wypłacalności i ich możliwych skutków, to do państw członkowskich powinno należeć stosowanie odpowiednich sankcji za składanie fałszywych lub wprowadzających w błąd oświadczeń, w tym sankcji i odpowiedzialności zgodnie z prawem Unii.
- (50) W celu zagwarantowania odpowiedniej ochrony wierzycieli w przypadkach, gdy nie są oni usatysfakcjonowani ochroną udzieloną przez spółkę w planie podziału transgranicznego, wierzyciele, którzy są narażeni na pokrzywdzenie w związku z transgranicznym podziałem spółek, mogą zwrócić się z wnioskiem do właściwego organu administracyjnego lub sądowego państwa członkowskiego o udzielenie zabezpieczeń, jakie uznają za odpowiednie. Aby ułatwić ocenę ryzyka narażenia na pokrzywdzenie, należy dokonać pewnych założeń, zgodnie z którymi wierzyciele nie są narażeni na szkodę wskutek transgranicznego podziału w przypadku, gdy ryzyko straty wierzyciela jest niewielkie. Należy założyć, że transgraniczny podział nie

przynosi szkody wierzycielom, jeżeli w sprawozdaniu niezależnego biegłego stwierdzono, że nie ma uzasadnionego prawdopodobieństwa, że wierzyciele ponieśliby szkodę, lub jeżeli zapewniono im skorzystanie z prawa do zapłaty od spółki powstającej w wyniku podziału lub gwarancję strony trzeciej o wartości równoważnej pierwotnemu roszczeniu wierzyciela, którego można dochodzić w ramach tej samej jurysdykcji co roszczenie pierwotne. Ochrona wierzycieli przewidziana w niniejszej dyrektywie powinna pozostawać bez uszczerbku dla prawa krajowego państwa członkowskiego spółki dzielonej w zakresie świadczeń na rzecz instytucji publicznych, w tym podatków lub składek na ubezpieczenie społeczne.

- (51) W celu zapewnienia właściwego podziału zadań między państwami członkowskimi oraz skutecznej i wydajnej kontroli *ex ante* podziałów transgranicznych, właściwy organ państwa członkowskiego spółki dzielonej powinien być uprawniony do wydawania zaświadczeń potwierdzających dopuszczalność podziału, bez których organy państw członkowskich spółek przejmujących nie powinny mieć możliwości zakończenia postępowania dotyczącego podziału transgranicznego.
- (52) Wydanie zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału przez państwo członkowskie spółki dzielonej powinno być poddane kontroli zgodności transgranicznego podziału z prawem. Właściwy organ powinien podjąć decyzję o wydaniu zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału w terminie jednego miesiąca od złożenia wniosku przez spółkę, chyba że ma poważne obawy co do utworzenia sztucznej struktury mającej na celu uzyskanie nienależnych korzyści podatkowych lub bezpodstawne naruszanie praw pracowników, wierzycieli lub wspólników, które wynikają z przepisów prawa lub z umów. W takim przypadku właściwy organ powinien przeprowadzić pogłębioną ocenę. Szczegółowa ocena nie powinna być przeprowadzana systematycznie, lecz powinna być oceną indywidualną dla każdego przypadku, w którym istnieją poważne obawy co do utworzenia sztucznej struktury. Dla dokonania tej oceny właściwe organy powinny wziąć pod uwagę co najmniej szereg czynników ustanowionych w niniejszej dyrektywie, które należy traktować jako orientacyjne wskaźniki dla oceny całościowej, dlatego nie powinny być one rozpatrywane osobno. Aby nie obciążać przedsiębiorstw nadmiernie przedłużającym się postępowaniem, szczegółową ocenę należy w każdym razie zakończyć w terminie dwóch miesięcy od poinformowania spółki, że ocena taka będzie przeprowadzona.
- (53) Po otrzymaniu zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału oraz po sprawdzeniu, czy spełnione zostały wymogi dotyczące utworzenia spółki w państwach członkowskich spółek przejmujących, właściwe organy tych państw członkowskich powinny wpisać spółki do rejestru przedsiębiorstw tych państw. Dopiero po tej rejestracji właściwy organ państwa członkowskiego dzielonej spółki powinien wykreślić spółkę ze swojego rejestru. Właściwe organy państw członkowskich spółek przejmujących nie mogą kwestionować dokładności informacji zawartych w zaświadczeniu potwierdzającym dopuszczalność podziału.
- (54) W wyniku podziału transgranicznego aktywa i pasywa dzielonej spółki są przekazywane spółkom przejmującym zgodnie z przydziałem określonym w planie podziału, a wspólnicy spółki dzielonej stają się wspólnikami spółek przejmujących lub pozostają wspólnikami spółki dzielonej lub są wspólnikami obu tych spółek.
- (55) W celu zagwarantowania, że podział transgraniczny, w którym spółka dokonująca podziału transgranicznego działa w ramach systemu partycypacji pracowników, nie spowoduje nieuzasadnionego uszczerbku dla partycypacji pracowników, spółki

powstające w wyniku podziału powinny być zobowiązane do przyjęcia formy prawnej umożliwiającej partycypację, w tym polegającego na obecności przedstawicieli pracowników we właściwych organach zarządzających lub nadzorczych tych spółek. Ponadto w takim przypadku powinny odbyć się miejsce negocjacje prowadzone w dobrej wierze pomiędzy spółką a jej pracownikami, zgodnie z procedurą przewidzianą w dyrektywie 2001/86/WE, służące znalezieniu polubownego rozwiązania godzącego prawo spółki do podziału transgranicznego z prawem pracowników do partycypacji. W wyniku takich negocjacji należy zastosować uzgodnione i odpowiadające stronom rozwiązanie bądź, w braku porozumienia, *mutatis mutandis* standardowe zasady określone w załączniku dyrektywy 2001/86/WE. W celu ochrony uzgodnionego rozwiązania bądź zastosowania standardowych zasad w okresie 3 lat spółka nie powinna mieć możliwości zniesienia prawa partycypacji poprzez przeprowadzanie kolejnych krajowych lub transgranicznych przekształceń, połączeń lub podziałów.

- (56) Aby zapobiec obchodzeniu prawa partycypacji pracowników poprzez transgraniczny podział, spółka dzielona zarejestrowana w państwie członkowskim, które przewiduje prawo partycypacji pracowników, nie powinna mieć możliwości dokonania podziału transgranicznego bez uprzedniego przeprowadzenia negocjacji z pracownikami lub ich przedstawicielami, jeżeli średnia liczba pracowników zatrudnionych przez spółkę jest równa czterem piątym krajowego progu partycypacji pracowników.
- (57) W celu zagwarantowania praw pracowników innych niż prawo partycypacji dyrektywa niniejsza nie ma wpływu na dyrektywę 2009/38/WE, dyrektywę Rady 98/59/WE¹⁰, dyrektywę 2001/23/WE i dyrektywę 2002/14/WE. Przepisy krajowe powinny mieć również zastosowanie do spraw nieobjętych zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, takich jak podatki lub zabezpieczenie społeczne.
- (58) Postanowienia niniejszej dyrektywy pozostają bez wpływu na przepisy prawa lub przepisy administracyjne prawa krajowego dotyczące podatków w państwach członkowskich lub jednostkach ich podziału administracyjnego, włączając egzekucję przepisów podatkowych w przypadku transgranicznych przekształceń, połączeń i podziałów.
- (59) Niniejsza dyrektywa pozostaje bez wpływu na dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849¹¹, dotyczącą działań w zakresie ryzyka prania pieniędzy i finansowania działalności terrorystycznej, a zwłaszcza na obowiązki związane z przeprowadzeniem odpowiedniego badania due diligence na podstawie oceny ryzyka oraz z identyfikacją i rejestracją rzeczywistych właścicieli wszelkich nowo tworzonych podmiotów w danym państwie członkowskim.

¹⁰ Dyrektywa Rady nr 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych (Dz.U. L 225 z 12.8.1998, s. 1).

¹¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

- (60) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, jakimi są ułatwienie i uregulowanie transgranicznych przekształceń, połączeń i podziałów, nie mogą zostać osiągnięte przez państwa członkowskie w sposób wystarczający, natomiast możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (61) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych oraz jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (62) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 dotyczącą dokumentów wyjaśniających¹² państwa członkowskie zobowiązały się do dołączania, w uzasadnionych przypadkach, do powiadomienia o środkach transpozycji jednego lub większej liczby dokumentów wyjaśniających związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy prawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (63) Komisja powinna dokonać ewaluacji niniejszej dyrektywy. Zgodnie z pkt 22 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa z 13 kwietnia 2016 r.¹³ ewaluacja ta powinna uwzględniać pięć kryteriów: skuteczność, efektywność, odpowiedniość, spójność i wartość dodaną oraz powinna stanowić podstawę do oceny skutków wprowadzenia możliwych dalszych środków.
- (64) Należy zebrać informacje potrzebne do oceny działania przepisów prawa wobec zakładanych celów, a także aby stworzyć podstawy do ewaluacji tych przepisów zgodnie z pkt 22 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa z 13 kwietnia 2016 r.
- (65) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę (UE) 2017/1132,
- PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1
Zmiany dyrektywy (UE) 2017/1132

W dyrektywie (UE) 2017/1132 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Art. 24 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) szczegółowy wykaz danych, które mają być przekazywane do celów wymiany informacji między rejestrami, o których mowa w art. 20, 34, 86h, 86o, 86p, 86q, 123, 127, 128, 130, 160j, 160q, 160r i 160s”;

- 2) tytuł tytułu II otrzymuje brzmienie:

¹² Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

¹³ Dz.U. L 123, 12.5. 2016, s. 1.

- 3) w tytule II dodaje się rozdział -I w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ -I

Transgraniczne przekształcenia spółek

Artykuł 86a

Zakres zastosowania

1. Niniejszy rozdział ma zastosowanie do przekształcenia spółki kapitałowej utworzonej zgodnie z prawem państwa członkowskiego i posiadającej statutową siedzibę, zarząd lub główne przedsiębiorstwo wewnątrz Unii w spółkę podlegającą prawu innego państwa członkowskiego.
2. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do ustanowienia postępowania dotyczącego przekształcenia transgranicznego, o którym mowa w ust. 1.
3. Państwa członkowskie mogą postanowić o niestosowaniu niniejszego rozdziału do przekształceń transgranicznych, w których uczestniczy spółdzielnia, także w przypadku gdy byłaby ona objęta definicją spółki kapitałowej określoną w art. 86a ust. 1.
4. Niniejszego rozdziału nie stosuje się do przekształceń transgranicznych z udziałem spółki, której przedmiotem działalności jest zbiorowe inwestowanie kapitału pozyskanego w drodze publicznej i która działa na zasadzie dywersyfikacji ryzyka oraz której jednostki uczestnictwa są na żądanie ich posiadaczy odkupywane lub umarzane bezpośrednio lub pośrednio z aktywów tej spółki. Działania podjęte przez taką spółkę w celu zapewnienia, aby giełdowa wartość tych jednostek nie różniła się w znaczny sposób od wartości netto aktywów, będą uważane za równoznaczne z takim odkupieniem lub umorzeniem jednostek.

Artykuł 86b

Definicje

Na użytek niniejszego rozdziału:

- 1) «spółka kapitałowa», zwana dalej «spółką», oznacza spółkę wymienioną w załączniku II;
- 2) «przekształcenie transgraniczne» oznacza operację, w ramach której spółka, która nie została rozwiązana lub postawiona w stan likwidacji, przekształca formę prawną, pod którą jest zarejestrowana w państwie członkowskim wyjścia, w formę prawną spółki w państwie członkowskim przeznaczenia i przenosi co najmniej swoją siedzibę statutową do państwa członkowskiego przeznaczenia, zachowując przy tym swoją osobowość prawną;
- 3) «państwo członkowskie wyjścia» oznacza państwo członkowskie, w którym spółka jest zarejestrowana w swojej formie prawnej przed przekształceniem transgranicznym;

- 4) «państwo członkowskie przeznaczenia» oznacza państwo członkowskie, w którym spółka jest zarejestrowana w wyniku przekształcenia transgranicznego;
- 5) «rejestr» oznacza centralny rejestr, rejestr handlowy lub rejestr spółek, o którym mowa w art. 16 ust. 1;
- 6) «spółka przekształcona» oznacza nowo utworzoną spółkę w państwie członkowskim przeznaczenia od dnia, w którym przekształcenie transgraniczne staje się skuteczne.

Artykuł 86c

Warunki dotyczące przekształceń transgranicznych

1. Państwa członkowskie zapewniają, by w razie zgłoszenia zamiaru przeprowadzenia przekształcenia transgranicznego przez spółkę państwo członkowskie wyjścia i państwo członkowskie przeznaczenia mogło sprawdzić, czy przekształcenie transgraniczne spełnia warunki określone w ust. 2.
2. Spółka nie jest uprawniona do przeprowadzenia przekształcenia transgranicznego w razie wystąpienia którejkolwiek z poniższych okoliczności:
 - a) względem spółki wszczęto postępowanie o rozwiązanie, likwidację lub upadłościowe;
 - b) wobec spółki toczy się zapobiegawcze postępowanie restrukturyzacyjne wszczęte ze względu na prawdopodobieństwo upadłości;
 - c) zawieszenie płatności jest w toku;
 - d) wobec spółki zastosowano instrumenty i mechanizmy przewidziane w tytule IV dyrektywy 2014/59/UE Parlamentu Europejskiego i Rady(*);
 - e) władze krajowe podjęły środki zapobiegawcze w celu uniknięcia wszczęcia postępowania, o którym mowa w lit. a), b) lub d).
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ w państwie członkowskim wyjścia nie zezwolił na przekształcenie transgraniczne, jeżeli po zbadaniu konkretnego przypadku i uwzględnieniu wszystkich istotnych faktów i okoliczności organ ten stwierdzi, że stanowi ona sztuczną strukturę mającą na celu uzyskanie nienależnych korzyści podatkowych lub bezpodstawne naruszenie praw pracowników, wierzycieli lub współników mniejszościowych wynikających z przepisów prawa lub umów.
4. Część procedur i formalności, których należy dopełnić w związku z przekształceniem transgranicznym w celu uzyskania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia, reguluje prawo krajowe państwa członkowskiego wyjścia, natomiast część procedur i formalności wymagających zrealizowania po otrzymaniu zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia, zgodnie z prawem Unii, reguluje prawo krajowe państwa członkowskiego przeznaczenia.

Artykuł 86d

Plan przekształcenia transgranicznego

1. Organ zarządzający lub administrujący spółki, która zamierza dokonać przekształcenia transgranicznego, sporządza plan przekształcenia transgranicznego. Plan przekształcenia transgranicznego zawiera co najmniej następujące informacje:
 - a) forma prawna, firma i statutowa siedziba spółki w państwie członkowskim wyjścia;
 - b) forma prawna, nazwa i lokalizacja statutowej siedziby spółki powstającej w wyniku przekształcenia transgranicznego w państwie członkowskim przeznaczenia;
 - c) akt lub akty założycielskie spółki w państwie członkowskim przeznaczenia;
 - d) proponowany harmonogram transgranicznego przekształcenia;
 - e) prawa przyznane przez spółkę przekształconą wspólnikom posiadającym specjalne uprawnienia lub posiadaczom papierów wartościowych innych niż udziały lub akcje spółki lub proponowane środki ich dotyczące;
 - f) szczegóły dotyczące zabezpieczeń zaproponowanych wierzycielom;
 - g) data, od której transakcje spółki utworzonej i zarejestrowanej w państwie członkowskim wyjścia będą traktowane do celów rachunkowości jako transakcje spółki przekształconej;
 - h) wszelkie szczególne korzyści przyznane członkom organu administrującego, zarządzającego, nadzorczego lub kontrolnego przekształconej spółki;
 - i) szczegóły dotyczące propozycji wynagrodzenia dla wspólników sprzeciwiających się transgranicznemu przekształceniu zgodnie z art. 86j;
 - j) prawdopodobne skutki przekształcenia transgranicznego dla zatrudnienia;
 - k) w stosownych przypadkach, informacje na temat procedur, zgodnie z którymi określa się uzgodnienia dotyczące udziału pracowników w ukształtowaniu ich praw do partycypacji w spółce przekształconej zgodnie z art. 86l, oraz na temat możliwych wariantów takich uzgodnień.
2. Poza językami urzędowymi państw członkowskich wyjścia i przeznaczenia, państwa członkowskie zezwalają spółce dokonującej przekształcenia transgranicznego na stosowanie języka zwyczajowo używanego w sferze międzynarodowej działalności gospodarczej i finansowej w celu sporządzenia planu przekształcenia transgranicznego oraz wszystkich innych związanych z tym dokumentów. Państwa członkowskie określają, który język będzie miał pierwszeństwo w przypadku stwierdzenia rozbieżności między różnymi wersjami językowymi tych dokumentów.

Artykuł 86e

Sprawozdanie organu zarządzającego lub administrującego dla wspólników

1. Organ zarządzający lub administrujący spółki dokonującej przekształcenia transgranicznego sporządza sprawozdanie wyjaśniające i uzasadniające aspekty prawne i ekonomiczne przekształcenia transgranicznego.
2. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, wyjaśnia się w szczególności:

- a) wpływ przekształcenia transgranicznego na przyszłą działalność spółki oraz na plan strategiczny zarządu;
 - b) skutki przekształcenia transgranicznego dla wspólników;
 - c) uprawnienia i środki prawne dostępne wspólnikom sprzeciwiającym się przekształceniu zgodnie z art. 86j.
3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, udostępnia się wspólnikom, co najmniej drogą elektroniczną, nie później niż na dwa miesiące przed datą zgromadzenia wspólników, o którym mowa w art. 86i. Sprawozdanie to jest udostępnia się również w podobny sposób przedstawicielom pracowników spółki dokonującej przekształcenia transgranicznego lub, w przypadku braku takich przedstawicieli, samym pracownikom.
4. Sprawozdanie to nie jest jednak wymagane, jeżeli wszyscy wspólnicy spółki dokonującej przekształcenia transgranicznego zgodzili się na zwolnienie z tego wymogu.

Artykuł 86f

Sprawozdanie organu zarządzającego lub administrującego dla pracowników

1. Organ zarządzający lub administrujący spółki dokonującej przekształcenia transgranicznego sporządza sprawozdanie wyjaśniające skutki przekształcenia transgranicznego dla pracowników.
2. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, wyjaśnia się w szczególności:
- a) wpływ przekształcenia transgranicznego na przyszłą działalność spółki oraz na plan strategiczny zarządu;
 - b) wpływ przekształcenia transgranicznego na ochronę stosunków pracy;
 - c) wszelkie istotne zmiany w warunkach zatrudnienia oraz co do lokalizacji prowadzenia działalności przez spółkę;
 - d) czy elementy wymienione w lit. a), b) i c) odnoszą się również do jednostek zależnych spółki.
3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, udostępnia się, co najmniej drogą elektroniczną, przedstawicielom pracowników spółki dokonującej przekształcenia transgranicznego lub, w przypadku braku takich przedstawicieli, samym pracownikom nie później niż na dwa miesiące przed datą zgromadzenia wspólników, o którym mowa w art. 86i. Sprawozdanie to udostępnia się również wspólnikom spółki dokonującej przekształcenia transgranicznego.
4. W przypadku gdy organ zarządzający lub administrujący spółki dokonującej przekształcenia transgranicznego otrzyma we właściwym czasie opinię od przedstawicieli swoich pracowników lub, w przypadku braku takich przedstawicieli, od samych pracowników, zgodnie z prawem krajowym, wspólników informuje się o tym, a opinię tę załącza się do sprawozdania.
5. W przypadku gdy spółka dokonująca przekształcenia transgranicznego i jej spółki zależne, jeżeli takie istnieją, nie zatrudniają jednak innych pracowników niż ci, którzy wchodzi w skład organu zarządzającego lub administrującego, sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, nie jest wymagane.

6. Ustępy 1–6 pozostają bez uszczerbku dla mających zastosowanie praw do informacji i konsultacji oraz postępowań wszczętych na szczeblu krajowym po transpozycji dyrektyw 2002/14/WE lub 2009/38/WE.

Artykuł 86g

Badanie przez niezależnego biegłego

1. Państwa członkowskie zapewniają, że spółka dokonująca przekształcenia transgranicznego składa, nie później niż na dwa miesiące przed datą zgromadzenia wspólników, o którym mowa w art. 86i, do właściwego organu wyznaczonego zgodnie z art. 86m ust. 1 wniosek o wyznaczenie biegłego, który zbada i oceni plan przekształcenia transgranicznego oraz sprawozdania, o których mowa w art. 86e i 86f, z zastrzeżeniem ust. 6 niniejszego artykułu.

Do wniosku o wyznaczenie biegłego dołącza się:

- a) plan przekształcenia transgranicznego, o którym mowa w art. 86d;;
 - b) sprawozdania, o których mowa w art. 86e i 86f.
2. Właściwy organ wyznacza niezależnego biegłego w terminie pięciu dni roboczych od daty wniosku, o którym mowa w ust. 1, i od otrzymania planu przekształcenia i sprawozdań. Biegły jest niezależny od spółki dokonującej przekształcenia transgranicznego i może być osobą fizyczną lub prawną, w zależności od prawa państwa członkowskiego wyjścia. Oceniając niezależność biegłego, państwa członkowskie uwzględniają ramy ustanowione w art. 22 i 22b dyrektywy 2006/43/WE.
3. Biegły sporządza pisemne sprawozdanie zawierające co najmniej:
- a) szczegółową ocenę dokładności sprawozdań i informacji przedstawionych przez spółkę dokonującą transgranicznego przekształcenia;
 - b) opis wszelkich faktów niezbędnych dla właściwego organu wyznaczonego zgodnie z art. 86m ust. 1 w celu przeprowadzenia pogłębionej oceny, aby określić czy zamierzony transgraniczny podział stanowi sztuczną strukturę, zgodnie z art. 86n, w tym zawierający co najmniej: cechy przedsiębiorstwa w państwie członkowskim przeznaczenia, w tym cel, sektor, inwestycje, obrót netto oraz zysk lub stratę, liczbę pracowników, strukturę bilansu, rezydencję podatkową, aktywa i ich lokalizację, miejsce wykonywania pracy przez pracowników i określonych grup pracowników, miejsce opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, a także ryzyko handlowe przejęte przez przekształconą spółkę w państwie członkowskim przeznaczenia oraz w państwie członkowskim wyjścia.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby niezależny biegły był uprawniony do uzyskiwania od spółki dokonującej przekształcenia transgranicznego wszelkich istotnych informacji i dokumentów oraz do przeprowadzania wszelkich niezbędnych czynności w celu zweryfikowania wszystkich elementów planu przekształcenia lub sprawozdań z działalności. Biegły ma również prawo do otrzymywania uwag i opinii od przedstawicieli pracowników spółki lub, w przypadku braku takich przedstawicieli, od samych pracowników, a także od wierzycieli i wspólników spółki.
5. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje przekazywane niezależnemu biegłemu mogły być wykorzystywane wyłącznie do celów sporządzenia

sprawozdania, a poufne informacje, w tym tajemnice handlowe, nie były ujawniane. W stosownych przypadkach biegły może przedłożyć właściwemu organowi wyznaczonemu zgodnie z art. 86m ust. 1 oddzielny dokument zawierający te poufne informacje, a dokument taki zostanie udostępniony jedynie spółce dokonującej przekształcenia transgranicznego, bez ujawniania go jakiegokolwiek innej stronie.

6. Państwa członkowskie zwalniają z przepisów niniejszego artykułu «mikroprzedsiębiorstwa» i «małe przedsiębiorstwa» w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE (**).

Artykuł 86h

Ujawnienie

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby państwo członkowskie wyjścia ujawniło i opublikowało w rejestrze co najmniej na miesiąc przed datą zgromadzenia wspólników, na którym ma zostać podjęta uchwała, następujące dokumenty:
 - a) plan przekształcenia transgranicznego;
 - b) w stosownych przypadkach sprawozdanie niezależnego biegłego, o którym mowa w art. 86g;
 - c) zawiadomienie informujące wspólników, wierzycieli i pracowników spółki dokonującej przekształcenia transgranicznego, o możliwości przedłożenia spółce i właściwemu organowi powołanemu zgodnie z art. 86m ust. 1, przed datą zgromadzenia wspólników, uwag dotyczących dokumentów, o których mowa w lit. a) i b) akapitu pierwszego.

Dokumenty, o których mowa w akapicie pierwszym, są również dostępne za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 22.

2. Państwa członkowskie mogą zwolnić spółkę dokonującą przekształcenia transgranicznego z określonego w ust. 1 z wymogu ujawniania informacji, jeżeli przez nieprzerwany okres, rozpoczynający się co najmniej miesiąc przed wyznaczoną datą zgromadzenia wspólników, na którym ma zostać podjęta uchwała w sprawie planu przekształcenia, oraz kończący się nie wcześniej niż wraz z zamknięciem tego zgromadzenia, bezpłatnie udostępni ona publicznie na swojej stronie internetowej dokumenty, o których mowa w ust. 1.

Państwa członkowskie nie uzależniają jednak tego zwolnienia od innych wymogów lub ograniczeń niż te, które są konieczne do zapewnienia bezpieczeństwa stron internetowych i autentyczności tych dokumentów wyłącznie w zakresie, w jakim są one proporcjonalne do osiągnięcia tych celów.

3. O ile spółka zamierzająca dokonać transgranicznego przekształcenia ujawni plan transgranicznego przekształcenia zgodnie z ust. 2, co najmniej miesiąc przed datą wyznaczoną na zgromadzenie wspólników, na którym ma zostać podjęta uchwała w sprawie planu przekształcenia, przedłoży ona do rejestru państwa członkowskiego wyjścia następujące informacje:
 - a) forma prawna, firma i siedziba spółki w państwie członkowskim wyjścia, jak również te proponowane dla spółki przekształcanej w państwie członkowskim przeznaczenia;

- b) rejestr, w którym dla spółki dokonującej przekształcenia transgranicznego zostały złożone dokumenty, o których mowa w art. 14, a także numer wpisu do tego rejestru;
 - c) wskazanie zasad wykonywania praw wierzycieli, pracowników i wspólników;
 - d) szczegóły dotyczące strony internetowej, na której zostanie bezpłatnie udostępniony plan przekształcenia transgranicznego, zawiadomienie i sprawozdanie biegłego, o których mowa w ust. 1 oraz pełne informacje na temat zasad, o których mowa w lit. c) niniejszego ustępu.
4. Państwa członkowskie zapewniają możliwość spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 1 i 3, w całości w trybie online bez konieczności osobistego stawiennictwa przed właściwym organem w państwie członkowskim wyjścia.
- W przypadkach uzasadnionego podejrzenia nadużycia finansowego opartego na solidnych podstawach państwa członkowskie mogą jednak wymagać osobistego stawiennictwa przed właściwym organem.
5. Państwa członkowskie mogą wymagać, oprócz ujawnienia, o którym mowa w ust. 1, 2 i 3, opublikowania planu przekształcenia transgranicznego lub informacji, o których mowa w ust. 3, w publikatorze krajowym. W takich przypadkach państwa członkowskie zapewniają, aby rejestr przekazywał odpowiednie informacje do publikatora krajowego.
6. Państwa członkowskie zapewniają bezpłatne udostępnienie do wiadomości publicznej dokumentacji, o której mowa w ust. 1. Państwa członkowskie zapewniają ponadto, aby jakiegokolwiek opłaty pobierane przez rejestry od spółek dokonujących transgranicznego przekształcenia za ujawnienie, o którym mowa w ust. 1 i 3 oraz, w stosownych przypadkach, za publikację, o której mowa w ust. 5 nie przekraczały kosztów administracyjnych świadczenia usług.

Artykuł 86i

Zatwierdzenie przez zgromadzenie wspólników

- 1. Po zapoznaniu się ze sprawozdaniami, o których mowa w art. 86e, 86f i 86g, w stosownych przypadkach, zgromadzenie wspólników spółki dokonującej przekształcenia podejmuje w formie uchwały decyzję w przedmiocie zatwierdzenia planu przekształcenia transgranicznego. Spółka informuje właściwy organ powołany zgodnie z art. 86m ust. 1 o uchwale zgromadzenia wspólników .
- 2. Zgromadzenie wspólników spółki dokonującej przekształcenia może zastrzec prawo do uzależnienia transgranicznego przekształcenia od wyraźnego zatwierdzenia przez nie zasad, o których mowa w art. 86l.
- 3. Państwa członkowskie zapewniają, aby zatwierdzenie wszelkich zmian planu przekształcenia transgranicznego wymagało większości co najmniej dwóch trzecich, ale nie więcej niż 90 % głosów związanych z reprezentowanymi udziałami lub akcjami albo reprezentowanym kapitałem subskrybowanym. W każdym przypadku wartość progowa nie może być wyższa niż ta przewidziana w prawie krajowym dla zatwierdzenia połączenia transgranicznego.
- 4. Zgromadzenie wspólników podejmuje uchwałę w sprawie ewentualnej konieczności wprowadzenia zmian do aktów założycielskich spółki dokonującej przekształcenia.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby zatwierdzenie transgranicznego przekształcenia przez zgromadzenie wspólników nie mogło być zaskarżone wyłącznie na tej podstawie, że wynagrodzenie, o którym mowa w art. 86j zostało niewłaściwie ustalone.

Artykuł 86j
Ochrona wspólników

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby następujący wspólnicy spółki dokonującej przekształcenia transgranicznego mieli prawo do zbywania swoich udziałów lub akcji zgodnie z warunkami ustanowionymi w ust. 2–6:
- a) wspólnicy posiadający akcje lub udziały z prawem głosu, którzy nie głosowali za zatwierdzeniem planu przekształcenia transgranicznego;
 - b) wspólnicy posiadający akcje lub udziały bez prawa głosu.
2. Państwa członkowskie zapewniają wspólnikom, o których mowa w ust. 1, możliwość zbywania udziałów lub akcji, za odpowiednim wynagrodzeniem z chwilą, kiedy przekształcenie transgraniczne stało się skuteczne zgodnie z art. 86r, na rzecz co najmniej jednego z wymienionych:
- a) spółki dokonującej przekształcenia transgranicznego;
 - b) pozostałych wspólników tej spółki;
 - c) osób trzecich będących w porozumieniu ze spółką dokonującą przekształcenia.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby spółka dokonująca przekształcenia transgranicznego zaoferowała w planie przekształcenia transgranicznego odpowiednie wynagrodzenie, jak określono w art. 86d ust. 1 lit. i), wspólnikom, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zamierzających skorzystać z prawa zbycia swoich udziałów lub akcji. Państwa członkowskie określą również termin przyjęcia oferty, który w żadnym wypadku nie może przekraczać jednego miesiąca po odbyciu zgromadzenia wspólników, o którym mowa w art. 86i. Państwa członkowskie zapewniają ponadto, aby spółka mogła przyjąć ofertę przesłaną drogą elektroniczną na adres wskazany w tym celu przez spółkę.
- Nabycie przez spółkę dokonującą przekształcenia transgranicznego jej własnych udziałów lub akcji pozostaje jednak bez uszczerbku dla przepisów prawa krajowego dotyczących nabywania przez spółkę jej własnych udziałów lub akcji.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby oferta wynagrodzenia za udziały lub akcje była uzależniona od skuteczności przekształcenia transgranicznego zgodnie z art. 86r. Państwa członkowskie określą ponadto termin, w którym wynagrodzenie to zostanie wypłacone, w żadnym przypadku nie może on jednak przekraczać jednego miesiąca po dacie, z którą przekształcenie transgraniczne stało się skuteczne.
5. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy wspólnik, który przyjął ofertę wynagrodzenia, o której mowa w ust. 3, ale który uważa, że jego wysokość nie została właściwie ustanowiona, był uprawniony w ciągu jednego miesiąca od przyjęcia oferty do złożenia do sądu krajowego wniosku o ponowne przeliczenie zaoferowanego wynagrodzenia.
6. Państwa członkowskie zapewniają, aby prawo państwa wyjścia regulowało prawa, o których w ust. 1–5, a sądy tego państwa członkowskiego miały jurysdykcję. Każdy wspólnik, który przyjął ofertę wynagrodzenia tytułem nabycia jego udziałów lub

akcji, jest uprawniony do wszczęcia postępowania, o którym mowa w ust. 5 lub występowania w nim w charakterze strony.

Artykuł 86k
Ochrona wierzycieli

1. Państwa członkowskie mogą wymagać od organów zarządzających lub administrujących spółki dokonującej przekształcenia transgranicznego dostarczenia oświadczenia odzwierciedlającego rzeczywisty status finansowy spółki, jako części planu przekształcenia transgranicznego, o którym mowa w art. 86d. Oświadczenie to zawiera deklarację, że na podstawie informacji dostępnych organom zarządzającym lub administrującym spółki w dniu złożenia oświadczenia, po dokonaniu wszelkich niezbędnych ustaleń, nie są im znane jakiekolwiek przyczyny, dla których spółka, po dniu, w którym przekształcenie stanie się skuteczne, byłaby niezdolna do spełniania zobowiązań, gdy staną się one wymagalne. Oświadczenie powinno być złożone nie wcześniej niż jeden miesiąc przed ujawnieniem planu przekształcenia transgranicznego zgodnie z art. 86h.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby wierzyciele, którzy są niezadowoleni z ochrony ich interesów przewidzianej w planie przekształcenia transgranicznego, jak stanowi art. 86d lit. f), w ciągu jednego miesiąca od dnia ujawnienia, o którym mowa w art. 86h, mogli złożyć wniosek do właściwego organu administracyjnego lub sądowego o udzielenie odpowiednich gwarancji.
3. Domniemywa się, że wierzyciele spółki dokonującej przekształcenia transgranicznego nie zostaną pokrzywdzeni w wyniku przekształcenia transgranicznego w każdej z następujących okoliczności:
 - a) jeżeli spółka ujawni wraz z planem podziału sprawozdanie niezależnego biegłego, który stwierdza, że brak uzasadnionego prawdopodobieństwa bezpodstawnego naruszenia praw wierzycieli. Niezależny biegły powinien zostać powołany lub zatwierdzony przez właściwy organ i powinien spełniać wymagania określone w art. 86g ust. 2;
 - b) jeżeli wierzycielom zostanie zaoferowane prawo do zapłaty, zagwarantowane lub poręczone przez osobę trzecią lub przez spółkę powstałą w wyniku przekształcenia transgranicznego, o wartości co najmniej stanowiącej ekwiwalent pierwotnego roszczenia, i które może być dochodzone przed sądem właściwym dla pierwotnego roszczenia oraz którego jakość kredytowa jest co najmniej proporcjonalna do pierwotnego roszczenia wierzyciela niezwłocznie po zakończeniu przekształcenia.
4. Ust. 1, 2 i 3 pozostają bez uszczerbku dla stosowania przepisów krajowych państwa członkowskiego wyjścia dotyczących zaspokojenia lub zabezpieczenia płatności należnych organom publicznym.

Artykuł 86l
Partycypacja pracowników

1. Bez uszczerbku dla ust. 2 do spółki powstającej w wyniku przekształcenia transgranicznego mają zastosowanie przepisy obowiązujące w państwie członkowskim przeznaczenia, jeżeli takie ustanowiono, dotyczące partycypacji pracowników.

2. Przepisów obowiązujących w państwie członkowskim przeznaczenia dotyczących partycypacji pracowników, jeżeli takie ustanowiono, nie stosuje się jednak, jeżeli spółka dokonująca przekształcenia sześć miesięcy przed publikacją planu przekształcenia transgranicznego, o którym mowa w art. 86d niniejszej dyrektywy, posiada średnią liczbę pracowników równoważną czterem piątym stosowanej wartości progowej, określonej w prawie państwa członkowskiego wyjścia, co uruchamia realizację prawa partycypacji pracowników w rozumieniu art. 2 lit. k) dyrektywy 2001/86/WE lub jeżeli prawo krajowe państwa członkowskiego przeznaczenia:
- a) nie przewiduje przynajmniej takiego samego poziomu partycypacji pracowników, jaki uzgodniony był w spółce przed przekształceniem, mierzonego proporcją liczby przedstawicieli pracowników w organie administrującym lub organie nadzorczym lub ich komitetach, lub w grupie zarządzającej obejmującej jednostki organizacyjne spółki przynoszące jej zyski, o ile reprezentacja pracownicza istnieje; lub
 - b) nie przewiduje takiego samego uprawnienia do korzystania z prawa partycypacji przez pracowników przedsiębiorstw przekształcanej spółki, które znajdują się w innych państwach członkowskich niż to, które przysługuje pracownikom zatrudnionym w państwie członkowskim przeznaczenia.
3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, partycypację pracowników w spółce powstającej w wyniku przekształcenia oraz ich zaangażowanie w kształtowanie tych praw regulują państwa członkowskie, *mutatis mutandis* i z zastrzeżeniem ust. 4–7, zgodnie z zasadami i procedurami ustanowionymi w art. 12 ust. 2, 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 2157/2001 i następującymi przepisami dyrektywy 2001/86/WE:
- a) art. 3 ust. 1, art. 2 lit. a) i i), art. 2 lit. b) i ust. 3, art. 3 ust. 4 akapit pierwszy tiret pierwsze, art. 3 ust. 4 akapit drugi, art. 3 ust. 5, art. 3 ust. 6 akapit trzeci oraz art. 3 ust. 7;
 - b) art. 4 ust. 1, art. 4 ust. 2 lit. a), g) i h), art. 4 ust. 3 oraz art. 4 ust. 4
 - c) art. 5;
 - d) art. 6;
 - e) art. 7 ust. 1 akapit pierwszy;
 - f) art. 8, 9, 10 i 12;
 - g) lit. a) części 3 załącznika.
4. Określając zasady i procedury, o których mowa w ust. 3, państwa członkowskie:
- a) przyznają specjalnemu zespołowi negocjacyjnemu prawo podejmowania, większością dwóch trzecich głosów jego członków reprezentujących przynajmniej dwie trzecie pracowników, decyzji o nierozpoczynaniu negocjacji lub zakończeniu negocjacji już rozpoczętych oraz o stosowaniu zasad partycypacji obowiązujących w państwie członkowskim przeznaczenia;
 - b) w przypadku gdy po uprzednich negocjacjach stosuje się standardowe zasady partycypacji i niezależnie od stosowania takich zasad, mogą postanowić o ograniczeniu proporcji przedstawicieli pracowników w organie administrującym spółki powstającej w wyniku przekształcenia. Jeżeli organ administrujący lub nadzorczy spółki dokonującej przekształcenia składał się

przynajmniej w jednej trzeciej z przedstawicieli pracowników, ograniczenie to nigdy nie może jednak powodować zmniejszenia proporcji przedstawicieli pracowników w organie administrującym poniżej jednej trzeciej;

- c) zapewniają, aby zasady dotyczące partycypacji pracowników mające zastosowanie przed transgranicznym przekształceniem spółki pozostawały w mocy do dnia zastosowania wszelkich później uzgodnionych zasad lub, w braku uzgodnionych zasad, do zastosowania standardowych zasad partycypacji zgodnie z lit. a) części 3 załącznika.
- 5. Rozszerzenie praw partycypacji na pracowników spółki powstającej w wyniku przekształcenia, zatrudnionych w innych państwach członkowskich, o których mowa w ust. 2 lit. b), nie pociąga za sobą jakiegokolwiek zobowiązania państw członkowskich, które decydują się na takie rozszerzenie, do uwzględnienia tych pracowników przy obliczaniu wielkości wartości progowych odnoszących się do liczby zatrudnionych, powodujących powstanie praw partycypacji zgodnie z prawem krajowym.
 - 6. Jeżeli w spółce dokonującej przekształcenia ustanowiono system partycypacji pracowniczej, spółka ta ma obowiązek przybrać formę prawną pozwalającą na korzystanie z praw partycypacji.
 - 7. Jeżeli w spółce powstającej w wyniku przekształcenia ustanowiono system partycypacji pracowników, spółka ta w okresie trzech lat od daty, w której przekształcenie transgraniczne stało się skuteczne, ma obowiązek podjąć środki w celu zapewnienia, by prawa pracowników do partycypacji były chronione w przypadku kolejnych połączeń, podziałów lub przekształceń krajowych lub transgranicznych, stosując odpowiednio zasady określone w ust. 1–6.
 - 8. Spółka niezwłocznie zawiadamia swoich pracowników o wyniku negocjacji dotyczących partycypacji pracowników.

Artykuł 86m

Zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność przekształcenia

- 1. Państwa członkowskie wskażą organ właściwy dla przeprowadzania kontroli zgodności z prawem przekształcenia transgranicznego w odniesieniu do tej części postępowania, którą reguluje prawo państwa członkowskiego wyjścia oraz do wydania zaświadczenia o dopuszczalności przekształcenia, potwierdzającego spełnienie odpowiednich warunków i należyte dopełnienie wszelkich procedur i formalności w państwie członkowskim wyjścia.
- 2. Państwa członkowskie zapewniają, że do wniosku w sprawie uzyskania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia dołączone zostają:
 - a) plan przekształcenia transgranicznego, o którym mowa w art. 86d;
 - b) sprawozdania, o których mowa odpowiednio w art. 86e i 86f i 86g;
 - c) informacja o uchwale zgromadzenia wspólników zatwierdzającej przekształcenie, o której mowa w art. 86i.Plan przekształcenia i sprawozdania złożone zgodnie z art. 86g nie wymagają ponownego przedłożenia właściwemu organowi.
- 3. Państwa członkowskie zapewniają, że wniosek, o którym mowa w ust. 2, w tym przedkładanie wszelkich informacji i dokumentów, może być w całości zrealizowany

w trybie online, bez konieczności osobistego stawiennictwa przed właściwym organem, o którym mowa w ust. 1.

W przypadkach zasadnego podejrzenia nadużycia finansowego opartego na solidnych podstawach, państwa członkowskie mogą jednak wymagać osobistego stawiennictwa przed właściwym organem, tam gdzie wymaga się przedłożenia odpowiednich informacji i dokumentów.

4. W odniesieniu do zgodności z przepisami dotyczącymi partycypacji pracowników, określonymi w art. 86l państwo członkowskie wyjścia sprawdza, czy plan przekształcenia transgranicznego, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zawiera informacje o procedurach, na podstawie których dokonuje się odpowiednich uzgodnień, oraz o możliwych wariantach takich uzgodnień.
5. W ramach kontroli zgodności z prawem, o której mowa w ust. 1, właściwy organ zbada:
 - a) dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 2;
 - b) wszelkie uwagi i opinie przedłożone przez zainteresowane strony zgodnie z art. 86h ust. 1;
 - c) wskazanie przez spółkę, że tam, gdzie ma to zastosowanie, rozpoczęło się postępowanie, o którym mowa w art. 86l ust. 3 i 4;
6. Państwa członkowskie zapewniają, że właściwe organy wyznaczone zgodnie z ust. 1 mogą konsultować się z innymi odpowiednimi organami kompetentnymi w różnych obszarach objętych transgranicznym przekształceniem.
7. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ dokonał oceny transgranicznego przekształcenia w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania informacji dotyczącej zatwierdzenia przekształcenia przez zgromadzenie wspólników spółki. Ocena ta wywołuje jeden z następujących skutków:
 - a) jeżeli właściwy organ stwierdza, że przekształcenie transgraniczne jest objęte zakresem przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę, że spełnia wszelkie odpowiednie warunki oraz wszelkie procedury i formalności zostały dopełnione, właściwy organ wyda zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność przekształcenia;
 - b) jeżeli właściwy organ stwierdza, że przekształcenie transgraniczne nie jest objęte zakresem przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę, właściwy organ nie wyda zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia i powiadomi spółkę o przyczynach swojej decyzji; To samo ma zastosowanie w sytuacjach, w których właściwy organ ustalił, że transgraniczne przekształcenie nie spełnia wszystkich istotnych warunków lub że nie dopełniono wszystkich koniecznych procedur i formalności, a spółka pomimo wezwania do uzupełnienia braków tego nie uczyniła;
 - c) jeżeli właściwy organ ma poważne obawy, że przekształcenie transgraniczne stanowi sztuczną strukturę, o której mowa w art. 86c ust. 3, może podjąć decyzję o przeprowadzeniu szczegółowej oceny zgodnie z art. 86n i informuje spółkę o swoim rozstrzygnięciu w tym zakresie oraz o wynikach tej oceny.

Artykuł 86n
Szczegółowa ocena

1. Aby dokonać oceny, czy transgraniczne przekształcenie spółki stanowi sztuczną strukturę w rozumieniu art. 86c ust. 3 niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie zapewniają, że właściwy organ państwa członkowskiego wyjścia przeprowadzi szczegółową ocenę wszystkich istotnych faktów i okoliczności i uwzględni co najmniej: cechy przedsiębiorstwa w państwie członkowskim przeznaczenia, w tym cel, sektor, inwestycje, obrót netto oraz zysk lub stratę, liczbę pracowników, strukturę bilansu, rezydencję podatkową, aktywa i ich lokalizację, miejsce wykonywania pracy przez pracowników i określonych grup pracowników, miejsce opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, a także ryzyko handlowe przejęte przez przekształconą spółkę w państwie członkowskim przeznaczenia oraz w państwie członkowskim wyjścia.

Wspomniane elementy mogą być jedynie postrzegane jako orientacyjne wskaźniki dokonane w ramach oceny całościowej, dlatego też nie powinny być rozpatrywane osobno.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ, o którym mowa w ust. 1, podejmując decyzję o przeprowadzeniu szczegółowej oceny zgodnie z prawem krajowym, uwzględnił wszelkie przedłożone przez spółkę i wszystkie strony uwagi zgodnie z art. 86h ust. 1 lit. c). Właściwe organy, o których mowa w ust. 1, mogą również wysłuchać innych zainteresowanych stron trzecich zgodnie z prawem krajowym. Właściwy organ podejmuje decyzję ostateczną w sprawie wydania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia w terminie dwóch miesięcy od rozpoczęcia szczegółowej oceny.

Artykuł 86o

Przegląd i przekazanie zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby decyzja właściwego organu państwa członkowskiego wyjścia niebędącego organem sądowym o wydaniu lub odmowie wydania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia podlegała kontroli sądowej zgodnie z prawem krajowym. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, że zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność przekształcenia nie wywołuje jakichkolwiek skutków prawnych przed upływem wskazanego okresu, aby umożliwić zainteresowanym stronom wniesienie sprawy przed właściwy sąd i uzyskanie, w stosownych przypadkach, środków tymczasowych.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby decyzja o wydaniu zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia była przesłana organom, o których mowa w art. 86m ust. 1 oraz aby decyzje o wydaniu lub odmowie wydania zaświadczenia poprzedzającego przekształcenie były dostępne za pośrednictwem systemu integracji rejestrów ustanowionego zgodnie z art. 22.

Artykuł 86p

Badanie zgodności z prawem przekształcenia transgranicznego przez państwo członkowskie przeznaczenia

1. Państwa członkowskie wskażą organ właściwy dla przeprowadzania kontroli zgodności z prawem transgranicznego przekształcenia w odniesieniu do tej części postępowania, którą reguluje prawo państwa członkowskiego przeznaczenia oraz do

zatwierdzenia przekształcenia, jeżeli spełnia ono wszystkie odpowiednie warunki oraz jeżeli wszelkie procedury i formalności w państwie członkowskim przeznaczenia zostały należycie dopełnione.

Właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia zapewnia w szczególności, aby przekształcona spółka spełniała odpowiednie przepisy prawa krajowego dotyczące zakładania spółek oraz, w stosownych przypadkach, aby warunki dotyczące partycypacji pracowników zostały określone zgodnie z art. 86l.

2. Do celów ust. 1 spółka dokonująca przekształcenia transgranicznego przedłoży organowi, o którym mowa w ust. 1, plan przekształcenia transgranicznego zatwierdzony przez zgromadzenie wspólników, o którym mowa w art. 86i.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wniosek, o którym mowa w ust. 1, pochodzący od spółki dokonującej przekształcenia transgranicznego, uwzględniający przedłożenie wszelkich informacji i dokumentów, mógł być w całości wypełniony w trybie online, bez konieczności osobistego stawiennictwa przed właściwym organem, o którym mowa w ust. 1.

W przypadkach uzasadnionego podejrzenia nadużycia finansowego opartego na solidnych podstawach, państwa członkowskie mogą jednak wymagać osobistego stawiennictwa przed właściwym organem państwa członkowskiego, jeżeli wymagane jest dostarczenie odpowiednich informacji i dokumentów.

4. Właściwy organ, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie potwierdza otrzymanie zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność przekształcenia, o którym mowa w art. 86m, oraz innych informacji i dokumentów wymaganych przez przepisy prawa państwa członkowskiego przeznaczenia. Organ ten wydaje decyzję w sprawie dopuszczalności przekształcenia transgranicznego niezwłocznie po zakończeniu oceny odpowiednich warunków.
5. Właściwy organ, o którym mowa w ust. 1 przyjmuje zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność przekształcenia, o którym mowa w ust. 4, jako ostateczny dowód należytego dopełnienia wszelkich procedur i formalności zgodnie z prawem obowiązującym w państwie członkowskim wyjścia, bez których zatwierdzenie transgranicznego przekształcenia nie jest możliwe.

Artykuł 86q

Wpis do rejestru

1. Przepisy prawa państw członkowskich wyjścia i przeznaczenia określają, w odniesieniu do terytorium danego państwa, warunki ujawnienia zakończenia przekształcenia transgranicznego w rejestrze.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej następujące informacje zostały wpisane do ich rejestrów, które je opublikują i udostępnią za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 22:
 - a) numer wpisu do rejestru spółki przekształcanej w ramach przekształcenia transgranicznego;
 - b) data rejestracji przekształcanej spółki w państwie członkowskim przeznaczenia;
 - c) data wykreślenia z rejestru lub usunięcia spółki dokonującej przekształcenia z rejestru w państwie członkowskim wyjścia;

- d) numer rejestrowy spółki dokonującej przekształcenia w państwie członkowskim wyjścia i numer rejestrowy spółki przekształconej w państwie członkowskim przeznaczenia.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby rejestr w państwie członkowskim przeznaczenia zawiadomił rejestr w państwie członkowskim wyjścia o zarejestrowaniu przekształconej spółki za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 22. Państwa członkowskie zapewniają również, aby wpis spółki dokonującej przekształcenia został wykreślony niezwłocznie, jednak nie wcześniej niż po otrzymaniu tego zawiadomienia.

Artykuł 86r

Data, z którą połączenie transgraniczne staje się skuteczne

Połączenie transgraniczne staje się skuteczne z dniem wpisu przekształconej spółki do rejestru w państwie członkowskim przeznaczenia, po przeprowadzeniu kontroli legalności i zatwierdzeniu, o którym mowa w art. 86p.

Artykuł 86s

Skutki przekształcenia transgranicznego

1. Przekształcenie transgraniczne, przeprowadzone zgodnie z przepisami prawa krajowego transponującymi niniejszą dyrektywę, wywołuje następujące skutki:
- a) wszystkie aktywa i pasywa spółki dokonującej przekształcenia transgranicznego, w tym umowy, kredyty, prawa i obowiązki zostają przekazane i są nadal realizowane przez przekształconą spółkę
 - b) wspólnicy spółki, która dokonała przekształcenia staną się wspólnikami spółki przekształconej, chyba że skorzystają z prawa wyjścia, o którym mowa w art. 86j ust. 2.
 - c) prawa i obowiązki spółki dokonującej transgranicznego przekształcenia, wynikające z umów o pracę lub stosunków pracy oraz istniejące w dacie, z którą przekształcenie transgraniczne stało się skuteczne, przechodzą ze względu na to przekształcenie transgraniczne na powstającą w jego wyniku spółkę w dacie, z którą przekształcenie stało się skuteczne;
 - d) można powoływać się na lokalizację siedziby przekształconej spółki w państwie członkowskim wyjścia do czasu wykreślenia spółki dokonującej przekształcenia z rejestru w państwie członkowskim wyjścia, chyba że wykaże się, że strona trzecia wiedziała lub powinna była wiedzieć o siedzibie spółki w państwie członkowskim przeznaczenia.
2. Każda czynność przekształconej spółki dokonana po dniu wpisu do rejestru w państwie członkowskim przeznaczenia, a przed wykreśleniem spółki dokonującej przekształcenia z rejestru w państwie członkowskim wyjścia będzie uznana za czynność spółki przekształconej.
3. Przekształcona spółka ponosi odpowiedzialność za wszelkie straty poniesione w związku z różnicami między systemami prawnymi państw członkowskich wyjścia i przeznaczenia, jeżeli którakolwiek ze stron umawiających się lub kontrahent spółki dokonującej przekształcenia nie został poinformowany przez tą spółkę o przekształceniu transgranicznym przed zawarciem umowy.

Artykuł 86t
Odpowiedzialność niezależnych biegłych

Państwa członkowskie określają P co najmniej przepisy dotyczące odpowiedzialności cywilnej niezależnego biegłego za sporządzenie sprawozdania, o którym mowa w art. 86g i art. 86k ust. 2 lit. a), w tym za zawinione zachowanie podczas wykonywania przez niego obowiązków.

Artykuł 86u
Ważność

Przekształcenie transgraniczne, które stało się skuteczne zgodnie z procedurą transponującą niniejszą dyrektywę, nie może zostać unieważnione.

(*) Dyrektywa 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

(**) Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).”;

4) w art. 119 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) na końcu lit. c) dodaje się „; lub”;

b) dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) jedna lub więcej spółek w chwili rozwiązania bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego przenosi wszystkie swoje aktywa i pasywa na inną istniejącą spółkę – spółkę przejmującą – bez konieczności emisji nowych akcji lub ustanawiania nowych udziałów przez spółkę przejmującą, pod warunkiem, że jedna osoba posiada w sposób bezpośredni lub pośredni wszystkie udziały lub akcje łączących się spółek lub wspólnicy łączących się spółek posiadają udziały lub akcje w tej samej proporcji we wszystkich łączących się spółkach.”;

5) art. 120 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby niniejszy rozdział nie miał zastosowania do spółki lub spółek, jeżeli:

a) w stosunku do tej spółki lub spółek wszczęto postępowanie likwidacyjne lub upadłościowe;

b) wobec spółki toczy się zapobiegawcze postępowanie restrukturyzacyjne wszczęte ze względu na prawdopodobieństwo upadłości;

c) zawieszenie płatności jest w toku;

d) wobec spółki zastosowano instrumenty i mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie

prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w tytule IV dyrektywy 2014/59/UE;

- e) władze krajowe podjęły środki zapobiegawcze w celu uniknięcia wszczęcia postępowania, o którym mowa w lit. a), b) lub d).”;
- 6) w art. 121 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 uchyla się lit. a);
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Przepisy i formalności, o których mowa w ust. 1 lit. b), obejmują w szczególności przepisy i formalności dotyczące procesu podejmowania decyzji w odniesieniu do połączenia oraz ochrony pracowników, w zakresie praw innych niż prawa określone w art. 133.”;
- 7) w art. 122 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:
„(i) akt lub akty założycielskie spółki powstałej w wyniku połączenia transgranicznego”;
 - b) dodaje się lit. m) i n) w brzmieniu:
„m) szczegóły oferty wynagrodzenia dla wspólników zgłaszających sprzeciw wobec połączenia transgranicznego zgodnie z art. 126a;
n) szczegóły zabezpieczeń proponowanych wierzycielom.”;
 - c) dodaje się akapit drugi w brzmieniu:
„Oprócz języków urzędowych każdego państwa członkowskiego łączących się spółek, państwa członkowskie powinny zezwolić łączącym się spółkom na stosowanie języka zwyczajowo przyjętego w sferze międzynarodowych stosunków gospodarczych i finansów w celu sporządzenia wspólnego planu transgranicznego łączenia się spółek i wszelkich związanych z tym dokumentów. Państwa członkowskie określają, który język będzie miał pierwszeństwo w przypadku stwierdzenia rozbieżności między różnymi wersjami językowymi tych dokumentów.”
- 8) dodaje się art. 122a w brzmieniu:

„Artykuł 122a
Dzień księgowania

1. Jeżeli spółka powstała w wyniku transgranicznego łączenia się spółek przygotowuje roczne sprawozdania finansowe zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości przewidzianymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (*) (WE) nr 1606/2002, dzień, od którego transakcje łączących się spółek będą uważane za pochodzące od spółki powstałej w wyniku transgranicznego łączenia się spółek, zostanie określony zgodnie ze wskazanymi standardami rachunkowości.

Niezależnie od akapitu pierwszego, dzień księgowania przewidziany we wspólnym planie połączenia transgranicznego, powinien być dniem, w którym transgraniczne łączenie się spółek stało się skuteczne, o czym mowa w art. 129, chyba że łączące się spółki określą inną datę w celu ułatwienia procesu połączenia. W takim przypadku dzień księgowania powinien spełniać następujące wymogi:

- a) nie może być wcześniejszy niż dzień bilansowy ostatniego rocznego sprawozdania finansowego opublikowanego przez którąkolwiek z łączących się spółek;
 - b) umożliwia spółce powstałej w wyniku połączenia transgranicznego sporządzenie jej sprawozdań finansowych, obejmujących szczegóły dotyczące połączenia, zgodnie z prawem Unii i prawem państw członkowskich na dzień bilansowy następujący niezwłocznie po dniu, w którym połączenie transgraniczne staje się skuteczne.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby dzień, o którym mowa w ust. 1, był uważany dla celów rachunkowości jako dzień, od którego czynności łączących się spółek będą uważane przez prawo krajowe wszystkich spółek podlegających połączeniu za czynności dokonane na rachunek spółki powstającej w wyniku połączenia transgranicznego.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby na potrzeby ujmowania oraz wyceny w sprawozdaniu finansowym aktywów i pasywów, które mają być przekazane w ramach transgranicznego połączenia przez przejęcie, system rachunkowości spółki przejmującej stanowił wspólną podstawę dla wszystkich spółek podlegających połączeniu od dnia określonego w ust. 1.
- (*) Rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości (Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1).”;
- 9) art. 123 i 124 otrzymują brzmienie:

*„Artykuł 123
Ujawnienie*

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wspólny plan połączenia transgranicznego został ujawniony i udostępniony publicznie w odpowiednich rejestrach krajowych, o których mowa w art. 16, co najmniej miesiąc przed datą wyznaczoną na zgromadzenia wspólników, na którym ma zostać podjęta uchwała w tej sprawie. Wspólny plan powinien być również dostępny za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 22.
2. Państwa członkowskie mogą zwolnić spółki podlegające połączeniu z wymogu określonego w ust. 1, jeżeli na okres ciągły rozpoczynający się co najmniej na miesiąc przed datą wyznaczoną na zgromadzenie wspólników, na którym zapadnie uchwała dotycząca wspólnego planu połączenia transgranicznego, oraz kończący się nie wcześniej niż wraz z zamknięciem zgromadzenia wspólników b, spółki te bezpłatnie udostępnią na swojej stronie internetowej wspólny plan tego połączenia.
- Państwa członkowskie nie uzależniają jednak tego zwolnienia od innych wymogów i ograniczeń niż te, które są konieczne do zapewnienia bezpieczeństwa stron internetowych i autentyczności dokumentów, wyłącznie w zakresie, w jakim są one proporcjonalne do osiągnięcia tych celów.
3. Jeżeli spółki podlegające połączeniu ujawnią wspólny plan połączenia transgranicznego zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, co najmniej miesiąc przed datą wyznaczoną na zgromadzenie wspólników, na którym ma zostać podjęta

uchwała w sprawie planu połączenia, przedłożą właściwym rejestrom krajowym, o których mowa w art. 16 następujące informacje:

- a) forma prawna, firma i siedziba każdej ze spółek podlegających połączeniu, jak również forma prawna, firma i siedziba proponowane dla każdej nowo powstałej spółki;
 - b) rejestr, w którym dla każdej ze spółek podlegających połączeniu zostały złożone dokumenty, o których mowa w art. 14, a także numer wpisu do tego rejestru;
 - c) wskazanie zasad wykonywania praw wierzycieli, pracowników i wspólników dla każdej z łączących się spółek;
 - d) szczegóły dotyczące strony internetowej, na której będą udostępnione bezpłatnie plan połączenia transgranicznego oraz pełne informacje na temat zasad, o których mowa w lit. c) niniejszego ustępu.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby wymogi, o których mowa w ust. 1 i 3 mogły być w całości wypełnione w trybie online, bez konieczności osobistego stawiennictwa przed właściwym organem któregokolwiek z państw członkowskich.
- W przypadkach uzasadnionego podejrzenia nadużycia finansowego opartego na solidnych podstawach państwa członkowskie mogą jednak wymagać osobistego stawiennictwa przed właściwym organem.
5. Jeżeli zatwierdzenie połączenia przez zgromadzenie wspólników spółki przejmującej nie jest wymagane zgodnie z art. 126 ust. 3, ujawnienie, o którym mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, powinno być dokonane co najmniej miesiąc przed datą zgromadzenia wspólników pozostałych łączących się spółek.
6. Państwa członkowskie mogą wymagać, oprócz ujawnienia, o którym mowa w ust. 1, 2 i 3, opublikowania wspólnego planu połączenia transgranicznego lub informacji, o których mowa w ust. 3, w publikatorze krajowym. W tym przypadku państwa członkowskie zapewniają, aby rejestry, o których mowa w art. 16 przekazywały odpowiednie informacje do publikatora krajowego.
7. Państwa członkowskie zapewniają bezpłatne udostępnienie do wiadomości publicznej ujawnionego wspólnego planu połączenia transgranicznego i informacji, o których mowa w ust. 3. Państwa członkowskie zapewniają ponadto, aby jakiegokolwiek opłaty pobierane od łączących się spółek przez rejestry za ujawnienie, o którym mowa w ust. 1 i 3 oraz, w stosownych przypadkach, za publikację, o której mowa w ust. 6 nie przekraczały kosztów administracyjnych świadczenia usług.

Artykuł 124

Sprawozdanie organu zarządzającego lub administrującego dla wspólników

1. Organy zarządzające lub administrujące każdej z łączących się spółek sporządzają sprawozdanie wyjaśniające i uzasadniające prawne i ekonomiczne aspekty połączenia transgranicznego.
2. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, wyjaśnia się w szczególności:
 - a) skutki połączenia transgranicznego dla przyszłej działalności spółki powstałej w wyniku połączenia oraz dla strategicznego planu organu zarządzającego;
 - b) wyjaśnienie i uzasadnienie stosunku wymiany udziałów lub akcji;

- c) opis wszelkich szczególnych trudności powstałych w związku z wyceną;
 - d) skutki połączenia transgranicznego dla wspólników;
 - e) uprawnienia i środki prawne dostępne wspólnikom sprzeciwiającym się połączeniu zgodnie z art. 126a.
3. Sprawozdanie udostępnia się, co najmniej w formie elektronicznej, wspólnikom każdej z łączących się spółek nie później niż jeden miesiąc przed datą zgromadzenia wspólników, o którym mowa w art. 126. Sprawozdanie należy również udostępnić przedstawicielom pracowników każdej z łączących się spółek lub, w braku takich przedstawicieli, samymi pracownikom. Jeżeli jednak zatwierdzenie połączenia przez zgromadzenie wspólników spółki przejmującej nie jest wymagane zgodnie z art. 126 ust. 3, sprawozdanie, powinno być ono udostępnione co najmniej miesiąc przed datą zgromadzenia wspólników pozostałych spółek podlegających łączeniu.
4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 nie jest jednak wymagane, jeżeli wszyscy wspólnicy łączących się spółek wyrazili zgodę na uchylenie tego wymogu.”;
- 10) dodaje się art. 124a w brzmieniu:

„Artykuł 124a

Sprawozdanie organu zarządzającego lub administrującego dla pracowników

1. Organy zarządzające lub administrujące każdej z łączących się spółek sporządzają dla pracowników sprawozdanie wyjaśniające skutki połączenia transgranicznego.
2. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, wyjaśnia się w szczególności:
- a) skutki połączenia transgranicznego dla przyszłej działalności spółki powstałej w wyniku połączenia oraz dla strategicznego planu organu zarządzającego;
 - b) skutki połączenia transgranicznego dla ochrony stosunków pracy;
 - c) wszelkie istotne zmiany w warunkach zatrudnienia oraz w lokalizacjach prowadzenia działalności przez spółki;
 - d) czy elementy określone w lit. a), b) i c) odnoszą się również do którejkolwiek ze spółek zależnych łączących się spółek.
3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, udostępnia się, co najmniej w formie elektronicznej, przedstawicielom pracowników każdej ze spółek podlegających łączeniu, lub, w przypadku braku takich przedstawicieli, samym pracownikom, nie później niż miesiąc przed datą zgromadzenia wspólników, o którym mowa w art. 126. Sprawozdanie należy również udostępnić wspólnikom każdej ze spółek podlegających łączeniu.
- Jeżeli zatwierdzenie połączenia przez zgromadzenie wspólników spółki przejmującej nie jest wymagane zgodnie z art. 126 ust. 3, sprawozdanie powinno być jednak udostępnione co najmniej miesiąc przed datą zgromadzenia wspólników pozostałych łączących się spółek.
4. W przypadku gdy organ zarządzający lub administrujący jednej lub kilku łączących się spółek otrzyma w odpowiednim czasie opinię od przedstawicieli jej pracowników, lub gdy nie ma takich przedstawicieli, od samych pracowników, zgodnie z prawem krajowym, wspólnicy powinni zostać o niej poinformowani, a opinię tę dołącza się do sprawozdania.

5. Jeżeli spółki podlegające łączeniu oraz ich spółki zależne, jeżeli takowe są, nie zatrudniają osób innych niż te, które wchodzi w skład organu zarządzającego lub administracyjnego, sporządzenie sprawozdania o którym mowa w ust.1 nie jest jednak wymagane.
6. Przedłożenie sprawozdania pozostaje bez uszczerbku dla mających zastosowanie praw do informacji i konsultacji oraz postępowań wszczętych na szczeblu krajowym po wdrożeniu dyrektyw 2001/23/WE, 2002/14/WE lub 2009/38/WE.”;
- 11) w art. 125 ust. 1 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:
„Oceniając niezależność biegłego, państwa członkowskie uwzględniają ramy ustanowione w art. 22 i 22b dyrektywy 2006/43/WE.”;
- 12) w art. 126 wprowadza się następujące zmiany:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Po zapoznaniu się ze sprawozdaniami, o których mowa odpowiednio w art. 124, 124a i 125, zgromadzenie wspólników każdej z łączących się spółek podejmuje uchwałę o zatwierdzeniu wspólnego planu połączenia transgranicznego.”;
b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Państwa członkowskie zapewniają, by uchwała zatwierdzająca połączenie transgraniczne, o której mowa w ust. 1, nie mogła być zakwestionowana przed właściwym organem jedynie w oparciu o następujące podstawy:
a) stosunek wymiany udziałów lub akcji, o którym mowa w art. 122 lit. b), został niewłaściwie ustalony;
b) wynagrodzenie, o którym mowa w art. 122 lit. m), zostało niewłaściwie ustalone;
c) całkowita wartość udziałów lub akcji przydzielonych wspólnikowi nie jest równoważna z wartością udziałów lub akcji posiadanych przez tego wspólnika w łączącej się spółce.”;
- 13) dodaje się art. 126a i 126b w brzmieniu:

„Artykuł 126a
Ochrona wspólników

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby następujący wspólnicy łączących się spółek mieli prawo do zbywania swoich udziałów lub akcji zgodnie z warunkami ustanowionymi w ust. 2 do 6:
a) wspólnicy posiadający akcje lub udziały z prawem głosu, którzy nie głosowali za zatwierdzeniem wspólnego planu połączenia transgranicznego;
b) wspólnicy posiadający akcje lub udziały bez prawa głosu.
2. Państwa członkowskie zapewniają wspólnikom, o których mowa w ust. 1, możliwość zbywania udziałów lub akcji, za odpowiednim wynagrodzeniem płatnym z chwilą, kiedy połączenie transgraniczne stało się skuteczne zgodnie z art. 129, na rzecz co najmniej jednego z wymienionych:
a) zainteresowanych spółek podlegających łączeniu;
b) pozostałych wspólników zainteresowanych spółek podlegających łączeniu;

- c) osób trzecich będących w porozumieniu z zainteresowanymi spółkami podlegającymi łączeniu.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby każda spółka dokonująca połączenia złożyła we wspólnym planie połączenia transgranicznego ofertę odpowiedniego wynagrodzenia, jak określono w art. 122 ust. 1 lit. m), wspólnikom, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, którzy zamierzają skorzystać z prawa zbycia swoich udziałów lub akcji. Państwa członkowskie określają również okres na przyjęcie oferty, który w żadnym wypadku nie powinien przekraczać jednego miesiąca po odbyciu zgromadzenia, o którym mowa w art. 126 lub, w przypadkach, w których zgoda zgromadzenia wspólników nie jest wymagana w terminie dwóch miesięcy po ujawnieniu wspólnego planu połączenia, o którym mowa w art. 123. Państwa członkowskie zapewniają ponadto, aby łączące się spółki mogły przyjąć ofertę przesłaną drogą elektroniczną na adres wskazany w tym celu przez te spółki.
- Nabycie przez łączące się spółki ich własnych udziałów lub akcji pozostaje jednak bez uszczerbku dla przepisów prawa krajowego dotyczących nabywania przez spółkę jej własnych udziałów lub akcji.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby oferta wynagrodzenia za udziały lub akcje była uzależniona od skuteczności połączenia transgranicznego zgodnie z art. 129. Państwa członkowskie określają ponadto termin, w którym wynagrodzenie zostanie wypłacone, w żadnym przypadku nie może on jednak przekraczać terminu jednego miesiąca po dacie, z którą połączenie transgraniczne stało się skuteczne.
5. Niezależny biegły powołany zgodnie z art. 125 dokonuje oceny adekwatności wynagrodzenia za udziały lub akcje. Biegły uwzględnia każdą cenę rynkową tych udziałów lub akcji w łączących się spółkach przed ogłoszeniem wniosku w sprawie połączenia i wartość spółki, wyłączając efekt proponowanego połączenia określony przy wykorzystaniu ogólnie przyjętych metod wyceny.
6. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy wspólnik, który przyjął ofertę wynagrodzenia, o której mowa w ust. 3, ale który uważa, że wynagrodzenie to nie zostało właściwie ustalone, był uprawniony w terminie jednego miesiąca od przyjęcia oferty do złożenia do sądu krajowego wniosku o ponowne przeliczenie zaoferowanego wynagrodzenia.
7. Państwa członkowskie zapewniają, aby prawo państwa członkowskiego, któremu podlega łącząca się spółka, regulowało prawa, o których mowa w ust. 1–6, a sądy tego państwa członkowskiego posiadały w tym zakresie jurysdykcję. Każdy wspólnik, który przyjął ofertę wynagrodzenia za zbycie udziałów lub akcji jest uprawniony do wszczęcia postępowania, o którym mowa w ust. 6 lub do występowania w nim w charakterze strony.
8. Ponadto państwa członkowskie zapewniają również, by wspólnicy łączących się spółek, którzy nie zgłosili sprzeciwu wobec połączenia transgranicznego, ale którzy uznali proponowany stosunek wymiany udziałów lub akcji za nieodpowiedni, mogli zakwestionować ten stosunek ustalony we wspólnym planie połączenia transgranicznego, o którym mowa w art. 122, przed sądem krajowym w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym połączenie transgraniczne stało się skuteczne.
9. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji gdy sąd krajowy uzna, że stosunek wymiany udziałów lub akcji nie został należycie ustalony, sąd ten będzie uprawniony do nałożenia na spółkę powstałą w wyniku połączenia transgranicznego nakazu zapłaty rekompensaty tym wspólnikom, którzy skutecznie zakwestionowali

ten stosunek. Rekompensatę stanowi dodatkowe świadczenie pieniężne obliczone na podstawie odpowiedniego stosunku wymiany papierów wartościowych lub udziałów lub akcji, określonego przez sąd. Na żądanie jednego z tych współników lub spółek podlegających łączeniu, sąd krajowy jest uprawniony do nałożenia na spółkę powstałą w wyniku połączenia transgranicznego nakazu przyznania dodatkowych udziałów lub akcji zamiast świadczenia pieniężnego.

10. Państwa członkowskie zapewniają, aby prawo mające zastosowanie do spółki powstałej w wyniku połączenia transgranicznego regulowało obowiązek zapłaty dodatkowej rekompensaty pieniężnej lub przyznania dodatkowych udziałów lub akcji.

Artykuł 126b
Ochrona wierzycieli

1. Państwa członkowskie mogą wymagać od organów zarządzających lub administrujących łączącej się spółki przedstawienia oświadczenia odzwierciedlającego rzeczywisty status finansowy spółki jako części wspólnego planu połączenia transgranicznego, o którym mowa w art. 122. Oświadczenie to zawiera deklarację, że na podstawie informacji dostępnych organom zarządzającym lub administrującym spółki w dniu złożenia oświadczenia, po dokonaniu wszelkich niezbędnych ustaleń, nie są im znane jakiegokolwiek przyczyny, dla których spółka powstała w wyniku połączenia, byłaby niezdolna do spełniania zobowiązań, gdy staną się one wymagalne. Oświadczenie powinno być złożone nie wcześniej niż jeden miesiąc przed ujawnieniem wspólnego planu połączenia transgranicznego zgodnie z art. 123.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby wierzyciele łączących się spółek, którzy są niezadowoleni z ochrony ich interesów przewidzianej we wspólnym planie połączenia transgranicznego, jak przewiduje art. 122 ust. 1 lit. n), w ciągu jednego miesiąca od dnia ujawnienia, o którym mowa w art. 123, mogli złożyć wniosek do właściwego organu administracyjnego lub sądowego o udzielenie odpowiednich gwarancji.
3. Domniemywa się, że wierzyciele spółek dokonujących połączenia transgranicznego nie zostaną pokrzywdzeni w wyniku połączenia transgranicznego w każdej z następujących okoliczności:
 - a) jeżeli łączące się spółki ujawnią wraz z planem połączenia transgranicznego sprawozdanie niezależnego biegłego, który stwierdza, że brak jest uzasadnionego prawdopodobieństwa bezpodstawnego naruszenia praw wierzycieli. Niezależny biegły powinien zostać powołany lub zatwierdzony przez właściwy organ i powinien spełniać wymagania określone w art. 125 ust. 1.
 - b) jeżeli wierzycielom zostanie zaoferowane prawo do zapłaty, zagwarantowane lub poręczone przez osobę trzecią lub przez spółkę powstałą w wyniku połączenia, o wartości stanowiącej co najmniej ekwiwalent ich pierwotnego roszczenia, które może być dochodzone przed sądem właściwym dla pierwotnego roszczenia oraz którego jakość kredytowa jest co najmniej proporcjonalna do pierwotnego roszczenia wierzyciela niezwłocznie po ukończeniu połączenia.

4. Ust. 1, 2 i 3 pozostają bez uszczerbku dla stosowania ustawodawstwa krajowego państwa członkowskiego spółek podlegających łączeniu, dotyczącego zaspokojenia roszczeń lub zabezpieczenia płatności na rzecz organów publicznych.”;
- 14) w art. 127 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:
- „Państwa członkowskie zapewniają, aby wniosek o uzyskanie zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność połączenia przez spółki podlegające łączeniu, w tym przedkładanie wszelkich informacji i dokumentów, mógł być w całości wypełniony w trybie online, bez konieczności osobistego stawiennictwa przed właściwym organem, o którym mowa w ust. 1.
- W przypadkach uzasadnionego podejrzenia nadużycia finansowego opartego na solidnych podstawach, państwa członkowskie mogą jednak wymagać osobistego stawiennictwa przed właściwym organem, tam gdzie wymaga się przedłożenia odpowiednich informacji i dokumentów.”;
- b) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:
- „Państwa członkowskie zapewniają, aby zaświadczenie zostało wysłane do organów, o których mowa w art. 128 ust. 1 za pośrednictwem systemu integracji rejestrów zgodnie z art. 22.”;
- b) skreśla się ust. 3;
- 15) w art. 128 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu każda z łączących się spółek przedkłada organowi, o którym mowa w tym ustępie, wspólny plan połączenia transgranicznego, zatwierdzony przez zgromadzenie wspólników b, o którym mowa w art. 126.”;
- b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
- „3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wniosek o ukończenie postępowania, o którym mowa w ust. 1, pochodzący od łączących się spółek, uwzględniający przedłożenie wszelkich informacji, danych lub dokumentów, mógł być w całości wypełniony w trybie online, bez konieczności osobistego stawiennictwa przed właściwym organem.
- W przypadkach uzasadnionego podejrzenia nadużycia finansowego opartego na solidnych podstawach państwa członkowskie mogą jednak wymagać osobistego stawiennictwa przed właściwym organem państwa członkowskiego, jeżeli wymagane jest przedstawienie istotnych informacji lub dokumentów.
4. Zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność połączenia lub zaświadczenia, o których mowa w art. 127 ust. 2 zostaną przyjęte przez właściwy organ państwa członkowskiego spółki powstałej w wyniku połączenia transgranicznego jako ostateczny dowód na prawidłowe dopełnienie czynności i formalności poprzedzających połączenie w danym kraju członkowskim lub krajach członkowskich. Zaświadczenie zostanie udostępnione przez właściwy organ lub organy łączących się spółek właściwemu organowi państwa członkowskiego spółki powstałej w wyniku połączenia za pośrednictwem systemu integracji rejestrów, zgodnie z art. 22.”
- 16) w art. 131 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) „wszelkie aktywa i pasywa spółki przejmowanej, w tym umowy, kredyty, prawa i obowiązki zostają przekazane i są nadal realizowane przez spółkę przejmującą;”;
- a) ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) wszelkie aktywa i pasywa łączących się spółek, w tym umowy, kredyty, prawa i obowiązki zostają przekazane i są nadal realizowane przez nowo powstałą spółkę;”;

17) w art. 132 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Jeżeli połączenie transgraniczne przez przejęcie jest przeprowadzane przez spółkę, która posiada wszystkie udziały lub akcje i inne papiery wartościowe przysługujące prawo do głosowania na zgromadzeniach spółki lub spółek przejmowanych, lub przez osobę, która posiada bezpośrednio lub pośrednio wszystkie udziały lub akcje w spółce przejmującej i w spółkach przejmowanych, a spółka przejmująca nie przyznaje jakichkolwiek udziałów lub akcji na podstawie połączenia:
- art. 122 lit. b), c), e) i m), art. 125 i art. 131 ust. 1 lit. b) nie mają zastosowania;
 - art. 124 i art. 126 ust. 1 nie stosuje się do spółki lub spółek przejmowanych.”;
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Jeżeli przepisy państw członkowskich wszystkich łączących się spółek przewidują zwolnienie z obowiązku zatwierdzenia przez zgromadzenie wspólników zgodnie z art. 126 ust. 3 i ust. 1 niniejszego artykułu, wspólny plan połączenia transgranicznego lub informacje, o których mowa odpowiednio w art. 123 ust. 1 do 3 oraz sprawozdania, o których mowa w art. 124 i 124a, zostaną udostępnione w terminie co najmniej jednego miesiąca przed podjęciem przez spółkę decyzji w sprawie połączenia zgodnie z prawem krajowym.”;

18) w art. 133 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Jeżeli w spółce powstałej w wyniku połączenia transgranicznego ustanowiono system partycypacji pracowników, spółka ta ma obowiązek podjąć środki w celu zapewnienia, by prawa pracowników do partycypacji były chronione w przypadku kolejnych połączeń, podziałów lub przekształceń transgranicznych lub krajowych w okresie trzech lat od daty, w której połączenie transgraniczne stało się skuteczne, stosując odpowiednio zasady określone w ust. 1–6.”;
- b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:
- „8. Spółka powiadamia swoich pracowników o swojej decyzji o wyborze zastosowania standardowych zasad partycypacji, o których mowa w ust. 3 lit. h) bądź podjęciu negocjacji w ramach specjalnego zespołu negocjacyjnego. W tym drugim przypadku spółka niezwłocznie powiadamia swoich pracowników o wyniku negocjacji.”;

19) dodaje się art. 133a w brzmieniu:

Artykuł 133a
Odpowiedzialność niezależnych biegłych

Przepisy państw członkowskich określają przepisy dotyczące odpowiedzialności cywilnej niezależnego biegłego za sporządzenie sprawozdania, o którym mowa w art. 125 i art. 126b ust. 2 lit. a), w tym za zawinione zachowanie podczas wykonywania przez niego obowiązków.

20) w tytule II dodaje się rozdział IV w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IV

Podziały transgraniczne spółek kapitałowych

Artykuł 160a
Zakres zastosowania

1. Niniejszy rozdział stosuje się do podziałów transgranicznych spółek kapitałowych, utworzonych zgodnie z prawem państwa członkowskiego i mających siedzibę, zarząd główny lub główny zakład na terytorium Unii, pod warunkiem że przynajmniej dwie z nich podlegają prawu różnych państw członkowskich (zwanym dalej «podziałami transgranicznymi»).
2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu ustanowienia postępowania dotyczącego podziałów transgranicznych, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 160b
Definicje

Na użytek niniejszego rozdziału:

- 1) «spółka kapitałowa», zwana dalej «spółką», oznacza spółkę, o której mowa w załączniku II.
- 2) «spółka podlegająca podziałowi» oznacza spółkę, która w procesie podziału transgranicznego przenosi wszystkie swoje aktywa i pasywa na jedną lub więcej spółek lub, w przypadku częściowego podziału, przenosi część swoich aktywów i pasywów na jedną lub więcej spółek;
- 3) «podział» oznacza czynność, przez którą:
 - a) spółka podlegająca podziałowi, która została rozwiązana bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego, przenosi na co najmniej dwie nowo utworzone spółki ogół swoich aktywów i pasywów («spółki przejmujące»), w zamian za przyznanie wspólnikom dzielonej spółki papierów wartościowych lub udziałów lub akcji spółek przejmujących oraz ewentualnie za dopłatę w gotówce nie przekraczającą 10 % wartości nominalnej papierów wartościowych lub udziałów lub akcji przyznanych lub, w przypadku braku wartości nominalnej, za dopłatę w gotówce nie przekraczającą 10 % ich wartości księgowej («pełen podział»);
 - b) spółka podlegająca podziałowi przenosi część swoich aktywów i pasywów na jedną lub więcej nowo utworzonych spółek («spółki przejmujące»), w zamian za przyznanie wspólnikom dzielonej spółki papierów wartościowych lub udziałów lub akcji spółek przejmujących

lub dzielonej spółki, lub spółek przejmujących i dzielonej spółki, oraz ewentualnie za dopłatę w gotówce nie przekraczającą 10 % wartości nominalnej papierów wartościowych lub udziałów lub akcji przyznanych lub, w przypadku braku wartości nominalnej, za dopłatę w gotówce nie przekraczającą 10 % ich wartości księgowej («podział częściowy»).

Artykuł 160c

Dalsze przepisy dotyczące zakresu stosowania

1. Bez uszczerbku dla art. 160b ust. 3 niniejszy rozdział stosuje się do podziałów transgranicznych także w przypadku gdy prawo co najmniej jednego z zainteresowanych państw członkowskich dopuszcza dopłatę w gotówce, o której mowa w art. 160b ust. 3 lit. a) i b), która przekracza 10 % wartości nominalnej, lub w braku wartości nominalnej, 10 % wartości księgowej papierów wartościowych lub udziałów lub akcji reprezentujących kapitał spółek przejmujących.
2. Państwa członkowskie mogą postanowić o niestosowaniu niniejszego rozdziału do podziałów transgranicznych, w których uczestniczy spółdzielnia, także w przypadku gdy byłaby ona objęta definicją spółki kapitałowej określonej w art. 160b ust. 1.
3. Niniejszego rozdziału nie stosuje się do podziałów transgranicznych z udziałem spółek, których przedmiotem działalności jest zbiorowe inwestowanie kapitału pozyskanego w drodze publicznej i które działają na zasadzie dywersyfikacji ryzyka oraz których jednostki uczestnictwa są na żądanie ich posiadaczy odkupywane lub umarzane bezpośrednio lub pośrednio z aktywów tych spółek. Działania podjęte przez taką spółkę w celu zapewnienia, aby giełdowa wartość tych jednostek nie różniła się w znaczny sposób od wartości netto aktywów, będą uważane za równoznaczne z takim odkupieniem lub umorzeniem jednostek.

Artykuł 160d

Warunki dotyczące podziałów transgranicznych

1. Państwa członkowskie zapewniają, by w razie zgłoszenia przez spółkę zamiaru przeprowadzenia podziału transgranicznego, państwo członkowskie dzielonej spółki oraz spółki lub spółek przejmujących sprawdziły, czy podział transgraniczny spełnia warunki określone w ust. 2.
2. Spółka nie jest uprawniona do przeprowadzenia podziału transgranicznego w razie wystąpienia którejkolwiek z poniższych okoliczności:
 - a) względem spółki wszczęto postępowanie o rozwiązanie, likwidację lub upadłościowe;
 - b) wobec spółki toczy się zapobiegawcze postępowanie restrukturyzacyjne wszczęte ze względu na prawdopodobieństwo upadłości;
 - c) zawieszenie płatności jest w toku;
 - d) wobec spółki zastosowano instrumenty i mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w tytule IV dyrektywy 2014/59/UE;
 - e) władze krajowe podjęły środki zapobiegawcze w celu uniknięcia wszczęcia postępowania, o którym mowa w lit. a), b) lub d).”;

3. Państwo członkowskie dzielonej spółki zapewni, aby właściwy organ nie zezwolił na podział, jeżeli stwierdzi, po zbadaniu konkretnego przypadku i uwzględnieniu wszelkich istotnych faktów i okoliczności, że stanowi on sztuczną strukturę mającą na celu uzyskanie nienależnych korzyści podatkowych lub bezpodstawne naruszanie praw pracowników, wierzycieli lub wspólników, które wynikają z przepisów prawa lub umów.
4. Prawodawstwo krajowe państwa członkowskiego dzielonej spółki reguluje część procedur i formalności, które należy spełnić w związku z podziałem transgranicznym w celu uzyskania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału, natomiast prawodawstwa krajowe państw członkowskich spółek przejmujących regulują część procedur i formalności, które wymagają zrealizowania po uzyskaniu zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału zgodnie z prawem Unii.

Artykuł 160e

Wspólny plan podziałów transgranicznych

1. Organ zarządzający lub administrujący dzielonej spółki sporządza plan podziału transgranicznego. Plan podziału transgranicznego zawiera co najmniej następujące informacje:
 - a) forma prawna, firma i siedziba proponowane dla nowo utworzonej spółki lub spółek powstałych w wyniku podziału transgranicznego;
 - b) w stosownych przypadkach, stosunek wymiany papierów wartościowych lub udziałów lub akcji reprezentujących kapitał spółki i wysokość ewentualnych dopłat w gotówce;
 - c) warunki dotyczące przyznania papierów wartościowych lub udziałów lub akcji reprezentujących kapitał spółek przejmujących lub dzielonej spółki;
 - d) proponowany harmonogram podziału transgranicznego;
 - e) prawdopodobne skutki podziału transgranicznego dla zatrudnienia;
 - f) datę, od której posiadanie papierów wartościowych lub udziałów lub akcji reprezentujących kapitał spółek uprawnia ich posiadaczy do uczestnictwa w zysku, a także wszelkich szczególnych warunków mających wpływ na to uprawnienie;
 - g) dzień, od którego transakcje dzielonej spółki traktowane są dla celów rachunkowości jako transakcje spółek przejmujących;
 - h) szczegóły dotyczące przywilejów przyznanych członkom organów administracyjnych, zarządzających, nadzorczych lub kontrolnych dzielonej spółki;
 - i) prawa przyznane przez spółki przejmujące uprzywilejowanym wspólnikom dzielonej spółki lub posiadaczom papierów wartościowych innych niż akcje reprezentujących kapitał dzielonej spółki lub zaproponowanych środków, które ich dotyczą;
 - j) przywileje przyznane biegłym badającym plan podziału transgranicznego;
 - k) akty założycielskie spółek przejmujących i jakiejkolwiek zmiany w akcie założycielskim dzielonej spółki w przypadku podziału częściowego;

- l) w stosownych przypadkach, informacje na temat procedur, zgodnie z którymi określa się uzgodnienia dotyczące udziału pracowników w ukształtowaniu ich praw do partycypacji w spółkach przejmujących ustala się zgodnie z art. 160n, oraz na temat możliwych wariantów takich uzgodnień.
 - m) szczegółowy opis aktywów i pasywów dzielonej spółki oraz oświadczenie dotyczące sposobu rozdziału aktywów i pasywów pomiędzy spółki przejmujące, lub zachowania ich przez spółkę podlegającą podziałowi w przypadku podziału częściowego, w tym postanowienia dotyczące zakwalifikowania aktywów lub pasywów nierozdzielonych w sposób wyraźny w planie podziału transgranicznego, takich jak aktywa lub pasywa nieznanne w chwili sporządzania planu podziału transgranicznego;
 - n) informacje na temat wyceny aktywów i pasywów przyznanych każdej spółce zaangażowanej w podział transgraniczny;
 - o) dzień księgowania dzielonej spółki, za pomocą którego określa się warunki podziału transgranicznego;
 - p) w stosownych przypadkach, przyznanie wspólnikom dzielonej spółki udziałów lub akcji i papierów wartościowych spółek przejmujących lub dzielonej spółki lub połączenia spółki przejmującej i dzielonej spółki oraz kryterium będące podstawą przyznania;
 - q) szczegóły oferty wynagrodzenia dla wspólników, którzy zgłosili sprzeciw wobec podziału transgranicznego zgodnie z art. 160l;
 - r) szczegóły dotyczące zabezpieczeń proponowanych wierzycielom.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy przeznaczenie jednego z aktywów dzielonej spółki nie jest w planie podziału transgranicznego dokładnie określone, a interpretacja tego planu uniemożliwia podjęcie decyzji o jego przeznaczeniu, składnik ten był rozdzielony lub jego wartość była rozdzielona między wszystkie spółki przejmujące lub, w przypadku podziału częściowego, między wszystkie spółki przejmujące i spółkę podlegającą podziałowi, proporcjonalnie do części aktywów netto przyznanych każdej ze spółek w planie podziału.
3. Państwa członkowskie zapewniają również, aby w przypadku gdy przeznaczenie jednego z pasywów dzielonej spółki nie jest w planie podziału transgranicznego dokładnie określone, zobowiązanie to było rozdzielone między spółki przejmujące i spółkę podlegającą podziałowi proporcjonalnie do udziału w aktywach netto przyznanych każdej ze spółek zgodnie z planem podziału transgranicznego. Podobnie w zakresie odpowiedzialności solidarnej należy ograniczyć ją do wartości aktywów netto przyznanych każdej spółce w dniu podziału.
4. Oprócz języków urzędowych każdego państwa członkowskiego spółek przejmujących i dzielonej spółki państwa członkowskie powinny zezwolić spółce na stosowanie języka zwyczajowo przyjętego w sferze międzynarodowych stosunków gospodarczych i finansów w celu sporządzenia planu podziału transgranicznego i wszelkich związanych z tym dokumentów. Państwa członkowskie określają, który język będzie miał pierwszeństwo w przypadku wystąpienia rozbieżności pomiędzy różnymi wersjami językowymi tych dokumentów.

Artykuł 160f
Dzień księgowania

1. Organ zarządzający lub administrujący dzielonej spółki jest uprawniony do określenia w planie transgranicznego podziału dnia lub dni księgowania w celu ułatwienia procesu podziału.

Dzień księgowania przewidziany w planie podziału transgranicznego będzie dniem, w którym podział transgraniczny stał się skuteczny, o czym mowa w art. 160t, chyba że spółka określi inne daty w celu ułatwienia procesu podziału.

W takim przypadku każdy dzień księgowania powinien spełniać następujące wymogi:

- a) nie może być wcześniejszy niż dzień bilansowy ostatniego rocznego sprawozdania finansowego opublikowanego przez dzieloną spółkę;
- b) dla każdej ze spółek przejmujących nie może być wcześniejszy niż dzień utworzenia tej spółki;
- c) daty, o których mowa w lit. a) i b) umożliwiają spółkom przejmującym, a także, w przypadku częściowego podziału, dzielonej spółce, sporządzenie odpowiednio ich rocznych sprawozdań finansowych obejmujących szczegóły dotyczące podziału zgodnie z prawem Unii i prawem państw członkowskich na dzień bilansowy spółek zaangażowanych w proces podziału następujący niezwłocznie po dniu, w którym podział transgraniczny stanie się skuteczny.

Dla celów lit. a) i b) określenie dnia księgowania może mieć związek z systemem rachunkowości stosowanym przez spółkę przejmującą.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby dni, o których mowa w ust. 1, traktowane były dla celów rachunkowości jako dni, od których czynności dzielonej spółki będą uważane przez prawodawstwa krajowe wszystkich spółek powstałych w wyniku podziału za czynności dokonane na rachunek spółek przejmujących.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby na potrzeby ujmowania oraz wyceny w sprawozdaniach finansowych aktywów i pasywów, które mają być przekazane w ramach transgranicznego podziału, systemy rachunkowości spółek powstałych w wyniku podziału były stosowane odpowiednio od dni określonych w ust. 1.

Artykuł 160g
Sprawozdanie organu zarządzającego lub administrującego dla wspólników

1. Organ zarządzający lub administrujący dzielonej spółki sporządza sprawozdanie wyjaśniające i uzasadniające prawne i ekonomiczne aspekty podziału transgranicznego.
2. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, wyjaśnia się w szczególności:
 - a) skutki podziału transgranicznego dla przyszłej działalności spółek przejmujących oraz w przypadku podziału częściowego, również dzielonej spółki oraz dla planu strategicznego organu zarządzającego;
 - b) w stosownych przypadkach wyjaśnienie i uzasadnienie stosunku wymiany udziałów lub akcji;
 - c) opis wszelkich szczególnych trudności powstałych w związku z wyceną;
 - d) skutki podziału transgranicznego dla wspólników;

- e) środki prawne dostępne wspólnikom, którzy zgłosili sprzeciw wobec podziału zgodnie z art. 160l.
- 3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 udostępnia się, co najmniej w formie elektronicznej, wspólnikom dzielonej spółki nie później niż dwa miesiące przed datą zgromadzenia wspólników, o którym mowa w art. 160k. Sprawozdanie należy również udostępnić przedstawicielom pracowników dzielonej spółki lub, w braku takich przedstawicieli, samymi pracownikom.
- 4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 nie jest jednak wymagane, jeżeli wszyscy wspólnicy dzielonej spółki wyrazili zgodę na uchylenie tego wymogu.

Artykuł 160h

Sprawozdanie organu zarządzającego lub administrującego dla pracowników

- 1. Organ zarządzający lub administrujący dzielonej spółki sporządza dla pracowników sprawozdanie wyjaśniające skutki podziału transgranicznego.
- 2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, wyjaśnia w szczególności:
 - a) skutki podziału transgranicznego dla przyszłej działalności spółek przejmujących oraz w przypadku podziału częściowego, również dzielonej spółki oraz dla planu strategicznego organu zarządzającego;
 - b) skutki podziału transgranicznego dla ochrony stosunków pracy;
 - c) wszelkie istotne zmiany w warunkach zatrudnienia oraz w lokalizacjach prowadzenia działalności przez spółki;
 - d) czy elementy określone w lit. a), b) i c) również odnoszą się do którejkolwiek ze spółek zależnych dzielonej spółki.
- 3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, udostępnia się, co najmniej w formie elektronicznej, przedstawicielom pracowników lub, w przypadku braku takich przedstawicieli, pracownikom nie później niż dwa miesiące przed datą zgromadzenia wspólników, o którym mowa w art. 160k. Sprawozdanie należy również udostępnić wspólnikom dzielonej spółki.
- 4. W przypadku gdy organ zarządzający lub administrujący dzielonej spółki otrzyma w odpowiednim czasie opinię od przedstawicieli jej pracowników, lub gdy nie ma takich przedstawicieli, od samych pracowników, zgodnie z prawem krajowym, wspólnicy powinni zostać o niej poinformowani, a opinię tę załącza się do sprawozdania.
- 5. Jeżeli dzielona spółka i jej spółki zależne, jeżeli takowe są, nie zatrudniają pracowników innych niż osoby, które wchodzi w skład organu zarządzającego lub administracyjnego, sporządzenie sprawozdania, o którym mowa w ust.1 nie jest jednak wymagane.
- 6. Ust. 1–5 pozostają bez uszczerbku dla mających zastosowanie praw do informacji i konsultacji oraz postępowań wszczętych na szczeblu krajowym po wdrożeniu dyrektyw 2001/23/WE, 2002/14/WE lub 2009/38/WE.

Badanie przez niezależnego biegłego

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby dzielona spółka złożyła, nie później niż na dwa miesiące przed datą zgromadzenia wspólników, o którym mowa w art. 160k, do właściwego organu wyznaczonego zgodnie z art. 160o ust. 1 wniosek o wyznaczenie biegłego, który zbada i oceni plan transgranicznego podziału, oraz sprawozdania, o których mowa w art. 160g i 160h, z zastrzeżeniem ust. 6 niniejszego artykułu.
Do wniosku o wyznaczenie biegłego dołącza się:
 - a) plan podziału, o którym mowa w art. 160e;
 - b) sprawozdania, o których mowa w art. 160g i 160h.
2. Właściwy organ wyznacza niezależnego biegłego w terminie pięciu dni roboczych od daty wniosku, o którym mowa w ust. 1, i od otrzymania planu oraz sprawozdań. Biegły jest niezależny od dzielonej spółki i może być osobą fizyczną lub prawną w zależności od uregulowań obowiązujących w zainteresowanym państwie członkowskim. Oceniając niezależność biegłego, państwa członkowskie uwzględniają ramy ustanowione w art. 22 i 22b dyrektywy 2006/43/WE.
3. Biegły sporządza pisemne sprawozdanie zawierające co najmniej:
 - a) wskazanie metody lub metod określenia proponowanego stosunku wymiany akcji lub udziałów;
 - b) oświadczenie, czy metoda lub metody, o których mowa w lit. a) są odpowiednie;
 - c) obliczenie wartości osiągniętej przy zastosowaniu metod, o których mowa w lit. a) wraz z przedstawieniem opinii na temat względnego znaczenia przypisywanego takim metodom w osiągnięciu proponowanych wartości;
 - d) ocenę, czy stosunek wymiany akcji lub udziałów jest sprawiedliwy i uzasadniony;
 - e) szczegółową ocenę dokładności sprawozdań i informacji przedłożonych przez spółkę;
 - f) opis wszystkich faktów niezbędnych właściwemu organowi wyznaczonemu zgodnie z art. 160o ust. 1 dla przeprowadzenia pogłębionej oceny służącej określeniu, czy planowany transgraniczny podział stanowi sztuczną strukturę, zgodnie z art. 160p, zawierający co najmniej: cechy przedsiębiorstw w zainteresowanych państwach członkowskich spółek obejmujących, w tym cel, sektor, inwestycje, obrót netto oraz zysk lub stratę, liczbę pracowników, strukturę bilansu, rezydencję podatkową, aktywa i ich lokalizację, miejsce wykonywania pracy przez pracowników i określone grupy pracowników, miejsce opłacania składek należnych na ubezpieczenie społeczne, a także ryzyko handlowe przejęte przez dzieloną spółkę w państwach członkowskich spółek obejmujących.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby niezależny biegły był uprawniony do uzyskiwania od dzielonej spółki wszelkich istotnych informacji i dokumentów oraz do przeprowadzenia wszelkich niezbędnych badań w celu sprawdzenia elementów planu lub sprawozdań organu zarządzającego. Niezależny biegły jest również uprawniony do przyjmowania uwag i opinii od przedstawicieli pracowników spółki

lub, jeżeli nie ma takich przedstawicieli, samych pracowników, a także od wierzycieli i współników spółki.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje przedstawiane niezależnemu biegłemu mogły być wykorzystywane do celów sporządzenia sprawozdania oraz aby informacje poufne, w tym tajemnice handlowe, nie były ujawniane. W stosownych przypadkach biegły może przedłożyć właściwemu organowi wyznaczonemu zgodnie z art. 160o ust. 1 osobny dokument zawierający te informacje poufne, a dokument ten może zostać udostępniony jedynie dzielonej spółce, bez ujawniania go stronom trzecim.
6. Państwa członkowskie zwalniają z przepisów niniejszego artykułu «mikroprzedsiębiorstwa» i «małe przedsiębiorstwa» w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE (**).

Artykuł 160j

Ujawnienie

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby państwo członkowskie dzielonej spółki ujawniło i opublikowało w rejestrze co najmniej miesiąc przed datą zgromadzenia współników, na którym ma zostać podjęta uchwała w tej sprawie, następujące dokumenty:
 - a) plan podziału transgranicznego
 - b) w stosownych przypadkach, sprawozdanie niezależnego biegłego, o którym mowa w art. 160i;
 - c) zawiadomienie informujące współników, wierzycieli i pracowników spółki dokonującej podziału transgranicznego o możliwości przedłożenia spółce i właściwemu organowi powołanemu zgodnie z art. 160o ust. 1, przed datą zgromadzenia współników, uwag dotyczących dokumentów, o których mowa w lit. a) i b) akapitu pierwszego.

Dokumenty, o których mowa w akapicie pierwszym, są również dostępne za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 22

2. Państwa członkowskie mogą zwolnić spółkę dokonującą podziału transgranicznego z określonego w ust. 1 wymogu ujawniania informacji, jeżeli przez nieprzerwany okres, rozpoczynający się co najmniej miesiąc przed datą wyznaczoną na zgromadzenie współników, na którym ma zostać podjęta uchwała w sprawie planu podziału, oraz kończący się nie wcześniej niż wraz z zamknięciem tego zgromadzenia, bezpłatnie udostępni ona publicznie na swojej stronie internetowej dokumenty, o których mowa w ust. 1.

Państwa członkowskie nie uzależniają jednak tego zwolnienia od innych wymogów lub ograniczeń niż te, które są konieczne do zapewnienia bezpieczeństwa stron internetowych i autentyczności tych dokumentów wyłącznie w zakresie, w jakim są one proporcjonalne do osiągnięcia tych celów.

3. Spółka podlegająca podziałowi, która ujawni plan podziału transgranicznego zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, co najmniej miesiąc przed datą wyznaczoną na zgromadzenie współników, na którym ma zostać podjęta uchwała w sprawie planu podziału, przedłoży właściwemu organowi i do rejestru następujące informacje:

- a) forma prawna, firma i siedziba dzielonej spółki, jak również proponowana forma prawna, firma i siedziba spółek nowo powstałych w wyniku podziału transgranicznego;
 - b) rejestr, w którym dla dzielonej spółki zostały złożone dokumenty, o których mowa w art. 14, a także numer wpisu do tego rejestru;
 - c) wskazanie zasad wykonywania praw wierzycieli, pracowników i wspólników;
 - d) szczegóły dotyczące strony internetowej, na której udostępni się bezpłatnie w trybie online plan podziału transgranicznego, zawiadomienie i sprawozdanie biegłego, o których mowa w ust. 1 oraz pełne informacje na temat zasad, o których mowa w lit. c) niniejszego ustępu.
4. Państwa członkowskie zapewniają możliwość spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 1 i 3, w całości w trybie online, bez konieczności osobistego stawiennictwa przed właściwym organem któregośkolwiek z zainteresowanych państw członkowskich.
- W przypadkach uzasadnionego podejrzenia nadużycia finansowego opartego na solidnych podstawach, państwa członkowskie mogą jednak wymagać osobistego stawiennictwa przed właściwym organem.
5. Państwa członkowskie mogą wymagać, oprócz ujawnienia, o którym mowa w ust. 1, 2 i 3, opublikowania planu podziału transgranicznego lub informacji, o których mowa w ust. 3, w publikatorze krajowym. W tym przypadku państwa członkowskie zapewniają, aby rejestr przekazał odpowiednie informacje do publikatorów krajowych.
6. Państwa członkowskie zapewniają bezpłatne udostępnienie do wiadomości publicznej dokumentacji, o której mowa w ust. 1. Państwa członkowskie zapewniają ponadto, aby jakiekolwiek opłaty pobierane od dzielonych spółek przez rejestry za ujawnienie, o którym mowa w ust. 1 i 3 oraz, w stosownych przypadkach, za publikację, o której mowa w ust. 5 nie przekraczały kosztów administracyjnych świadczenia usługi.

Artykuł 160k

Zatwierdzenie przez zgromadzenie wspólników

- 1. Po zapoznaniu się ze sprawozdaniami, o których mowa w art. 160g, 160h i 160i, w stosownych przypadkach, zgromadzenie wspólników dzielonej spółki podejmuje uchwałę w sprawie zatwierdzenia planu podziału transgranicznego. Spółka informuje właściwy organ powołany zgodnie z art. 160o ust. 1 o uchwale podjętej przez zgromadzenie wspólników .
- 2. Zgromadzenie wspólników może zastrzec prawo do uzależnienia podziału transgranicznego od wyraźnego zatwierdzenia przez nie zasad, o których mowa w art. 160n.
- 3. Państwa członkowskie zapewniają, aby zatwierdzenie wszelkich zmian w planie podziału transgranicznego wymagało większości co najmniej dwóch trzecich, jednak nie więcej niż 90 % głosów związanych z reprezentowanymi akcjami albo reprezentowanym kapitałem subskrybowanym. W każdym przypadku wartość progowa nie może być wyższa niż ta przewidziana w prawie krajowym dla zatwierdzenia połączenia transgranicznego.

4. Zgromadzenie wspólników podejmuje uchwałę co do potrzeby wprowadzenia zmian w aktach założycielskich dzielonej spółki w związku z podziałem transgranicznym.
5. Państwa członkowskie zapewniają, aby zatwierdzenie podziału transgranicznego przez zgromadzenie wspólników nie mogło być zakwestionowane wyłącznie na następujących podstawach:
 - a) stosunek wymiany akcji lub udziałów, o którym mowa w art. 160e, został niewłaściwie ustalony;
 - b) wynagrodzenie, o którym mowa w art. 160l, zostało niewłaściwie ustalone;
 - c) całkowita wartość akcji lub udziałów przydzielonych wspólnikowi nie jest równoważna wartości akcji posiadanych przez tego wspólnika w spółce podlegającej podziałowi.

Artykuł 160l
Ochrona wspólników

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby następujący wspólnicy dzielonej spółki mieli prawo zbycia swoich udziałów lub akcji zgodnie z warunkami ustanowionymi w ust. 2–6:
 - a) wspólnicy posiadający udziały lub akcje z prawem głosu, którzy nie głosowali za zatwierdzeniem planu podziału transgranicznego;
 - b) wspólnicy posiadający akcje lub udziały bez prawa głosu.
2. Państwa członkowskie zapewniają wspólnikom, o których mowa w ust. 1, możliwość zbycia udziałów lub akcji za odpowiednim wynagrodzeniem z chwilą, kiedy podział transgraniczny stał się skuteczny zgodnie z art. 160t, na rzecz co najmniej jednego z wymienionych:
 - a) dzielonej spółki;
 - b) pozostałych wspólników tej spółki;
 - c) osób trzecich będących w porozumieniu z dzieloną spółką.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby spółka podlegająca podziałowi złożyła w planie przekształcenia transgranicznego ofertę odpowiedniego wynagrodzenia, jak określono w art. 160e ust. 1 lit. q), wspólnikom, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, którzy zamierzają skorzystać z prawa zbycia swoich udziałów lub akcji. Państwa członkowskie określają również termin przyjęcia oferty, który w żadnym wypadku nie może przekraczać jednego miesiąca po odbyciu zgromadzenia, o którym mowa w art. 160k. Państwa członkowskie zapewniają ponadto, aby spółka mogła przyjąć ofertę przesłaną drogą elektroniczną na adres wskazany w tym celu przez spółkę.

Nabywanie przez spółkę jej własnych udziałów lub akcji wskazane w ustępie 1 pozostaje jednak bez uszczerbku dla przepisów prawa krajowego dotyczących nabywania przez spółkę jej własnych udziałów lub akcji.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby oferta wynagrodzenia za udziały lub akcje była uzależniona od skuteczności podziału zgodnie z art. 160t. Państwa członkowskie określają ponadto termin, w którym wynagrodzenie to zostanie wypłacone, nie może on jednak przekraczać jednego miesiąca po dacie, z którą podział transgraniczny stał się skuteczny.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy wspólnik, który przyjął ofertę wynagrodzenia, o której mowa w ust. 3, ale który uważa, że wynagrodzenie to nie zostało właściwie określone, był w terminie jednego miesiąca od przyjęcia oferty uprawniony do złożenia do sądu krajowego wniosku o ponowne przeliczenie zaoferowanego wynagrodzenia.
6. Państwa członkowskie zapewniają, aby prawo państwa spółki ulegającej podziałowi regulowało prawa, o których mowa w ust. 1–5, a sądy tego państwa członkowskiego miały jurysdykcję. Każdy wspólnik b, który przyjął ofertę wynagrodzenia za jego udziałów lub akcji, jest uprawniony do wszczęcia postępowania, o którym mowa w ust. 5, lub do występowania w nim w charakterze strony.
7. Ponadto państwa członkowskie zapewniają również, aby wspólnicy dzielonej spółki, którzy nie zgłosili sprzeciwu wobec połączenia transgranicznego, ale którzy uznali proponowany stosunek wymiany udziałów lub akcji za nieodpowiedni, mogli zakwestionować ten stosunek określony w planie podziału transgranicznego przed sądem krajowym w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym podział transgraniczny stał się skuteczny.
8. Państwa członkowskie zapewniają, aby, w sytuacji gdy sąd krajowy uzna, że stosunek wymiany udziałów lub akcji nie został należycie ustalony, sąd ten był uprawniony do nałożenia na spółkę przejmującą nakazu zapłaty rekompensaty tym wspólnikom, którzy skutecznie zakwestionowali ten stosunek. Rekompensatę stanowi dodatkowe świadczenie pieniężne obliczone na podstawie odpowiedniego stosunku wymiany papierów wartościowych lub udziałów lub akcji, określonego przez sąd. Na żądanie jednego z tych wspólników lub łączących się spółek sąd krajowy jest uprawniony do nałożenia na spółkę przejmującą nakazu przyznania dodatkowych udziałów lub akcji w miejsce świadczenia pieniężnego.
9. Państwa członkowskie zapewniają, aby prawo mające zastosowanie do spółki powstałej w wyniku podziału transgranicznego regulowało obowiązek zapłaty dodatkowej rekompensaty lub przyznania dodatkowych udziałów lub akcji.

Artykuł 160m
Ochrona wierzycieli

1. Państwa członkowskie mogą wymagać od organu zarządzającego lub administrującego dzielonej spółki przedstawienia oświadczenia odzwierciedlającego rzeczywisty status finansowy spółki będącego częścią planu podziału transgranicznego, o którym mowa w art. 160e. Oświadczenie to zawiera deklarację, że, na podstawie informacji dostępnych organowi zarządzającemu lub administrującemu spółki w dniu złożenia oświadczenia, po dokonaniu wszelkich niezbędnych ustaleń, nie są mu znane jakiekolwiek przyczyny, dla których spółka przejmująca oraz, w przypadku podziału częściowego, spółka podlegająca podziałowi, po dniu, w którym podział stanie się skuteczny, byłyby niezdolne do spełniania zobowiązań, gdy staną się one wymagalne. Oświadczenie powinno zostać złożone nie wcześniej niż jeden miesiąc przed ujawnieniem planu podziału transgranicznego zgodnie z art. 160j.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby wierzyciele, którzy są niezadowoleni z ochrony ich interesów przewidzianej w planie podziału transgranicznego zgodnie z art. 160e, w terminie jednego miesiąca od dnia ujawnienia, o którym mowa w art. 160j, mogli złożyć wniosek do właściwego organu administracyjnego lub sądowego o udzielenie odpowiednich gwarancji.

3. Domniemywa się, że wierzyciele dzielonej spółki nie zostaną pokrzywdzeni w wyniku podziału transgranicznego w każdej z następujących okoliczności:
- a) jeżeli spółka wraz z planem podziału ujawni sprawozdanie niezależnego biegłego stwierdzające brak uzasadnionego prawdopodobieństwa bezpodstawnego naruszenia praw wierzycieli. Niezależny biegły powinien zostać powołany lub zatwierdzony przez właściwy organ i powinien spełniać wymagania określone w art. 160i ust. 2;
 - b) jeżeli wierzycielom zostanie zaoferowane skorzystanie z prawa do zapłaty, w stosunku do spółek przejmujących lub, w przypadku podziału częściowego, w stosunku do spółki przejmującej i dzielonej spółki, o wartości co najmniej równoważnej ich pierwotnemu roszczeniu i które może być wniesione przed sąd właściwy dla pierwotnego roszczenia oraz którego jakość kredytowa jest co najmniej proporcjonalna do pierwotnego roszczenia wierzyciela niezwłocznie po ukończeniu podziału.
4. Jeżeli wierzyciel dzielonej spółki, którego roszczenie zostało przeniesione na rzecz spółki przejmującej, nie zostanie zaspokojony przez spółkę przejmującą, pozostałe spółki przejmujące oraz, w przypadku podziału częściowego, spółka podlegająca podziałowi, są za to zobowiązanie odpowiedzialne solidarnie wraz ze spółkami przejmującymi. Którakolwiek ze spółek zaangażowanych w podział ponosi odpowiedzialność solidarną tylko do wysokości wartości aktywów netto przyznanych tej spółce w dniu, w którym podział stał się skuteczny.
5. Ust. 1–4 pozostają bez uszczerbku dla stosowania ustawodawstwa krajowego państwa członkowskiego dzielonej spółki dotyczącego zaspokojenia roszczeń lub zabezpieczenia płatności na rzecz organów publicznych.

Artykuł 160n

Partycypacja pracowników

1. Bez uszczerbku dla ust. 2 do każdej spółki przejmującej mają zastosowanie przepisy dotyczące partycypacji pracowników obowiązujące w państwie członkowskim, w którym spółka ta ma swoją siedzibę, jeżeli takie przepisy ustanowiono.
2. Przepisy obowiązujące w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę spółka powstająca w wyniku podziału transgranicznego, dotyczące partycypacji pracowników, jeżeli takie przepisy ustanowiono, nie mają jednak zastosowania w przypadku gdy spółka ulegająca podziałowi w okresie sześciu miesięcy przed opublikowaniem planu podziału transgranicznego, o którym mowa w art. 160e niniejszej dyrektywy, posiadała średnio liczbę pracowników równoważną czterem piątą stosownej wartości progowej określonej w prawie państwa członkowskiego, która uruchamia system partycypacji pracowników w rozumieniu art. 2 lit. k) dyrektywy 2001/86/WE, lub w przypadku gdy prawo krajowe właściwe dla każdej spółki przejmującej nie przewiduje:
 - a) przynajmniej takiego samego poziomu partycypacji pracowników, jaki uzgodniony był w spółce podlegającej podziałowi, mierzonego proporcją liczby przedstawicieli pracowników w organie administrującym lub organie nadzorczym lub ich komitetach, lub w grupie zarządzającej obejmującej jednostki organizacyjne spółek przynoszące zysk, o ile reprezentacja pracownicza istnieje; lub

- b) takiego samego uprawnienia do wykonywania praw partycypacji dla pracowników przedsiębiorstw spółek przejmujących, które znajdują się w innych państwach członkowskich, jakie przysługiwały pracownikom zatrudnionym w państwie członkowskim, w którym spółka przejmująca ma swoją siedzibę.
3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, partycypacja pracowników w spółce powstającej w wyniku podziału transgranicznego oraz ich zaangażowanie w definiowanie tych praw określają państwa członkowskie, *mutatis mutandis* i z zastrzeżeniem ust. 4–7 niniejszego artykułu, zgodnie z zasadami i procedurami ustanowionymi w art. 12 ust. 2, 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 2157/2001 i następującymi przepisami dyrektywy 2001/86/WE:
- a) art. 3 ust. 1, ust. 2 lit. a) ppkt (i), art. 2 lit. b) i ust. 3, art. 3 ust. 4 akapit pierwszy tiret pierwsze, art. 3 ust. 4 akapit drugi, art. 3 ust. 5, art. 3 ust. 6 tiret trzecie oraz art. 3 ust. 7;
 - b) art. 4 ust. 1, art. 4 ust. 2 lit. a), g) i h), art. 4 ust. 3 oraz art. 4 ust. 4
 - c) art. 5;
 - d) art. 6;
 - e) art. 7 ust. 1 akapit pierwszy;
 - f) art. 8, 9, 10 i 12;
 - g) lit. a) części 3 załącznika.
4. Określając zasady i procedury, o których mowa w ust. 3, państwa członkowskie:
- a) przyznają specjalnemu zespołowi negocjacyjnemu prawo podejmowania, większością dwóch trzecich głosów jego członków reprezentujących przynajmniej dwie trzecie pracowników, decyzji o nierozpoczynaniu negocjacji lub zakończeniu negocjacji już rozpoczętych oraz o stosowaniu zasad partycypacji obowiązujących w państwie członkowskim każdej spółki przejmującej;
 - b) w przypadku gdy po uprzednich negocjacjach stosuje się standardowe zasady partycypacji i niezależnie od takich zasad, mogą postanowić o ograniczeniu proporcji przedstawicieli pracowników w organie administrującym spółek przejmujących. Jeżeli organ administrujący lub nadzorczy dzielonej spółki składał się przynajmniej w jednej trzeciej z przedstawicieli pracowników, ograniczenie to nigdy nie może jednak powodować zmniejszenia proporcji przedstawicieli pracowników w organie administrującym poniżej jednej trzeciej;
 - c) zapewnią, aby zasady dotyczące partycypacji pracowników mające zastosowanie przed transgranicznym podziałem spółki pozostawały w mocy do dnia zastosowania wszelkich następnie uzgodnionych zasad lub, w braku uzgodnionych zasad, do zastosowania standardowych zasad partycypacji zgodnie z lit. a) części 3 załącznika.
5. Rozszerzenie praw partycypacji na pracowników spółek przejmujących, zatrudnionych w innych państwach członkowskich, o których mowa w ust. 2 lit. b), nie pociąga za sobą jakiegokolwiek zobowiązania państw członkowskich, które decydują się na takie rozszerzenie, do uwzględniania tych pracowników przy

obliczaniu wielkości wartości progowych odnoszących się do liczby zatrudnionych, powodujących powstanie praw partycypacji zgodnie z prawem krajowym.

6. Jeżeli którakolwiek ze spółek przejmujących podlega systemowi partycypacji pracowników zgodnie z przepisami, o których mowa w ust. 2, spółki te obowiązane są przyjąć formę prawną pozwalającą na wykonywanie praw partycypacji.
7. Jeżeli w spółce powstającej w wyniku podziału transgranicznego ustanowiono system partycypacji pracowników, spółka ta ma obowiązek podjąć środki w celu zapewnienia, aby w okresie trzech lat od daty, w której podział transgraniczny stał się skuteczny, prawa pracowników do partycypacji były chronione w przypadku kolejnego połączenia, podziału lub przekształcenia transgranicznego lub krajowego przy zastosowaniu *mutatis mutandis* zasad określonych w ust. 1–6.
8. Spółka niezwłocznie zawiadamia swoich pracowników o wyniku negocjacji dotyczących partycypacji pracowników.

Artykuł 160o

Zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność podziału

1. Państwa członkowskie wskazują organ krajowy właściwy dla przeprowadzania kontroli zgodności z prawem podziałów transgranicznych w odniesieniu do tej części procedury, którą reguluje prawo państwa członkowskiego dzielonej spółki oraz do wydawania zaświadczeń potwierdzających dopuszczalność podziału, potwierdzającego spełnienie odpowiednich warunków i należyte dopełnienie wszelkich procedur i formalności w tym państwie członkowskim.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby do wniosku w sprawie uzyskania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału dołączone były:
 - a) plan podziału, o którym mowa w art. 160e;
 - b) sprawozdania, o których mowa odpowiednio w art. 160g, 160h i 160i;
 - c) informacja na temat uchwały zgromadzenia wspólników zatwierdzającej podział, o którym mowa w art. 160k.

Plan i sprawozdania złożone zgodnie z art. 160i nie wymagają ponownego przedłożenia właściwemu organowi.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wniosek, o którym mowa w ust. 2, co dotyczy również wszelkich informacji i dokumentów spółki, mógł być w całości wypełniony w trybie online, bez konieczności osobistego stawiennictwa przed właściwym organem, o którym mowa w ust. 1.

W przypadkach uzasadnionego podejrzenia nadużycia finansowego opartego na solidnych podstawach, państwa członkowskie mogą jednak wymagać osobistego stawiennictwa przed właściwym organem, tam gdzie wymaga się przedłożenia odpowiednich informacji i dokumentów.

4. W związku z przestrzeganiem zasad dotyczących partycypacji pracowników określonych w art. 160n państwo członkowskie dzielonej spółki sprawdza, czy plan podziału transgranicznego, o którym mowa w art. 160e, zawiera informacje o procedurach, na podstawie których dokonuje się odpowiednich ustaleń, oraz informacje o możliwych wariantach dla takich ustaleń.
5. W ramach kontroli zgodności z prawem, o której mowa w ust. 1, właściwy organ bada następujące informacje:

- a) dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 2;
 - b) wszelkie uwagi i opinie przedłożone przez zainteresowane strony zgodnie z art. 160j ust. 1;
 - c) w odpowiednich przypadkach wskazanie przez spółkę, że rozpoczęło się postępowanie, o którym mowa w art. 160n ust. 3 i 4;
6. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy wyznaczone zgodnie z ust. 1 mogły konsultować się z innymi odpowiednimi organami właściwymi w różnych obszarach objętych transgranicznym podziałem.
7. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ dokonał oceny operacji w terminie jednego miesiąca od otrzymania informacji dotyczącej zatwierdzenia transgranicznego podziału przez zgromadzenie wspólników spółki. Ocena ta wywołuje jeden z następujących skutków:
- a) jeżeli właściwy organ stwierdza, że podział transgraniczny jest objęty zakresem przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę, że spełnia wszelkie odpowiednie warunki oraz że wszelkie procedury i formalności zostały dopełnione, organ ten wydaje zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność podziału;
 - b) jeżeli właściwy organ stwierdza, że podział transgraniczny nie jest objęty zakresem przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę, organ ten nie wydaje zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału i powiadamia spółkę o przyczynach swojej decyzji; To samo dotyczy sytuacji, w których właściwy organ stwierdził, że transgraniczny podział nie spełnia wszystkich istotnych warunków lub że nie dopełniono wszystkich koniecznych procedur i formalności, a spółka pomimo wezwania do uzupełnienia braków tego nie uczyniła;
 - c) jeżeli właściwy organ ma poważne obawy, że podział transgraniczny stanowi sztuczną strukturę, o której mowa w art. 160d ust. 3, może podjąć decyzję o przeprowadzeniu szczegółowej oceny zgodnie z art. 160p oraz informuje spółkę o swoim rozstrzygnięciu co do przeprowadzenia takiej oceny oraz o jej wynikach.

Artykuł 160p
Szczegółowa ocena

1. Na potrzeby dokonania oceny, czy transgraniczny podział spółki stanowi sztuczną strukturę w rozumieniu art. 160d ust. 3 niniejszej dyrektywy państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ państwa członkowskiego spółki dzielonej przeprowadził szczegółową ocenę wszystkich istotnych faktów i okoliczności oraz uwzględnił co najmniej: cechy przedsiębiorstw w zainteresowanych państwach członkowskich, w tym cel, sektor, inwestycje, obrót netto oraz zysk lub stratę, liczbę pracowników, strukturę bilansu, rezydencję podatkową, aktywa i ich lokalizację, miejsce wykonywania pracy przez pracowników i określone grupy pracowników, miejsce opłacania należnych składek na ubezpieczenie społeczne, a także ryzyko handlowe przejęte przez dzieloną spółkę w jej państwie członkowskim i państwach członkowskich spółek obejmujących.

Wspomniane elementy mogą być jedynie postrzegane jako orientacyjne wskaźniki dokonane w ramach oceny całościowej, dlatego też nie powinny być rozpatrywane osobno.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, podejmując decyzję o przeprowadzeniu szczegółowej oceny zgodnie z prawem krajowym, uwzględnił wszelkie przedłożone przez spółkę i wszystkie strony uwagi zgodnie z art. 160j ust. 1. Właściwe organy, o których mowa w ust. 1, mogą również wysłuchać innych zainteresowanych stron trzecich zgodnie z prawem krajowym. Właściwy organ podejmuje decyzję ostateczną w sprawie wydania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału w ciągu dwóch miesięcy od rozpoczęcia szczegółowej oceny.

Artykuł 160q

Przegląd i przekazanie zaświadczenia poprzedzającego podział

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby decyzja właściwego organu państwa członkowskiego niebędącego organem sądowym o wydaniu lub odmowie wydania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału podlegała kontroli sądowej zgodnie z prawem krajowym. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, aby zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność podziału nie wywoływało jakichkolwiek skutków prawnych przed upływem wskazanego okresu, w celu umożliwienia zainteresowanym stronom wniesienia sprawy przed właściwy sąd oraz uzyskania, w stosownych przypadkach, środków tymczasowych.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby decyzja o wydaniu zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału została przesłana organom, o których mowa w art. 160r ust. 1 oraz aby decyzje o wydaniu lub odmowie wydania zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału były udostępnione za pośrednictwem systemu integracji rejestrów ustanowionego zgodnie z art. 22.

Artykuł 160r

Badanie zgodności podziału transgranicznego z prawem

1. Państwa członkowskie wskazują organ właściwy dla przeprowadzania kontroli zgodności z prawem podziału transgranicznego w odniesieniu do tej części postępowania, którą reguluje prawo państw członkowskich spółek przejmujących, oraz do zaakceptowania podziału, jeżeli spełnia on wszystkie odpowiednie warunki oraz jeżeli wszelkie procedury i formalności w tym państwie członkowskim zostały należycie dopełnione.

Właściwy organ lub organy zapewniają w szczególności, aby spółki przejmujące spełniały przepisy prawa krajowego dotyczące zakładania spółek oraz, w stosownych przypadkach, aby warunki dotyczące partycypacji pracowników zostały określone zgodnie z art. 160n.
2. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu każda spółka przejmująca przedkłada organowi, o którym mowa w tym ustępie, plan podziału transgranicznego zatwierdzony przez zgromadzenie wspólników, o którym mowa w art. 160k.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wniosek, o którym mowa w ust. 1, pochodzący od którejkolwiek ze spółek przejmujących, uwzględniający wszelkie informacje i dokumenty, mógł być w całości wypełniony w trybie online bez

konieczności osobistego stawienia przed właściwym organem, o którym mowa w ust. 1.

W przypadkach uzasadnionego podejrzenia nadużycia finansowego opartego na solidnych podstawach państwa członkowskie mogą jednak wymagać osobistego stawienia przed właściwym organem państwa członkowskiego, jeżeli wymagane jest przedłożenie odpowiednich informacji i dokumentów.

4. Właściwy organ, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, niezwłocznie potwierdza otrzymanie zaświadczenia potwierdzającego dopuszczalność podziału, o którym mowa w art. 160o, oraz innych informacji i dokumentów wymaganych przez przepisy prawa państw członkowskich spółek przejmujących. Organ ten wydaje decyzję w sprawie zatwierdzenia transgranicznego podziału niezwłocznie po zakończeniu oceny spełnienia odpowiednich warunków.
5. Właściwy organ, o którym mowa w ust. 1, przyjmuje zaświadczenie potwierdzające dopuszczalność podziału, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu jako ostateczny dowód należytego dopełnienia wszelkich procedur i formalności w państwie członkowskim dzielonej spółki, bez których transgraniczny podział nie może być zaakceptowany.

Artykuł 160s

Wpis do rejestru

1. Przepisy każdego z państw członkowskich regulujące spółki przejmujące, a w przypadku podziału częściowego spółki przejmujące i spółkę podlegającą podziałowi, określają, w odniesieniu do terytorium danego państwa, warunki ujawnienia ukończenia podziału transgranicznego w rejestrze, o którym mowa w art. 16.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej następujące informacje zostały wpisane do ich rejestrów, które je opublikują i udostępnią za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 22:
 - a) numer wpisu do rejestru spółki przejmującej powstającej w rezultacie transgranicznego podziału;
 - b) daty rejestracji spółek przejmujących;
 - c) w przypadku pełnego podziału data wykreślenia z rejestru w państwie członkowskim dzielonej spółki;
 - d) w stosownych przypadkach, numery wpisu w państwie członkowskim dzielonej spółki oraz w państwach członkowskich spółek przejmujących.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby rejestry w państwach spółek przejmujących zawiadomiły rejestr w państwie dzielonej spółki o zarejestrowaniu spółek przejmujących za pomocą systemu, o którym mowa w art. 22. W przypadku pełnego podziału wykreślenie z rejestru dzielonej spółki staje się niezwłocznie skuteczne z chwilą otrzymania tego zawiadomienia.

Artykuł 160t

Data, z którą podział transgraniczny staje się skuteczny

Prawo państwa członkowskiego, którego jurysdykcji podlega spółka powstająca w wyniku podziału transgranicznego, określa datę, z którą podział transgraniczny staje się skuteczny.

Podział ten staje się skuteczny dopiero po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 160o, 160p i 160r oraz po otrzymaniu wszelkich zawiadomień, o których mowa w art. 160s ust. 3.

Artykuł 160u

Skutki podziału transgranicznego

1. Pełen podział transgraniczny przeprowadzony zgodnie z przepisami prawa krajowego transponującymi niniejszą dyrektywę wywołuje następujące skutki:
 - a) wszystkie aktywa i pasywa dzielonej spółki, w tym wszystkie umowy, kredyty, prawa i obowiązki zostaną przekazane spółkom przejmującym i będą nadal realizowane zgodnie z przydziałem określonym w planie podziału transgranicznego;
 - b) wspólnicy dzielonej spółki stają się współnikami spółek przejmujących zgodnie z rozdziałem udziałów lub akcji przewidzianym w projekcie podziału transgranicznego, chyba że skorzystali z prawa wyjścia ze spółki, o którym mowa w art. 160l ust. 2;
 - c) Istniejące w dacie, z którą transgraniczny podział stał się skuteczny, prawa i obowiązki dzielonej spółki, wynikające z umów o pracę lub stosunków pracy, przechodzą ze względu na ten transgraniczny podział na powstającą w jego wyniku spółkę lub spółki przejmujące w dacie, z którą podział stał się skuteczny.
 - d) dzielona spółka przestaje istnieć;
 - e) osoby trzecie mogą powoływać się na lokalizację siedziby dzielonej spółki do czasu wykreślenia spółki dokonującej podziału z rejestru w państwie członkowskim wyjścia, chyba że można wykazać, że strona trzecia wiedziała lub powinna była wiedzieć o siedzibie spółki w państwach członkowskich spółek przejmujących.
2. Każda czynność dzielonej spółki podjęta po dniu wpisu do rejestru w państwach członkowskich spółek przejmujących, a przed wykreśleniem spółki dokonującej podziału z rejestru w tym państwie członkowskim będzie uznana za czynność podjętą przez dzieloną spółkę.

Spółka podlegająca podziałowi ponosi odpowiedzialność za wszelkie straty poniesione w związku z różnicami między systemami prawnymi państw członkowskich dzielonej spółki i spółek przejmujących, jeżeli którakolwiek z umawiających się stron lub kontrahent spółki dokonującej podziału nie został poinformowany przez tę spółkę o podziale transgranicznym przed zawarciem umowy.
3. Częściowy podział transgraniczny przeprowadzony zgodnie z przepisami prawa krajowego transponującymi niniejszą dyrektywę wywołuje następujące skutki:
 - a) aktywa i pasywa dzielonej spółki w tym umowy, kredyty, prawa lub obowiązki zostaną przekazane i będą nadal realizowane przez spółki przejmujące i zostaną zatrzymane przez spółkę podlegającą podziałowi zgodnie z rozdziałem określonym w planie podziału transgranicznego;
 - b) wspólnicy dzielonej spółki stają się współnikami spółek przejmujących i przynajmniej niektórzy wspólnicy pozostają w spółce podlegającej

- podziałowi lub pozostają współnikami obu zgodnie z rozdziałem udziałów lub akcji określonym w planie podziału transgranicznego;
- c) Spółki przejmujące i spółka podlegająca podziałowi przestrzegają warunków stosunków pracy w spółce podlegającej podziałowi, które istniały w dniu podziału.
4. Jeżeli prawa państw członkowskich, w przypadku pełnego lub częściowego podziału transgranicznego, wymagają dopełnienia szczególnych formalności dla skuteczności przeniesienia określonych składników majątkowych, praw i zobowiązań dzielonej spółki w stosunku do osób trzecich, formalności tych dokonują odpowiednio spółka podlegająca podziałowi lub spółki przejmujące.
5. Państwa członkowskie zapewniają, aby udziały lub akcje w spółce przejmującej nie mogły być zamieniane na udziały lub akcje w spółce podlegającej podziałowi, które są w posiadaniu samej spółki lub osoby działającej w swoim imieniu, ale na rzecz spółki.

Artykuł 160v

Odpowiedzialność niezależnych biegłych

Państwa członkowskie określają co najmniej przepisy dotyczące odpowiedzialność cywilną niezależnego biegłego za sporządzenie sprawozdania, o którym mowa w art. 160i i art. 160m ust. 2 lit. a), w tym za zawinione zachowanie podczas wykonywania przez niego obowiązków.

Artykuł 160w

Ważność

Podział transgraniczny, który stał się skuteczny zgodnie z procedurami transponującymi niniejszą dyrektywę, nie może zostać unieważniony.”

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej [*OP set the date = the last day of the month of 24 months after entry into force*]. Niezwłocznie przekazują one Komisji teksty tych przepisów.
- Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody zamieszczania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Sprawozdawczość i przegląd

1. Komisja nie później niż cztery lata po [*OP please insert the date of the end of the transposition period of this Directive*] przeprowadzi ocenę niniejszej dyrektywy i przedstawi Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie z wyników tej oceny, któremu

w stosownych przypadkach towarzyszyć będzie wniosek ustawodawczy. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji informacje konieczne do przygotowania tego sprawozdania, w szczególności dane dotyczące liczby transgranicznych przekształceń, połączeń i podziałów, czasu ich trwania i związanych z tym kosztów.

2. W sprawozdaniu zamieszcza się w szczególności ocenę stosowania procedur, o których mowa w rozdziale I tytułu II i rozdziale IV tytułu II, zwłaszcza w odniesieniu do czasu i kosztów ich realizacji.
3. Sprawozdanie zawiera ocenę wykonalności przepisów dotyczących typów podziałów transgranicznych, które nie są objęte niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4 **Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 5 **Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący